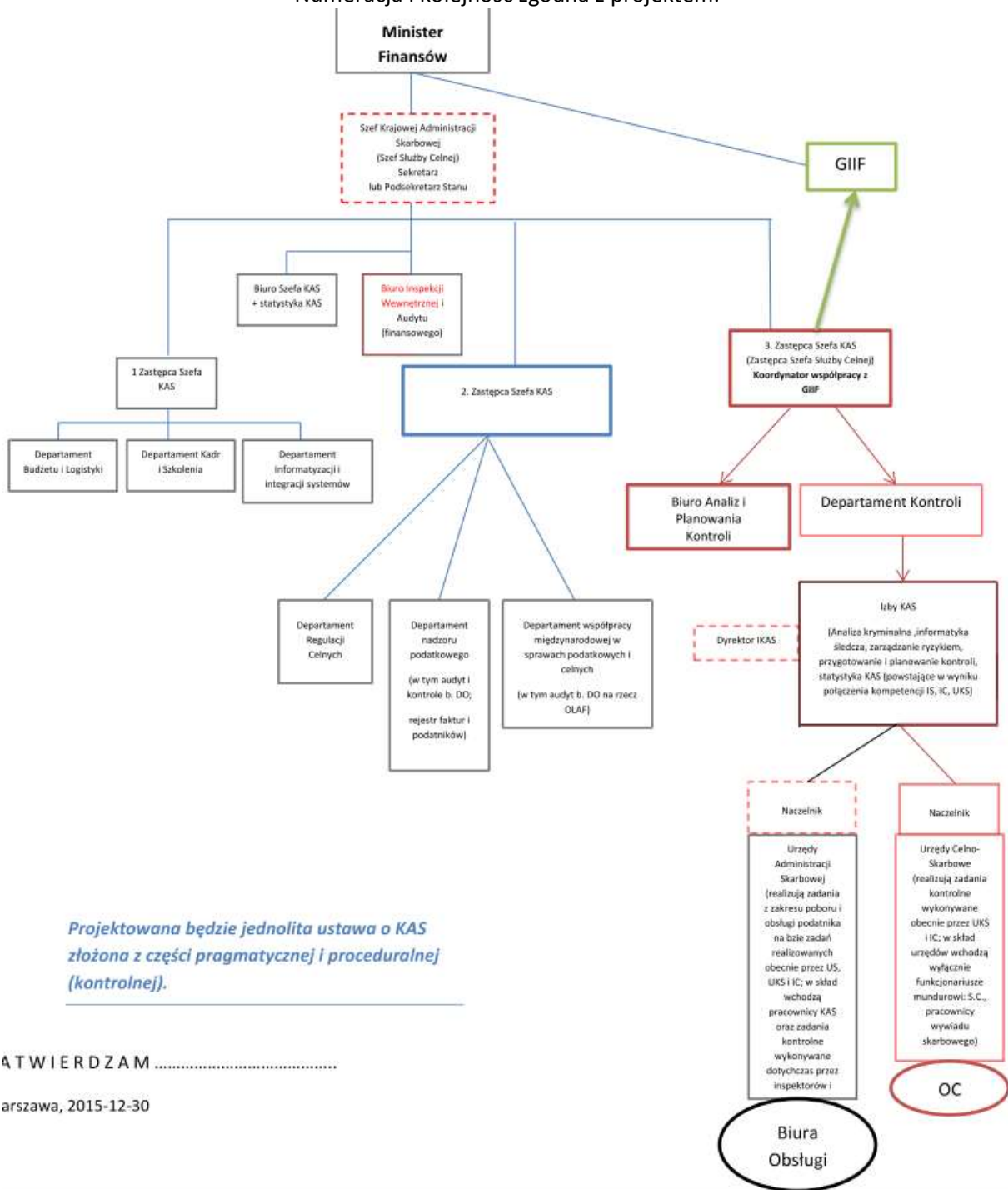

Projekt ustawy o KAS z 5 stycznia 2016 roku
Numeracja i kolejność zgodna z projektem.

Projektowana będzie jednolita ustawa o KAS złożona z części pragmatycznej i proceduralnej (kontrolnej).

ATWIERDZAM

arszawa, 2015-12-30

Projekt roboczy z dnia 5 stycznia 2016 r.

USTAWA

z dnia 2015 r.

o Krajowej Administracji Skarbowej

DZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zadania Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) organy i jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej;

3) zasady nawiązania, zmiany i ustania stosunku służbowego w Krajowej Administracji Skarbowej, prawa i obowiązki urzędników skarbowych oraz zasady tworzenia Zasobu Kadrowego Krajowej Administracji Skarbowej;

4) zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej urzędników skarbowych.

Art. 2. 1. Tworzy się Krajową Administrację Skarbową, zwaną dalej „KAS”, w ramach której działa Służba Celno-Skarbowa.

2. Nazwa Krajowa Administracja Skarbowa, skrót KAS oraz znak graficzny KAS przysługuje wyłącznie Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku graficznego KAS. Wzór znaku graficznego powinien nawiązywać do tradycji służby celnej i administracji podatkowej.

Art. 3. 1. Do zadań KAS należy:

1) ustalanie, określanie i pobór podatków oraz niepodatkowych należności budżetowych oraz innych należności, na podstawie odrębnych przepisów, z wyjątkiem podatków i należności budżetowych, których ustalanie, określanie i pobór należy do innych organów;

2) pobór należności stanowiących dochód budżetu państwa, ustalanych lub określanych przez inne organy, w przypadkach wskazanych w odrębnych przepisach;

3) wymiar i pobór należności celnych i innych opłat związanych z przywozem i wywozem towarów;

4) prowadzenie spraw dotyczących interpretacji indywidualnych przepisów prawa podatkowego;

5) prowadzenie spraw dotyczących wiążącej informacji taryfowej, wiążącej informacji o pochodzeniu towarów i wiążącej informacji akcyzowej;

6) w prowadzenie:

a) postępowania sprawdzającego,

b) kontroli,

c) audytu, postępowania audytowego i monitorowania,

d) urzędowego sprawdzenia;

7) wykonywanie czynności wywiadu; i

8) kontrola celowości i zgodności z prawem gospodarowania środkami publicznymi oraz środkami pochodzącymi z Unii Europejskiej i międzynarodowych instytucji finansowych, z wyłączeniem kontroli celowości wykorzystania środków zaliczanych do dochodów własnych i subwencji ogólnej jednostki samorządu terytorialnego;

9) audyt gospodarowania środkami pochodzącymi z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegającymi zwrotowi środkami z innych źródeł zagranicznych, w tym certyfikacja i wydawanie deklaracji zamknięcia;

10) badanie przestrzegania przez rezydentów i nierezydentów ograniczeń i obowiązków określonych w przepisach prawa dewizowego oraz warunków udzielonych na ich podstawie zezwoleń dewizowych, a także warunków wykonywania działalności kantorowej;

11) zapobieganie i ujawnianie przestępstw, o których mowa w art. 228-231 Kodeksu karnego, popełnianych przez osoby zatrudnione lub pełniące służbę w jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych;

12) rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń związanych z naruszeniem przepisów dotyczących wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyprowadzania z jej terytorium towarów objętych ograniczeniami lub zakazami obrotu ze względu na bezpieczeństwo i porządek publiczny lub bezpieczeństwo międzynarodowe, w szczególności takich jak odpady, substancje chemiczne i ich mieszaniny, materiały jądrowe i promieniotwórcze, środki odurzające i substancje psychotropowe, broń, amunicja, materiały wybuchowe oraz towary i technologie o znaczeniu strategicznym;

13) rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń przeciwko:

a) zdrowiu, określonych w art. 55, 57, 61 i 66 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 r. poz. 124 oraz z 2015 r. poz. 28),

b) dobrom kultury, określonych w art. 109 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 oraz z 2015 r. poz. 397) i w art. 53 ustawy z dnia 14

lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698, z późn. zm.),

c) prawom własności intelektualnej, określonych w art. 116-118 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.) i w art. 305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410),

d) przyrodzie, określonych w art. 128 i art. 131 pkt 10 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.),

e) środowisku, określonych w art. 183 § 2, 4, 5 i 6, w przypadku czynów, o których mowa w art. 183 § 2, 4 i 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem karnym”, oraz przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, określonych w art. 244 Kodeksu karnego, w zakresie niestosowania się do zakazu wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych,

f) ograniczeniom obrotu towarami i technologiami o znaczeniu strategicznym, określonym w art. 33 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 194)

g) rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw określonych w przepisach art. 270, art. 271, art. 273 oraz art. 286 § 1 Kodeksu karnego, w związku z którym nastąpiło uszczuplenie lub narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnej

- oraz ściganie ich sprawców, jeżeli zostały ujawnione przez Służbę Celno-Skarbową;

14) rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych oraz ściganie ich sprawców, w zakresie określonym w ustawie z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem karnym skarbowym”;

15) prowadzenie postępowań karnych skarbowych w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, w zakresie określonym w ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.[3]), oraz postępowań karnych w sprawach o przestępstwa określone w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.);

16) wykonywanie kar i środków karnych, w zakresie określonym w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy;

17) wykonywanie czynności związanych z nadawaniem towarom przeznaczenia celnego;

18) wykonywanie zadań wynikających z przepisów wspólnotowych regulujących statystykę dotyczącą obrotu towarowego pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej (INTRASTAT) oraz obrotu towarowego państw członkowskich Unii Europejskiej z pozostałymi państwami (EXTRASTAT);

19) wykonywanie zadań wynikających z ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, związanych w szczególności z udzielaniem koncesji oraz zezwoleń, zatwierdzaniem regulaminów oraz rejestracją urządzeń;

20) wykonywanie zadań wynikających z rozporządzenia Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT (Dz. Urz. UE L 347 z 30.12.2005, str. 1);

21) wykonywanie zadań wynikających z zakazu obejmowania procedurą celną dopuszczenia do obrotu paliw stałych niespełniających wymagań określonych w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728);

22) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) nr 737/2010 z dnia 10 sierpnia 2010 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok (Dz. Urz. UE L 216 z 17.08.2010, str. 1);

22) współdziałanie przy realizacji Wspólnej Polityki Rolnej;

23) współdziałanie z organami administracji rządowej i samorządowej oraz z państwowymi i samorządowymi jednostkami organizacyjnymi w zakresie wynikającym z odrębnych przepisów;

- 24)współpraca z właściwymi organami innych państw oraz organizacjami międzynarodowymi;
- 25)ewidencja podatników i płatników;
- 26)prowadzenie działalności analitycznej, prognostycznej i badawczej oraz analizy ryzyka dotyczących zjawisk występujących w obszarze właściwości KAS;
- 27)prowadzenie działalności informacyjnej w zakresie prawa podatkowego i celnego;
- 28)kształcenie i doskonalenie zawodowe w zakresie zadań KAS;
- 29)gromadzenie i przetwarzanie danych wynikających z deklaracji podatkowych, zgłoszeń celnych i innych dokumentów podatkowych i celnych (CRDP/PUESC, CRP KEP= systemy informatyczne);
- 30)obsługa informatyczna zadań realizowanych przez KAS;
- 31)wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt... realizuje Służba Celno-Skarbowa.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przedkłada Radzie Ministrów, w terminie do dnia 31 marca, sprawozdanie z realizacji zadań KAS za rok poprzedni.

Art. 4. 1. Na złożone w każdym czasie żądanie organu KAS osoba, posiadająca informacje mające znaczenie dla wykonywania zadań KAS, w szczególności osoba, która podlega kontroli, jest obowiązana do dostarczenia, w ustalonych terminach, dokumentów i informacji jak również do udzielania niezbędnej pomocy.

2. Pisemne wystąpienie o dostarczenie dokumentów, informacji oraz o udzielenie pomocy powinno w szczególności zawierać oznaczenie treści żądania i uzasadnienie tego wystąpienia.

Art. 5. Obowiązek dostarczania dokumentów i informacji, o którym mowa w art. 4, dotyczy również dokumentów elektronicznych, o których mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114).

Art. 6. 1. Organy administracji rządowej i samorządowej oraz państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne są obowiązane współdziałać, nieodpłatnie udostępniać informacje w sprawach indywidualnych oraz udzielać pomocy organom KAS przy wykonywaniu zadań określonych w ustawie.

2. Przy wykonywaniu swoich zadań organy KAS są uprawnione do nieodpłatnego korzystania z informacji zgromadzonych w aktach spraw, zbiorach danych, ewidencjach i rejestrach przez organy administracji rządowej i samorządowej, sądy, państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne oraz państwowe osoby prawne, w tym również z informacji zapisanych w postaci elektronicznej, z zastrzeżeniem odrębnych przepisów.

Art. 7. Organy KAS, w związku z prowadzonymi postępowaniami celnymi, podatkowymi, audytowymi, administracyjnymi, postępowaniami w sprawach o wykroczenia lub przestępstwa, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 12, postępowaniami w sprawach o wykroczenia skarbowe lub przestępstwa skarbowe, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 13 i 14, a także w celu wykonywania kontroli, przeprowadzenia postępowań sprawdzających oraz audytu, mogą zbierać i wykorzystywać niezbędne informacje zawierające dane osobowe, oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182 i 1662), także bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą. Dane, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, mogą być zbierane i przetwarzane przez organy KAS, wyłącznie, gdy jest to niezbędne ze względu na zakres lub charakter prowadzonego postępowania lub przeprowadzanych czynności, z zastrzeżeniem ust. 2. Administrator danych jest obowiązany udostępnić dane na podstawie imiennego upoważnienia organu KAS, okazanego wraz z legitymacją służbową przez urzędnika skarbowego pełniącego służbę w jednostce organizacyjnej KAS. Fakt udostępnienia tych danych podlega ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

2. Organy KAS mogą również zbierać i wykorzystywać oraz przetwarzać informacje, dostarczane tym organom na podstawie przepisów odrębnych.

3. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy w szczególności danych dotyczących podróży w rozumieniu art. 236 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 6, str. 3, z późn. zm.), osób dokonujących przemieszczania towarów, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne (Dz. U. z 2013 r. poz. 727, z późn. zm.), oraz danych

zawartych w rejestrach publicznych, o których mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w tym również danych w formie dokumentu elektronicznego. Dane w formie dokumentu elektronicznego przekazuje się w szczególności na informatycznym nośniku danych lub przy użyciu systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422).

4. W związku z realizacją zadań KAS, o których mowa w ust. 1 i 2, organy władzy publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) oraz podmioty prowadzące rejestry, o których mowa w ust. 3, mogą, w drodze decyzji administracyjnej, wyrazić zgodę na udostępnianie za pomocą urządzeń telekomunikacyjnych informacji zgromadzonych w rejestrach organom KAS, bez konieczności składania pisemnych wniosków, jeżeli jest to uzasadnione rodzajem lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności oraz jeżeli organy KAS posiadają:

1) urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane lub informacje uzyskał, oraz

2) zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych lub informacji niezgodnie z celem ich uzyskania.

5. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 4, nie dotyczy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i zarządzanych przez nie funduszy.

6. Organy KAS, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, są uprawnione do korzystania z informacji gromadzonych w systemach teleinformatycznych przez organy podatkowe oraz organy Straży Granicznej, które to organy umożliwiają dostęp do gromadzonych przez siebie informacji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej lub oprogramowania interfejsowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

7. Udostępnianie informacji, o których mowa w ust. 1, w sposób określony w ust. 6, następuje na wniosek organu KAS zawierający dane:

1) system, z którego informacje będą udostępniane;

2) zakres informacji udostępnianych w związku z realizacją poszczególnych zadań ustawowych;

3) osoby uprawnione oraz zakres informacji, które te osoby mogą uzyskiwać;

4) zakres danych określających cel dostępu do informacji.

8. Warunkiem udostępnienia informacji jest stwierdzenie przez organ je udostępniający, w drodze decyzji administracyjnej, że informacje te są niezbędne do realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, oraz że organy KAS spełniają wymogi określone w ust. 4.

9. W decyzji, o której mowa w ust. 8, organ udostępniający informacje określa sposób udostępniania informacji, w tym co najmniej dane, o których mowa w ust. 7.

10. W przypadku gdy w ramach sprawowanej kontroli organ udostępniający informacje, o których mowa w ust. 1, w sposób określony w ust. 6, uzna, że dostęp do informacji jest realizowany niezgodnie z warunkami określonymi w decyzji, o której mowa w ust. 8, może wstrzymać ich udostępnianie i zażądać szczegółowych wyjaśnień od organu KAS, który wystąpił o ich udostępnienie. Jeżeli organ udostępniający informacje uzna wyjaśnienia za niewystarczające, może, w drodze decyzji administracyjnej, odmówić ich udostępnienia.

11. Organy KAS są obowiązane informować organ udostępniający o każdej zmianie dotyczącej warunków, które stanowiły podstawę do wydania decyzji, o której mowa w ust. 8.

12. Dane osobowe przechowuje się przez okres, w którym są one niezbędne dla realizacji ustawowych zadań wykonywanych przez organy KAS. Organ KAS dokonuje weryfikacji tych danych nie rzadziej niż co 10 lat od dnia uzyskania informacji, usuwając dane zbędne.

13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa pobieranych danych.

Art. 8. 1. Na pisemne żądanie właściwego organu KAS, wydane w związku z wszczętym postępowaniem przygotowawczym w sprawie o przestępstwa i wykroczenia oraz przestępstwa

skarbowe lub wykroczenia skarbowe, banki są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji dotyczących podejrzanego w zakresie:

- 1) posiadanych rachunków bankowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania rachunkami bankowymi, liczby tych rachunków lub pełnomocnictw, obrotów i stanów tych rachunków, z podaniem wpływów, obciążeń rachunków i ich tytułów oraz odpowiednio ich nadawców i odbiorców;
- 2) posiadanych rachunków pieniężnych, rachunków papierów wartościowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania takimi rachunkami, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków;
- 3) zawartych umów kredytowych lub umów pożyczki, z podaniem wysokości zobowiązań wynikających z tych kredytów lub pożyczek, celów, na jakie zostały udzielone, i sposobu zabezpieczenia ich spłaty, a także umów depozytowych i umów udostępniania skrytek sejfowych;
- 4) nabytych za pośrednictwem banków akcji Skarbu Państwa lub obligacji Skarbu Państwa, a także obrotu tymi papierami wartościowymi;
- 5) obrotu wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi.

2. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 4 stosuje się odpowiednio do innych niż banki podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa maklerskie.

3. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 3 stosuje się odpowiednio do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

4. Towarzystwo funduszy inwestycyjnych, na pisemne żądanie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, naczelnika urzędu administracji skarbowej albo naczelnika urzędu celno-skarbowego, jest obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji o dacie nabycia, liczbie, cenie i wartości nabytych jednostek uczestnictwa oraz o dacie odkupienia, liczbie i wartości odkupionych jednostek uczestnictwa, kwocie wypłaconej uczestnikowi funduszu za odkupione jednostki uczestnictwa, a także o dacie i kwocie dochodów funduszu wypłaconych uczestnikowi. Przepis ust. 1, w części dotyczącej przesłanek wystąpienia z żądaniem, stosuje się odpowiednio.

5. Zakład ubezpieczeń, osoby i podmioty, przy pomocy których zakład ubezpieczeń wykonuje czynności ubezpieczeniowe, oraz towarzystwo emerytalne, na pisemne żądanie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, naczelnika urzędu administracji skarbowej albo naczelnika urzędu celno-skarbowego, są obowiązane do sporządzenia i przekazania informacji o stronie umowy ubezpieczeniowej lub o osobie będącej członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz o wpłaconych i wypłaconych kwotach w związku z zawartymi umowami ubezpieczeniowymi oraz w związku z uczestnictwem w otwartym funduszu emerytalnym. Przepis ust. 1, w części dotyczącej przesłanek wystąpienia z żądaniem, stosuje się odpowiednio.

6. Udzielenie informacji, o których mowa w ust. 1-5, następuje nieodpłatnie.

7. W żądaniach, o których mowa w ust. 1-5, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, naczelnik urzędu administracji skarbowej albo naczelnik urzędu celno-skarbowego określa zakres informacji oraz termin ich przekazania.

8. Żądania, o których mowa w ust. 1-5, oznacza się klauzulą „Tajemnica skarbowa”, a ich przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone” w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych nadaje sztandar KAS oraz może nadawać sztandary izbom administracji skarbowej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór sztandaru KAS,
 - 2) podstawowe elementy wzoru sztandaru nadawanego izbom administracji skarbowej, którym ten sztandar jest nadawany,
 - 3) tryb nadawania sztandarów, o których mowa w ust. 1
- uwzględniając w nim wizerunek orła białego ustalony dla godła państwowego oraz mając na uwadze tradycję tradycji służby celnej i administracji podatkowej.

Art. 10. Dzień 21 września jest Dniem Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 11. 1. W celu uhonorowania osób szczególnie zasłużonych dla KAS ustanawia się odznakę honorową „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”.

2. Odznaka „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej” dzieli się na stopnie:

- 1) I stopień - złota odznaka „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 2) II stopień - srebrna odznaka „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 3) III stopień - brązowa odznaka „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”.

3. Odznakę nadaje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

4. Osoba, której nadano odznakę „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”, otrzymuje legitymację potwierdzającą jej nadanie.

5. Odznaka „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej” tego samego stopnia może być nadana tej samej osobie tylko raz.

6. Osobie wyróżnionej odznaką „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej” nie nadaje się tej odznaki w stopniu niższym od posiadanego.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb postępowania w sprawach o nadanie odznaki „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”, osoby uprawnione do występowania z wnioskiem o nadanie tej odznaki oraz termin rozpatrzenia wniosku,
- 2) wzór odznaki „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”, wzór wniosku o nadanie odznaki zawierający informację uzasadniającą jej nadanie oraz wzór legitymacji potwierdzającej nadanie odznaki,
- 3) sposób wręczania i noszenia odznaki „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”,
- 4) sposób ewidencjonowania informacji o osobach wyróżnionych odznaką „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”

- mając na uwadze sprawne przeprowadzenie postępowania, ujednoczenie sposobu składania wniosków oraz zapewnienie przyznawania odznaczeń osobom szczególnie zasłużonym.

Art. 12. W celu realizacji zadań KAS, minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, strategię działania KAS oraz sposób jej realizacji, mając na uwadze efektywność wykonywanych zadań.

Art. 13. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze zarządzenia, tworzyć organy opiniodawczo-doradcze w sprawach należących do zadań KAS.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, tworząc organy opiniodawczo-doradcze, określa ich nazwę, skład, zakres działania, długość kadencji, na jaką zostały powołane, oraz tryb postępowania tych organów.

Art. 14. Działalność duszpasterska w KAS prowadzona jest na podstawie porozumień ministra właściwego do spraw finansów publicznych z przedstawicielami kościoła lub związku wyznaniowego. Komunikat o podpisaniu porozumienia publikuje się w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów.

DZIAŁ II

ORGANY KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ

Art. 15. Organami KAS są:

- 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 2) Szef Krajowej Administracji Skarbowej;
- 3) dyrektor izby administracji skarbowej;
- 4) naczelnik urzędu administracji skarbowej;
- 5) naczelnik urzędu celno-skarbowego;
- 6) dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej.

Art. 16. Minister właściwy do spraw finansów publicznych koordynuje i współdziała w kształtowaniu polityki państwa w zakresie zadań KAS.

Art. 17. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej podlega ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

2. Szefa Krajowej Administracji Skarbowej - sekretarza stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych – powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Szefa Krajowej Administracji Skarbowej odwołuje Prezes Rady Ministrów.

Art. 18. 1. Do zadań Szefa Krajowej Administracji Skarbowej należy:

- 1) nadzór nad działalnością dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu administracji skarbowej, naczelnika urzędu celno-skarbowego, dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości oraz dyrektora Centrum Informatyki Resoru Finansów;
- 2) kształtowanie polityki kadrowej i szkoleniowej w jednostkach organizacyjnych KAS;
- 3) wykonywanie zadań kierownika urzędu wobec dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu administracji skarbowej, naczelnika urzędu celno-skarbowego, dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości, dyrektora Centrum Informatyki Resoru Finansów oraz urzędników skarbowych lub funkcjonariuszy celno-skarbowych pełniących służbę we właściwych w sprawach KAS komórkach organizacyjnych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 4) realizacja budżetu państwa w zakresie ustalonym dla KAS;
- 5) wykonywanie audytu;
- 6) sprawowanie nadzoru nad czynnościami wywiadu skarbowego;
- 7) organizowanie systemu informacyjnego, współdziałającego z systemami informacyjnymi innych instytucji, organizacji rządowych i samorządowych oraz instytucji międzynarodowych;
- 8) współpraca z właściwymi organami innych państw oraz z organizacjami międzynarodowymi;
- 9) współdziałanie z organami władzy samorządowej i innymi organami władzy publicznej;
- 10) prowadzenie w systemie teleinformatycznym listy naczelników urzędów administracji skarbowej, zastępców naczelników urzędu administracji skarbowej oraz osób pełniących obowiązki naczelników urzędu administracji skarbowej;
- 11) wykonywanie funkcji specjalnej jednostki w rozumieniu art. 85 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 549);
- 12) wykonuje inne zadania KAS określone w odrębnych przepisach.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej jest uprawniony do upoważniania funkcjonariuszy celno-skarbowych, zwanych dalej „funkcjonariuszami”, do wykonywania zadań określonych w art. oraz art..... w przypadku:

- 1) realizowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej operacji międzynarodowych, w których uczestniczy KAS;
- 2) zagrożenia realizacji zadań wykonywanych przez KAS.

Szef Krajowej Administracji Skarbowej wykonuje zadania przy pomocy zastępcy Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu administracji skarbowej, naczelnika urzędu celno-skarbowego, dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości, dyrektora Centrum Informatyki Resoru Finansów oraz właściwych w sprawach KAS komórek organizacyjnych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 19. 1. W celu realizacji zadania określonego w art. 18 ust. 1 pkt 11 Szef Krajowej Administracji Skarbowej jest uprawniony do:

- 1) żądania od organów administracji publicznej oraz państwowych jednostek organizacyjnych i osób prawnych wszelkich niezbędnych informacji;
- 2) zlecenia wykonania określonych czynności organom administracji publicznej oraz państwowym jednostkom organizacyjnym i osobom prawnym uprawnionym do kontroli dokumentów, które mają znaczenie dla realizacji zadań określonych w tytule V rozdziale III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

2. Pisemne wystąpienie o dostarczenie informacji lub wykonanie określonych czynności powinno w szczególności zawierać oznaczenie treści żądania lub zlecenia oraz termin dostarczenia informacji lub

wykonania określonej czynności. W przypadku podmiotów innych niż przeprowadzające kontrole zgodnie z tytułem V rozdziałem III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 wystąpienie powinno zawierać ponadto wskazanie okoliczności będących podstawą tego wystąpienia.

3. W czynnościach zleconych na podstawie ust. 1 pkt 2 mogą uczestniczyć funkcjonariusze upoważnieni przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

4. W czynnościach zleconych na podstawie ust. 1 pkt 2 oraz realizowanych na podstawie art. mogą uczestniczyć osoby uprawnione na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych oraz przedstawiciele organów Unii Europejskiej.

5. Organy administracji publicznej oraz państwowe jednostki organizacyjne przeprowadzające kontrole zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013 są obowiązane do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych projektu propozycji zastosowania analizy ryzyka oraz projektów programów kontroli, o których mowa w art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, i sprawozdań z ich realizacji, o których mowa w art. 86 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, najpóźniej na 21 dni przed terminami określonymi w tym rozporządzeniu, w celu ich weryfikacji i przekazania do Komisji Europejskiej.

Art. 20. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej sporządza i przedkłada Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po upływie każdego kwartału, informację o podmiotach importujących drewno i produkty z drewna, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiającego obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna (Dz. Urz. UE L 295 z 12.11.2010, str. 23).

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu importującego drewno i produkty z drewna;

2) rodzaj drewna i produktów z drewna (kod CN towaru) oraz ich ilość;

3) kraj pochodzenia drewna i produktów z drewna oraz kraj, z którego drewno i produkty z drewna są importowane, jeżeli jest on inny niż kraj pochodzenia drewna i produktów z drewna;

4) szacunkową wartość drewna i produktów z drewna.

Art. 21. 1. Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych może powołać nie więcej niż trzech Zastępców Szefa Krajowej Administracji Skarbowej – podsekretarzy stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. We wniosku o powołanie Zastępcy Szefa Krajowej Administracji Skarbowej nadzorującego zadania realizowane przez Służbę Celno-Skarbową, minister właściwy do spraw finansów publicznych wskazuje kandydata spośród funkcjonariuszy.

3. Zastępców Szefa Krajowej Administracji odwołuje Prezes Rady Ministrów.

4. Zadania Zastępców określa Szef Krajowej Administracji Skarbowej w drodze zarządzenia.

Art. 22. 1. Dyrektora izby administracji skarbowej powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Powołanie następuje z dniem wskazanym w akcie powołania.

3. Do czasu powołania na stanowisko dyrektora izby administracji skarbowej, minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej powierza urzędnikowi skarbowemu pełnienie obowiązków dyrektora izby administracji skarbowej.

4. Pełnienie obowiązków może być powierzony na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy, z możliwością jednokrotnego przedłużenia tego okresu o nie więcej niż 6 miesięcy.

Art. 23. 1. Dyrektorem izby administracji skarbowej w tej samej jednostce organizacyjnej można być nie dłużej niż pięć lat.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 1, nie dłużej jednak niż o kolejne pięć lat.

Art. 24. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może przenieść dyrektora izby administracji skarbowej, za jego zgodą, na stanowisko dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu administracji skarbowej albo naczelnika urzędu celno-skarbowego, w tej samej lub innej miejscowości.

Art. 25. 1. Dyrektora izby administracji skarbowej odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Odwołanie następuje z dniem wskazanym w akcie odwołania.

3. Odwołanie następuje w przypadku:

- 1) rażącego naruszenia przepisów prawa;
- 2) prowadzenia działalności, która pozostaje w sprzeczności z wykonywanymi obowiązkami;
- 3) utraty zdolności do pełnienia obowiązków służbowych z powodu choroby lub innej przeszkody trwale uniemożliwiającej pełnienie obowiązków służbowych;
- 4) rezygnacji ze stanowiska;
- 5) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 6) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 7) negatywnej oceny, o której mowa w art.;
- 8) upływu okresu, o którym mowa w art. 23.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 4 i 8, osobie odwołanej ze stanowiska wyznacza się stanowisko jakie zajmowała przed objęciem stanowiska, z którego jest odwoływana, a jeżeli nie jest to możliwe, to wyznacza się stanowisko równorzędne lub inne zgodne z jej kwalifikacjami i umiejętnościami zawodowymi.

Art. 26. 1. Dyrektora i zastępcę dyrektora komórki organizacyjnej właściwej w sprawach KAS w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych powołuje i odwołuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Na stanowisko dyrektora komórki organizacyjnej właściwej w sprawach KAS w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych nadzorującej lub realizującej zadania Służby Celno-Skarbowej Szef Krajowej Administracji Skarbowej powołuje funkcjonariusza.

3. Przepis art. 25 ust. 2 stosuje się.

Art. 27. 1. Do zadań dyrektora izby administracji skarbowej należy:

- 1) nadzór nad działalnością naczelników urzędów administracji skarbowej i naczelników urzędów celno-skarbowych;
- 2) rozstrzyganie w drugiej instancji w sprawach należących w pierwszej instancji do naczelników urzędów administracji skarbowej i naczelników urzędów celno-skarbowych;
- 3) rozstrzyganie w pierwszej instancji w sprawach określonych w odrębnych przepisach;
- 4) ustalanie i udzielanie oraz analizowanie prawidłowości wykorzystywania dotacji przedmiotowych dla przedsiębiorców w zakresie określonym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 5) wykonywanie zadań wynikających z przepisów wspólnotowych regulujących statystykę dotyczącą obrotu towarowego pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej (INTRASTAT) oraz obrotu towarowego państw członkowskich Unii Europejskiej z pozostałymi państwami (EXTRASTAT);
- 6) realizacja polityki kadrowej i szkoleniowej w izbie administracji skarbowej;
- 7) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach, w szczególności wynikających z przepisów prawa podatkowego, przepisów prawa celnego.

2. Dyrektor izby administracji skarbowej wykonuje czynności przewidziane dla kierownika jednostki organizacyjnej określone w ustawie w stosunku do urzędników skarbowych pełniących służbę w izbie administracji skarbowej, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 28. 1. Zastępców dyrektora izby administracji skarbowej powołuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej na wniosek dyrektora izby administracji skarbowej.

2. W przypadku zastępcy dyrektora izby administracji skarbowej nadzorującego zadania realizowane przez naczelnika urzędu celno-skarbowego powołanie następuje spośród funkcjonariuszy.

2. Przepisy art. 22 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 29. 1. Zastępców dyrektora izby administracji skarbowej odwołuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej

2. Przepis art. 25 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 30. 1. Naczelników urzędów administracji skarbowej powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Przepisy art. 22 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 31. Naczelników urzędów administracji skarbowej odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Przepis art. 25 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 32. Do zakresu działania naczelnika urzędu administracji skarbowej należy:

- 1) ustalanie, określanie i pobór podatków, należności celnych, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych jak również innych należności na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) nadawanie towarom przeznaczenia celnego oraz wykonywanie innych czynności przewidzianych przepisami prawa celnego;
- 3) ewidencja podatników i płatników;
- 4) prowadzenie postępowania sprawdzającego;
- 5) prowadzenie postępowania audytowego i monitorowania;
- 6) wykonywanie zadań wierzyciela należności w postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619, z późn. zm.);
- 7) współpraca w zakresie wymiany informacji podatkowych i finansowych z państwami członkowskimi UE oraz z państwami spoza UE określonych przepisami prawa międzynarodowego;
- 8) realizacja zadań związanych z udzielaniem oraz korzystaniem z pomocy państw członkowskich oraz państw trzecich przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych;
- 9) prowadzenie postępowań karnych skarbowych w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, w zakresie określonym w ustawie z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.), oraz postępowań karnych w sprawach o przestępstwa określone w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.);
- 10) wykonywanie kar i środków karnych, w zakresie określonym w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy;
- 11) wykonywanie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych;
- 12) dysponowanie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku bankowym obsługującego go urzędu;
- 13) podział i przekazywanie, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, dochodów budżetowych między budżetem państwa i budżetami jednostek samorządu terytorialnego;
- 14) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

Art. 33. 1. Zadania, o których mowa w art. 32 pkt 1, w zakresie poboru podatków i należności mogą być wykonywane przy użyciu wspólnego rachunku bankowego urzędu obsługującego naczelnika administracji skarbowej prowadzonego dla obsługi wszystkich naczelników administracji skarbowej w odniesieniu do określonego rodzaju należności.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, naczelnika administracji skarbowej do dysponowania środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku, o którym mowa w ust. 1, oraz określić rodzaj należności pieniężnych, które będą obsługiwane przy użyciu tego rachunku, mając na względzie przygotowanie techniczne i organizacyjne urzędu obsługującego tego naczelnika.

Art. 34. 1. Zastępcę naczelnika urzędu administracji skarbowej powołuje dyrektor izby administracji skarbowej na wniosek naczelnika urzędu administracji skarbowej.,

2. Przepisy art. 22 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 35. 1. Zastępcę naczelnika urzędów administracji skarbowej odwołuje dyrektor izby administracji skarbowej.

2. Przepis art. 25 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 35. 1. Naczelnika urzędu celno-skarbowego powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej spośród funkcjonariuszy.

2. Przepisy art. 22 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 36. 1. Naczelnika urzędu celno-skarbowego odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Przepis art. 25 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 37.1. Do zakresu działania naczelnika urzędu celno-skarbowego należy:

- 1) wykonywanie kontroli;
- 2) prowadzenie urzędowego sprawdzenia;
- 3) rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych i ściganie ich sprawców, w zakresie ustalonym w Kodeksie karnym skarbowym oraz rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń w zakresie określonym w art. ... oraz ściganie ich sprawców w zakresie określonym w art.;
- 4) rozpoznawanie, zapobieganie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych oraz przestępstw i wykroczeń związanych z przywozem i wywozem towarów, a w szczególności dotyczących ochrony granicy zewnętrznej Wspólnoty, w zakresie określonym w odrębnych przepisach;
- 5) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 2 pkt 8 oraz art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT;
- 6) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) nr 737/2010 z dnia 10 sierpnia 2010 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok;
- 7) wykonywanie kontroli w zakresie refundacji eksportowych w ramach rozporządzenia nr
- 8) ustalanie planów kontroli;
- 9) upoważnianie urzędników skarbowych do wykonywania czynności kontrolnych;
- 10) współdziałanie z terenowymi organami Straży Granicznej, w szczególności koordynacja działań w zakresie sprawnego wykonywania zadań, o których mowa w art.;
- 11) współdziałanie z organami władzy samorządowej i innymi organami władzy publicznej;
- 12) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

2. Naczelnik urzędu celno-skarbowego może wykonywać czynności, o których mowa w art. 31 pkt 1 i 2.

3. Naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy dla portu morskiego:

- 1) informuje organ upoważniony na podstawie przepisów odrębnych do przeprowadzania kontroli towarów przywożonych z państw trzecich o przywozie na obszar celny Unii Europejskiej towaru, który podlega obowiązkowi kontroli przeprowadzanej przez ten organ;
- 2) ustala termin, w tym godzinę, i miejsce kontroli towarów przywożonych z państw trzecich, w uzgodnieniu z operatorem portowym i dysponentem towaru, uwzględniając informację o planowanych kontrolach przekazaną przez organ, o którym mowa w pkt 1.

4. Z wyłączeniem przypadku gdy zachodzi konieczność przeprowadzenia badań laboratoryjnych lub poddania towaru kwarantannie lub - w przypadku żywych zwierząt - izolacji, czas trwania w portach morskich kontroli towarów przywożonych z państw trzecich, w tym kontroli wykonywanej przez organ, nie powinien przekraczać 24 godzin liczonych od chwili przedstawienia towaru do kontroli, złożenia kompletnego wniosku o dokonanie kontroli do właściwych organów, o których mowa w ust. 3 pkt 1, oraz przekazania informacji, o której mowa w ust. 3 pkt 2, do zwolnienia towaru do procedury celnej. Termin ten ulega wydłużeniu do 48 godzin w przypadkach uzasadnionych w szczególności względami bezpieczeństwa publicznego, ochroną życia lub zdrowia ludzi lub zwierząt lub ochroną środowiska.

5. Terminy, o których mowa w ust. 4, nie biegną, jeżeli przeprowadzenie kontroli towarów przywożonych z państw trzecich jest niemożliwe z przyczyn niezależnych od organów, o których mowa w ust. 3.

6. Terminy, o których mowa w ust. 4, nie biegną w soboty i dni ustawowo wolne od pracy.

7. Przepisów ust. 4-6 nie stosuje się, jeżeli przepisy Unii Europejskiej określają inne terminy dokonywania czynności kontroli towarów przywożonych z państw trzecich, w tym kontroli wykonywanej przez organ.

Art. 38. 1. Zastępcę naczelnika urzędu celno-skarbowego powołuje dyrektor izby administracji skarbowej na wniosek naczelnika urzędu celno-skarbowego.

2. Przepisy art. 22 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 39. 1. Zastępcę naczelnika urzędu celno-skarbowego odwołuje dyrektor izby administracji skarbowej.

2. Przepis art. 25 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Art. .. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową organów KAS, o których mowa w ust. 1 w zakresie, w jakim właściwość ta nie wynika z przepisów regulujących zadania organów celnych i organów podatkowych, uwzględniając rodzaj zadań realizowanych przez organy Służby Celnej oraz gospodarcze potrzeby przedsiębiorców.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) właściwość miejscową urzędów administracji skarbowej oraz izb celnych do wykonywania zadań określonych w Kodeksie karnym skarbowym,

2) właściwość miejscową wyznaczonych urzędów celnych do prowadzenia postępowań przygotowawczych w sprawach o niektóre przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, określone w art. 133 § 1 pkt 1 Kodeksu karnego skarbowego

- mając na uwadze zapewnienie sprawnego wykonywania zadań KAS.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyznaczyć organ KAS do wykonywania niektórych zadań KAS oraz określić terytorialny zasięg jego działania, uwzględniając potrzebę sprawnego wykonywania zadań organów Służby Celnej oraz gospodarcze potrzeby przedsiębiorców.

Art. 40. 1. Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Przepisy art. 22 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 41. 1. Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Przepis art. 25 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 42. Do zadań dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej należy:

1) zapewnienie jednolitej i powszechnie dostępnej informacji skarbowej, w tym jej przetwarzanie i udostępnianie;

2) prowadzenie spraw dotyczących interpretacji indywidualnych przepisów prawa podatkowego;

3) prowadzenie działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie przepisów prawa podatkowego;

4) realizacja polityki kadrowej i szkoleniowej w Krajowej Informacji Skarbowej;

5) identyfikowanie obszarów zagrożeń mogących mieć wpływ na prawidłowość wykonywania obowiązków podatkowych;

6) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

Art. 43. Dyrektorem Krajowej Informacji Skarbowej można być nie dłużej niż pięć lat. Przepisy art. 23 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 44. 1. Zastępcę Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej powołuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej na wniosek dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej.

2. Przepisy art. 22 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 45. 1. Zastępcę dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej odwołuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej

2. Przepis art. 25 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

DZIAŁ III

JEDNOSTKI ORGANIZACYJNE KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 46. Jednostkami organizacyjnymi KAS są:

1) właściwe w sprawach KAS komórki organizacyjne w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych;

2) izby administracji skarbowej;

3) urzędy administracji skarbowej;

4) urzędy celno-skarbowe;

- 5) Krajowa Informacja Skarbowa;
- 6) Krajowa Szkoła Skarbowości;
- 7) Centrum Informatyki Resortu Finansów.

Art. 47. 1. W jednostkach organizacyjnych KAS pełnią służbę urzędnicy skarbowi.

2. W jednostkach organizacyjnych KAS, o których mowa w art. 46 pkt 4, pełnią służbę funkcjonariusze.

3. W jednostkach organizacyjnych KAS, o których mowa w art. 46 pkt 1 i 2, realizujących lub nadzorujących zadania Służby Celno-Skarbowej mogą pełnić służbę funkcjonariusze.

W jednostkach organizacyjnych KAS mogą być zatrudnieni pracownicy, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 269 oraz z 2014 r. poz. 1199).

Zadania kierownika jednostki organizacyjnej wobec urzędników skarbowych pełniących służbę we właściwych w sprawach KAS komórkach organizacyjnych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych wykonuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej. **Art. 48.** Jednostki organizacyjne KAS podlegają Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.

Rozdział 2

Izby administracji skarbowej, urzędy administracji skarbowej, urzędy celno-skarbowe i Krajowa Informacja Skarbowa

Art. 49. Izba administracji skarbowej jest jednostką organizacyjną KAS przy pomocy której dyrektor izby administracji skarbowej wykonuje swoje zadania.

Art. 50. Urząd administracji skarbowej jest jednostką organizacyjną KAS przy pomocy której naczelnik urzędu administracji skarbowej wykonuje swoje zadania.

Art. 51. Urząd celno-skarbowy jest jednostką organizacyjną KAS przy pomocy której naczelnik urzędu celno-skarbowego wykonuje swoje zadania.

Art. 52. 1. W sprawach organizacyjno-finansowych izba administracji skarbowej wraz z podległymi urzędami administracji skarbowej oraz urzędami celno-skarbowymi, stanowi jednostkę organizacyjną, której kierownikiem jest dyrektor izby administracji skarbowej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze zarządzenia, określa organizację izby administracji skarbowej, urzędu administracji skarbowej, urzędu celno-skarbowego oraz nadaje im statuty.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, w celu prawidłowej realizacji zadań ustawowych może tworzyć laboratoria oraz określać ich organizację i zakres działania.

Art. 53. 1. Krajowa Informacja Skarbowa jest jednostką organizacyjną KAS przy pomocy, której dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wykonuje swoje zadania.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze zarządzenia, nadaje statut Krajowej Informacji Skarbowej.

Art. 54. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, tworzy i likwiduje izby administracji skarbowej, urzędy administracji skarbowej oraz urzędy celno-skarbowe, a także określa ich siedziby, mając na uwadze prawidłową realizację zadań KAS sprawną obsługę podatników i innych podmiotów.

Rozdział 3

Krajowa Szkoła Skarbowości

Art. 55. 1. Tworzy się Krajową Szkołę Skarbowości z siedzibą w Warszawie, zwaną dalej „Szkołą”.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w drodze zarządzenia, nadaje statut Szkoły określający jej ustrój, organizację, siedziby filii oraz sposób i tryb realizowania działalności, mając na względzie stworzenie optymalnych warunków organizacyjnych do prawidłowej realizacji zadań w Szkole.

Rozdział 4

Centrum Informatyki Resortu Finansów

Art. 56. 1. Tworzy się Centrum Informatyki Resortu Finansów, zwane dalej „Centrum”, którego zadaniem jest dostarczanie usług informatycznych jednostkom organizacyjnym KAS oraz urzędowi obsługującemu ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. W skład Centrum mogą wchodzić centra kompetencyjne, jako zamiejscowe jednostki organizacyjne Centrum.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze zarządzenia, nadaje statut Centrum określający jego ustrój, organizację, siedziby centrów kompetencyjnych oraz sposób i tryb realizowania działalności, mając na względzie stworzenie optymalnych warunków organizacyjnych do prawidłowej realizacji zadań Centrum.

Dział IV
PROCEDURY WYKONYWANE PRZEZ KAS
Rozdział 1
Postępowanie sprawdzające

Art. 54. Postępowanie sprawdzające obejmuje:

1) sprawdzenie terminowości i prawidłowości:

a) deklaracji o których mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia...Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 poz... z późn. zm.),

b) zgłoszeń celnych,

c) wpłacania podatków, należności celnych, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych jak również innych należności na podstawie odrębnych przepisów;

2) ustalenie stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami;

3) weryfikację poniesionych przez podatnika wydatków i uzyskanych przychodów (dochodów) opodatkowanych lub przychodów (dochodów) nieopodatkowanych - w zakresie niezbędnym do ujawnienia podstawy opodatkowania z tytułu przychodów niezajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych;

4) weryfikację danych i dokumentów przedstawionych przez podatników, w tym dokonujących rejestracji podatkowej.

Art. 55. Minister właściwy do spraw finansów publicznych lub organ upoważniony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w zakresie wymiany z Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej informacji o podatku od towarów i usług, dokonuje czynności sprawdzających odnoszących się do dokumentów składanych do tego organu.

Art. 56. W razie wątpliwości co do prawidłowości złożonej deklaracji organ może żądać od podatnika:

1) udzielenia, w wyznaczonym terminie, niezbędnych wyjaśnień lub uzupełnienia deklaracji, wskazując przyczyny podania w wątpliwość rzetelności danych w niej zawartych;

2) przekazanie, także za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznym nośniku danych, wyciągu z ksiąg podatkowych i dowodów księgowych zapisanego w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2, jeżeli kontrahent podatnika prowadzi księgi podatkowe przy użyciu programów komputerowych; przepis art. 168 § 3a pkt 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 57. 1. Jeżeli przeprowadzenie postępowania sprawdzającego w sprawie zasadności zwrotu podatku wymaga przedłużenia terminu zwrotu podatku wynikającego z odrębnych przepisów, organ może postanowić o przedłużeniu tego terminu do czasu zakończenia postępowania sprawdzającego.

2. Na postanowienie, o którym mowa w 1, służy zażalenie.

Art. 58. 1. W postępowaniu sprawdzającym, można wystąpić do kontrahentów podatnika wykonujących działalność gospodarczą o:

1) udostępnienia dokumentów, w zakresie objętym postępowaniem sprawdzającym u podatnika, w celu sprawdzenia ich prawidłowości i rzetelności;

2) przekazanie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznym nośniku danych, wyciągu z ksiąg podatkowych i dowodów księgowych zapisanego w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2, jeżeli kontrahent podatnika prowadzi księgi podatkowe przy użyciu programów komputerowych; przepis art. 168 § 3a pkt 1 stosuje się odpowiednio.

2. Za kontrahentów podatnika uważa się także wszystkie podmioty prowadzące działalność gospodarczą uczestniczące w dostawie tego samego towaru lub usługi będące zarówno dostawcami, jak i nabywcami biorącymi udział pośrednio lub bezpośrednio w dostawie towaru lub usługi. W takim przypadku żądanie, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć wyłącznie dokumentów związanych z tą dostawą towaru lub usługi.

3. Z czynności o których mowa ust. 1 pkt 1 sporządza się protokół.

4. Czynności określone w ust. 1 kontrahent podatnika jest obowiązany wykonać na własny koszt.

5. Jeżeli miejsce zamieszkania, siedziba lub miejsce wykonywania działalności kontrahenta kontrolowanego znajdują się poza obszarem działania organu prowadzącego postępowanie sprawdzające, czynności, o których mowa w ust. 1, na zlecenie tego organu może przeprowadzić także organ właściwy ze względu na miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce wykonywania działalności kontrahenta.

Art. 59. Jeżeli nie jest możliwe określenie kwoty zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty, kwoty zwrotu podatku albo kwoty nadwyżki podatku do przeniesienia lub wysokości straty, podatnik może zostać wezwany do przekazania informacji w zakresie:

1) posiadanych rachunków bankowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania rachunkami bankowymi, liczby, w tym numery tych rachunków, imion i nazwisk oraz adresów pełnomocników, obrotów i stanów wyciągów z tych rachunków, z podaniem wpływów, obciążeń rachunków i ich tytułów oraz odpowiednio dane identyfikujące ich nadawców i odbiorców;

2) posiadanych rachunków pieniężnych lub rachunków papierów wartościowych, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków;

3) zawartych umów kredytowych lub umów pożyczek pieniężnych, a także umów depozytowych;

4) nabytych za pośrednictwem banków akcji Skarbu Państwa lub obligacji Skarbu Państwa, a także obrotu tymi papierami wartościowymi;

5) obrotu wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi.

2. Przepisy 1 stosuje się odpowiednio do informacji z zakładów ubezpieczeń, funduszy inwestycyjnych, dobrowolnych funduszy emerytalnych i banków prowadzących działalność maklerską, w zakresie prowadzonych indywidualnych kont emerytalnych oraz indywidualnych kont zabezpieczenia emerytalnego, a także do domów maklerskich oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

Art. 60. 1. W postępowaniu sprawdzającym, za zgodą podatnika albo kontrahenta podatnika, można dokonać oględzin, jeżeli jest to niezbędne do zweryfikowania zgodności stanu faktycznego z danymi wynikającymi ze złożonej przez podatnika deklaracji oraz z innych dokumentów.

2. W przypadku określonym w ust. 1 urzędnik skarbowy, w porozumieniu z podatnikiem albo jego kontrahentem, ustala termin dokonania oględzin.

3. W razie nieudostępnienia przedmiotu oględzin w uzgodnionym terminie organ może wyznaczyć nowy termin przeprowadzenia oględzin.

4. Urzędnik skarbowy sporządza protokół przeprowadzonych oględzin.

5. Zgoda, o której mowa w ust. 1 nie jest wymagana w przypadku oględzin dokonywanych w zakresie, o którym mowa w art. 54 pkt 4.

Art. 61. 1. Organ w zależności od charakteru i zakresu uchybień:

1) koryguje deklarację, dokonując stosownych poprawek lub uzupełnień, jeżeli zmiana wysokości zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty, kwoty zwrotu podatku albo kwoty nadwyżki podatku do przeniesienia lub wysokości straty w wyniku tej korekty nie przekracza kwoty 5000 zł;

2) może zwrócić się do składającego deklarację o jej skorygowanie, wskazując przyczyny z powodu których informacje zawarte w deklaracji podaje się w wątpliwość

3) w sprawach, o których mowa w art. 54 pkt 1 lit. b wszczynają postępowanie w sprawach celnych.

2. Organ:

1) uwierzytelnia kopię skorygowanej deklaracji, o której mowa w ust. 1 pkt 1;

2) doręcza podatnikowi uwierzytelnioną kopię skorygowanej deklaracji wraz z informacją o związanej z korektą deklaracji zmianie wysokości zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty lub zwrotu

podatku albo kwoty nadwyżki podatku do przeniesienia lub wysokości straty, albo informacją o braku takich zmian oraz pouczeniem o prawie wniesienia sprzeciwu.

3. Na korektę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, podatnik może wnieść sprzeciw do organu, który dokonuje korekty, w terminie 14 dni od dnia doręczenia uwierzytelnionej kopii skorygowanej deklaracji. Wniesienie sprzeciwu anuluje korektę. Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio.

4. W razie niewniesienia sprzeciwu w terminie, korekta deklaracji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wywołuje skutki prawne jak korekta deklaracji złożona przez podatnika.

5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do deklaracji składanych przez płatników lub inkasentów oraz do załączników do deklaracji.

6. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do deklaracji składanych przez podatnika, płatnika lub inkasenta za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

7. Brak złożenia korekty, o której mowa w ust. 1 pkt 2 w terminie 14 dni powoduje wszczęcie postępowania podatkowego. Przepisu art. 165 § 4 Ordynacji podatkowej nie stosuje się.

Art. 62. Przepisy art. 56 – 61 stosuje się odpowiednio w przypadku złożenia deklaracji lub wniosku w sprawie zwrotu podatku.

Art. 63. W przypadku wyłączenia organu od dokonywania czynności sprawdzających, deklaracja jest składana w organie podlegającym wyłączeniu. Organ ten przekazuje deklarację do organu wyznaczonego do dokonywania czynności sprawdzających, pozostawiając jej kopię.

Art. 64. Do postępowania sprawdzającego stosuje się odpowiednio przepisy art. 143, art. 193a oraz rozdziałów 1-3a, 5, 6, 9, z wyłączeniem art. 171a, rozdziałów 10, 14, 16, 22 i 23 działu IV Ordynacji podatkowej.

Rozdział 2

Kontrola

Art. 65. 1. Kontroli podlega przestrzeganie przepisów:

- 1) prawa podatkowego w rozumieniu art. 3 pkt 2 Ordynacji podatkowej;
- 2) prawa celnego oraz innych przepisów związanych z przywozem i wywozem towarów w obrocie między obszarem celnym Unii Europejskiej a państwami trzecimi, w szczególności przepisów dotyczących towarów objętych ograniczeniami lub zakazami;
- 3) regulujących urządzenie i prowadzenie gier hazardowych, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, oraz zgodność tej działalności z udzieloną koncesją lub zezwoleniem oraz zatwierdzonym regulaminem.

2. Kontroli podlega również:

- 1) rodzaj paliwa w zbiornikach pojazdów lub innych środków przewozowych;
- 2) przystosowanie zakładów produkcyjnych do rejestrowania i stosowania receptur zarejestrowanych we właściwej agencji płatniczej ustanowionej zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 30 lipca 2003 r. o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz. U. Nr 166, poz. 1611 oraz z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 93, poz. 890);
- 3) stosowanie receptur, o których mowa w pkt 2, oraz prawidłowość deklaracji dotyczących surowców wykorzystywanych przy produkcji towarów wywożonych z refundacją wywozową;
- 4) działalność zakładów produkcyjnych i przetwórczych w zakresie prawidłowości deklaracji dotyczących surowców wykorzystywanych przy produkcji towarów wywożonych z wnioskiem o refundację wywozową;
- 5) prawidłowość wypłaty refundacji wywozowych przyznawanych w przypadku wywozu produktów rolnych do państw trzecich, realizowanych w ramach finansowania wspólnej polityki rolnej, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013 i na zasadach określonych w tytule V rozdziale III tego rozporządzenia;
- 6) wywóz i przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towarów podlegających ograniczeniom lub zakazom;
- 7) ruch drogowy w trybie i przypadkach określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.);
- 8) transport drogowy na zasadach określonych w przepisach odrębnych;

9) przestrzeganie przepisów z zakresu ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, ochrony roślin, środków ochrony roślin oraz jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w zakresie należącym do właściwości Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 5.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 2 pkt 9, wykonywane są na przejściach granicznych oraz w oddziałach celnych wewnętrznych.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i warunki wykonywania kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 1, w odniesieniu do okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych, a także wyposażenia i sprzętu jednostek organizacyjnych służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, mając na uwadze uproszczenie czynności kontrolnych podejmowanych wobec tego rodzaju towarów oraz zapewnienie skuteczności kontroli.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa i ministrem właściwym do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) zakres kontroli, o których mowa w ust. 2 pkt 9, które będą wykonywane przez organy kontroli, uwzględniając możliwości techniczne kontroli skarbowej i zakres wiedzy specjalistycznej funkcjonariuszy, a także potrzebę wykonywania sprawnej i efektywnej kontroli przy zapewnieniu płynności ruchu na przejściach granicznych dla ochrony bezpieczeństwa obszaru celnego Unii Europejskiej;

2) sposób i warunki wykonywania przez organy kontroli, o których mowa w ust. 2 pkt 9, uwzględniając specyfikę danego rodzaju kontroli oraz możliwości techniczne.

Art. 66. Kontrola w zakresie przestrzegania przepisów prawa:

1) podatkowego w zakresie produkcji, przemieszczania i zużycia wyrobów akcyzowych, w szczególności ich wytwarzania, uszlachetniania, przerabiania, skażania, rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia oraz w zakresie stosowania i oznaczania tych wyrobów;

2) regulujących urządzenie i prowadzenie gier hazardowych, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, oraz zgodność tej działalności z udzieloną koncesją lub zezwoleniem oraz zatwierdzonym regulaminem

- może być wykonywana jako kontrola stała polegająca na wykonywaniu przez funkcjonariusza czynności kontrolnych w sposób ciągły w komórce organizacyjnej utworzonej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego na terenie podmiotu podlegającego kontroli.

Art. 67. Kontroli podlegają podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów prawa w zakresie o którym mowa w art. 65, w tym osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, zwane dalej "kontrolowanymi".

Art. 68. 1. Kontrole przeprowadza się na podstawie analizy ryzyka mającej na celu rozpoznawanie i oszacowanie wielkości tego ryzyka oraz ustalenie środków niezbędnych do jego ograniczenia.

2. Ryzyko, o którym mowa w ust. 1, oznacza prawdopodobieństwo wystąpienia naruszenia przepisów prawa.

3. Kontrole mogą być przeprowadzane niezależnie od rezultatów analizy ryzyka, o ile mają one charakter losowy lub obowiązek ich przeprowadzenia w określonym czasie wynika z przepisów prawa.

Art. 69. Kontrolę przeprowadza się także po zakończeniu prowadzonej przez kontrolowanego działalności i wykreśleniu kontrolowanego lub jego działalności z właściwej ewidencji lub rejestru, prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 70. Czynności kontrolne mogą być wykonywane w siedzibie organu, w siedzibie kontrolowanego oraz w każdym innym miejscu związanym z prowadzoną przez kontrolowanego działalnością, w tym w lokalu mieszkalnym lub w miejscach, w których mogą się znajdować urządzenia, towary lub dokumenty dotyczące tych urządzeń, towarów lub czynności podlegające kontroli.

Art. 71. 1. Wszczęcie kontroli następuje wyłącznie z urzędu.

1. Datą wszczęcia kontroli jest dzień wystawienia upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, które niezwłocznie doręcza się kontrolowanemu.
2. W przypadku podejrzenia, że nie są przestrzegane przepisy określone w art. 30 ust. 2 i okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne przeprowadzenie kontroli, jest ona wykonywana na podstawie legitymacji służbowej.
3. Kontrole:

1) na drogach publicznych lub drogach wewnętrznych, na morskich wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym, strefie przyległej lub wodach śródlądowych oraz w miejscach innych niż określone w ust. 1, w przypadku kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 2 i art. 30 ust. 3 pkt 2 i 7, ;

2) dokonywane poza punktem stałej lokalizacji (sprzedaż obwoźna i obnośna na targowiskach - w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849 oraz z 2015 r. poz. 528 i 699),

3) w podmiotach, w których przeprowadzono urzędowe sprawdzenie, o którym mowa w art. 64,

4) w podmiotach innych niż określone w pkt 3 podlegających kontroli, w przypadku gdy czynności są przeprowadzane w oparciu o zgłoszenie dokonane na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. oraz w przypadku gdy obowiązek ich przeprowadzenia w określonym czasie wynika z przepisów prawa

- są wykonywane przez umundurowanego funkcjonariusza wyposażonego w znak identyfikacji osobistej na podstawie stałego upoważnienia do wykonywania kontroli.

1. Upoważnienie do kontroli doręcza się kontrolowanemu, z zastrzeżeniem ust. 4.
2. Jeżeli kontrolowanym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, upoważnienie doręcza się oraz okazuje się legitymację służbową członkowi zarządu, wspólnikowi albo innej osobie upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw (reprezentant kontrolowanego).
3. Jeżeli kontrolowanym jest zakład podmiotu zagranicznego, upoważnienie doręcza się oraz okazuje się legitymację służbową osobie faktycznie kierującej, nadzorującej lub reprezentującej działalność prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

1. Brak możliwości doręczenia upoważnienia nie powoduje nieważności dokonanych czynności kontrolnych. W razie niemożliwości doręczenia upoważnienia w sposób określony w ust. 5-7, pismo pozostawia się w aktach kontroli ze skutkiem doręczenia.
2. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zawiera:

- 1) oznaczenie organu kontroli;
- 2) datę i miejsce wystawienia;
- 3) wskazanie funkcjonariuszy przeprowadzających kontrolę;
- 4) oznaczenie kontrolowanego;
- 5) wskazanie zakresu kontroli i przewidywany termin zakończenia kontroli;
- 6) podpis organu kontroli;
- 7) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

10. Przepis ust. 9 stosuje się do odpowiednio do stałych upoważnień, o których mowa w ust. 4 oraz art. 66.

11. W uzasadnionych przypadkach organ kontroli może dokonać zmiany upoważnienia o wszczęciu kontroli.

12. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 4 i 5, okazuje się niezwłocznie na żądanie osoby, która dysponuje towarem, środkiem transportu lub dokumentami podlegającymi sprawdzeniu w toku kontroli.

Art. 72. 1. Kontrola powinna być zakończona bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia jej wszczęcia.

2. O każdym przypadku niezakończenia kontroli w terminie zawiadamia się pisemnie kontrolowanego, podając przyczyny przedłużenia terminu zakończenia kontroli i wskazując nowy termin jej zakończenia.

3. Dokumenty zgromadzone po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1 i 2 nie stanowią dowodu w kontroli, postępowaniu podatkowym lub postępowaniu karnym skarbowym chyba, że został wskazany nowy termin zakończenia kontroli.

Art. 73. 1. Bank jest obowiązany na żądanie organu w związku z wszczętą kontrolą w zakresie, o którym mowa w art. 65 ust. 1 pkt 1, do sporządzania i przekazania także w formie elektronicznej wszelkich informacji objętych tajemnicą bankową, w szczególności:

1) posiadanych rachunków bankowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania rachunkami bankowymi, liczby, w tym numery tych rachunków, imion i nazwisk oraz adresów pełnomocników, obrotów i stanów wyciągów z tych rachunków, z podaniem wpływów, obciążeń rachunków i ich tytułów oraz odpowiednio dane identyfikujące ich nadawców i odbiorców;

2) posiadanych rachunków pieniężnych, rachunków papierów wartościowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania takimi rachunkami, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków;

3) zawartych umów kredytowych lub umów pożyczki, z podaniem wysokości zobowiązań wynikających z tych kredytów lub pożyczek, celów, na jakie zostały udzielone, i sposobu zabezpieczenia ich spłaty, a także umów depozytowych i umów udostępniania skrytek sejfowych;

4) nabytych za pośrednictwem banków akcji Skarbu Państwa lub obligacji Skarbu Państwa, a także obrotu tymi papierami wartościowymi;

5) obrotu wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi.

2. Przepisy ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio do innych niż banki podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa maklerskie.

3. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 3 stosuje się odpowiednio do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

4. Towarzystwo funduszy inwestycyjnych, na żądanie organu kontroli, jest obowiązane do sporządzania i przekazywania także w formie elektronicznej informacji o dacie nabycia, liczbie, cenie i wartości nabytych jednostek uczestnictwa oraz o dacie odkupienia, liczbie i wartości odkupionych jednostek uczestnictwa, kwocie wypłaconej uczestnikowi funduszu za odkupione jednostki uczestnictwa, a także o dacie i kwocie dochodów funduszu wypłaconych uczestnikowi. Przepis ust. 1, w części dotyczącej przesłanek wystąpienia z żądaniem, stosuje się odpowiednio.

5. Zakład ubezpieczeń, osoby i podmioty, przy pomocy których zakład ubezpieczeń wykonuje czynności ubezpieczeniowe, oraz towarzystwo emerytalne, na żądanie organu kontroli, są obowiązane do sporządzenia i przekazania informacji o stronie umowy ubezpieczeniowej lub o osobie będącej członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz o wpłaconych i wypłaconych kwotach w związku z zawartymi umowami ubezpieczeniowymi oraz w związku z uczestnictwem w otwartym funduszu emerytalnym. Przepis ust. 1, w części dotyczącej przesłanek wystąpienia z żądaniem stosuje się odpowiednio.

8. Udzielenie informacji, o których mowa w ust. 1-5, następuje nieodpłatnie.

9. W żądaniach, o których mowa w ust. 1-5, organ określa zakres informacji, formę oraz termin ich przekazania.

Art. 74. 1. Dostawcy usług płatniczych są obowiązani na żądanie organu w związku z kontrolą, do sporządzania i przekazywania także w formie elektronicznej informacji o transakcjach płatniczych w rozumieniu ustawy o usługach płatniczych, dokonanych w okresie, do którego odnosi się żądanie.

2. Do żądania organu dotyczącego udostępnienia informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów niniejszej ustawy oraz innych ustaw ograniczających dostęp do tych informacji.

Art. 75. 1. Przedsiębiorcy świadczący usługi pocztowe, na podstawie ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. - Prawo pocztowe, są obowiązani do udostępniania także w formie elektronicznej, na wniosek organu w związku z kontrolą, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, dane dotyczące osób korzystających z usług pocztowych oraz dane dotyczące faktu i okoliczności świadczenia lub korzystania z tych usług.

Art. 76. 1. Dostęp do informacji uzyskanych w trybie, o którym mowa w art. 73-75 przysługuje funkcjonariuszowi prowadzącemu kontrolę, jego przełożonemu a także właściwemu organowi lub organowi podatkowemu, któremu sprawa zostanie przekazana.

2. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w art. 73-75, należy przechowywać w pomieszczeniu zabezpieczonym zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

Art. 77. 1. Funkcjonariusze są w szczególności uprawnieni do:

- 1) żądania udostępniania akt, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów związanych z przedmiotem kontroli oraz do sporządzania z nich odpisów, kopii, wyciągów, notatek, wydruków i udokumentowanego pobierania danych w formie elektronicznej;
- 2) wstępu, przebywania i poruszania się na gruncie oraz w budynku, lokalu lub innym pomieszczeniu kontrolowanego;
- 3) dokonania oględzin;
- 4) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli;
- 5) przesłuchiwania kontrolowanego, za jego zgodą, lub świadków;
- 6) przeszukiwania pomieszczeń i rzeczy;
- 7) zasięgania opinii biegłych;
- 8) zabezpieczania zebranych dowodów;
- 9) żądania przeprowadzenia spisu z natury;
- 10) kopiowania, filmowania, fotografowania oraz dokonywania nagrań dźwiękowych;
- 11) zbierania innych niezbędnych materiałów w zakresie objętym kontrolą;
- 12) żądania powtórzenia, jeżeli to możliwe, każdej czynności, w wyniku której uzyskuje się dane o przyjmowanych, wydawanych lub wprowadzanych do procesu produkcyjnego surowcach, materiałach, produkcji w toku i półproduktach oraz uzyskanych produktach, wyrobach gotowych i wysokości strat produkcyjnych;
- 13) nakładania zamknięć urzędowych na urządzenia, pomieszczenia, naczynia oraz środki transportu;
- 14) przeprowadzania w uzasadnionych przypadkach, w drodze eksperymentu, doświadczenia lub odtworzenia możliwości gry na automacie, gry na automacie o niskich wygranych lub gry na innym urządzeniu;
- 15) zatrzymywania i kontrolowania środków transportu oraz statków w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. - Kodeks morski (Dz. U. z 2013 r. poz. 758 i 1014 oraz z 2014 r. poz. 1554) i ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1458);

2. Żądanie o którym mowa w ust. 1 pkt 1 może dotyczyć także akt, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, za okres inny niż okres objęty kontrolą, jeżeli nie upłynął jeszcze termin ich przechowywania przewidziany w odrębnych przepisach.

3. Funkcjonariusze są uprawnieni do wstępu na teren kontrolowanego oraz poruszania się po tym terenie na podstawie legitymacji służbowej bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlegają rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym tej jednostki; podlegają natomiast przepisom o bezpieczeństwie i higienie pracy obowiązującym w kontrolowanej jednostce.

4. Funkcjonariusze są uprawnieni do wydawania osobom poleceń określonego zachowania się, w granicach niezbędnych do wykonania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 4 i 6, albo w celu uniknięcia bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa osób lub mienia.

Art. 78. 1. Kontrolowany, pracownik oraz osoba współdziałająca z kontrolowanym, osoba wykonująca czynności podlegające kontroli są obowiązani:

- 1) umożliwić wgląd w dokumenty i ewidencje objęte zakresem kontroli w tym dokumenty handlowe, księgowo i finansowe, nawet jeżeli mają charakter poufny, w tym dokumenty elektroniczne;
- 2) udzielać niezbędnej pomocy technicznej, jeżeli dokumenty lub ewidencje będące przedmiotem kontroli zostały sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych;
- 3) umożliwić wgląd w korespondencję odbieraną za pośrednictwem skrzynki poczty elektronicznej i systemu operacyjnego wykorzystywanych do celów związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą, w tym zapewnić możliwość wydruk jej zawartości;
- 4) przedstawiać na żądanie kontrolujących urzędowe tłumaczenie na język polski dokumentów mających znaczenie dla kontroli, sporządzonych w języku obcym;
- 5) udostępniać towary, urządzenia oraz środki transportu oraz zapewnić dostęp do pomieszczeń oraz innych miejsc będących przedmiotem kontroli;

- 6) wydawać za pokwitowaniem towary lub dokumenty, jeżeli kontrolujący uzna za niezbędne przeprowadzenie ich dalszej analizy lub dokładniejszej kontroli;
- 7) przeprowadzać na żądanie kontrolujących spis z natury w zakresie niezbędnym na potrzeby kontroli;
- 8) umożliwiać zbadanie towarów, surowców, półproduktów i wyrobów gotowych, w tym przez pobranie ich próbek;
- 9) udostępniać w niezbędnym zakresie środki łączności, a także inne urządzenia techniczne, jeżeli są one niezbędne do wykonania kontroli;
- 10) umożliwiać sporządzanie kopii, szkiców, filmowanie i fotografowanie oraz dokonywanie nagrań dźwiękowych;
- 11) zapewniać warunki do wykonywania czynności kontrolnych, w tym - w miarę posiadanych możliwości - samodzielne pomieszczenie odpowiednie do rodzaju wykonywanych czynności i liczby funkcjonariuszy je wykonujących i miejsce do przechowywania dokumentów, spełniające wymagania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. Kontrolowany jest obowiązany zapewnić warunki i środki, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie na wezwanie kontrolujących w terminie nie dłuższym jednak niż 3 dni robocze.

3. Osoba posiadająca towary podlegające kontroli jest obowiązana na jej koszt do wykonywania czynności umożliwiających przeprowadzenie kontroli, w szczególności do rozładowania, okazania oraz załadowania towaru po zakończeniu czynności kontrolnych.

Art. 79. 1. Funkcjonariusze, w zakresie objętym kontrolą, w celu stwierdzenia rzetelności dokumentów i ewidencji kontrolowanego, mogą przeprowadzić oględziny przedmiotu, także jeżeli znajduje się w posiadaniu innych niż kontrolowany podmiotów.

2. Podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, okazuje się upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do niezwłocznego okazania przedmiotu oględzin oraz udzielania funkcjonariuszom wyjaśnień dotyczących przedmiotu oględzin.

Art. 80. 1. Na potrzeby kontroli, podmioty:

1) wykonujące czynności, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2, są obowiązane zapewnić warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli, w tym:

a) przesłać właściwemu organowi, przed rozpoczęciem działalności gospodarczej w tym zakresie, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą działalności w tym zakresie, a w przypadku wznowienia działalności po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące - zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności,

b) przygotować i oznaczyć urządzenia, pomieszczenia i naczynia służące do tej działalności,

c) przechowywać w oddzielnych naczyniach i pomieszczeniach wyroby podlegające kontroli,

d) dostosować urządzenia, pomieszczenia i naczynia, o których mowa w lit. b, do nakładania zamknięć urzędowych, a ponadto dostarczyć potrzebną ilość materiałów do ich nałożenia,

e) zapewnić odczynniki i sprzęt techniczny oraz - w przypadkach przewidzianych przez przepisy odrębne - legalizowane przyrządy pomiarowe, niezbędne do kontroli ilości i jakości surowców, półproduktów i wyrobów gotowych,

f) informować właściwy organ KAS o terminach czynności podlegających kontroli,

g) przeprowadzać czynności podlegające kontroli w obecności funkcjonariusza KAS,

h) prowadzić dokumentację związaną z działalnością podlegającą kontroli,

i) dokonać, na żądanie funkcjonariusza, zamknięcia prowadzonej w tym zakresie dokumentacji w celu umożliwienia porównania rzeczywistego stanu ze stanem ewidencyjnym,

j) zgłaszać niezwłocznie właściwemu organowi KAS przypadki zniszczenia lub kradzieży wyrobów objętych kontrolą, a także zniszczenia znaków akcyzy,

k) zgłaszać właściwemu organowi KAS zamiar zniszczenia wyrobów podlegających kontroli, nieprzydatnych do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia, na co najmniej 3 dni przed zamierzonym terminem ich zniszczenia,

l) zgłaszać niezwłocznie właściwemu organowi KAS przypadki zdarzeń związanych z działaniem lub stanem urządzeń, pomieszczeń i naczyń, o których mowa w lit. c, wskazujących na niebezpieczeństwo strat lub zniszczenia wyrobów akcyzowych objętych kontrolą;

2) urządzające i prowadzące gry lub zakłady wzajemne, na podstawie ustawy, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d, są obowiązane zapewnić warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli, w tym:

- a) przesłać właściwemu organowi KAS, przed rozpoczęciem działalności w tym zakresie, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące - zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności,
- b) przygotować i oznaczyć urządzenia służące do tej działalności,
- c) dostosować urządzenia do nakładania zamknięć urzędowych, a ponadto dostarczyć potrzebne materiały do nałożenia zamknięć urzędowych,
- d) przeprowadzać czynności podlegające kontroli również w obecności funkcjonariusza,
- e) prowadzić dokumentację związaną z prowadzeniem działalności podlegającej kontroli,
- f) informować właściwy organ KAS o czynnościach podlegających kontroli,
- g) zgłaszać niezwłocznie właściwemu organowi KAS przypadki zdarzeń związanych z działaniem lub stanem urządzeń do gier objętych kontrolą mogących mieć wpływ na urządzenie gier,
- h) zapewnić możliwość przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 13;

3) urządzające zakłady wzajemne przez sieć Internet na podstawie ustawy, o której mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U z 2015 r., poz. 612)c są obowiązane zapewnić dostęp do danych przechowywanych w urządzeniu archiwizującym:

- a) w miejscu ich przechowywania albo
- b) za pomocą systemów teleinformatycznych;

4) wykonujące czynności, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 4, są obowiązane zapewnić warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli, w tym:

- a) oznaczyć urządzenia i miejsca służące do tej działalności,
- b) przechowywać osobno, w miejscu wydobywania urobku rudy miedzi oraz miejscu produkcji koncentratu, urobek rudy miedzi i koncentrat pochodzące z różnych źródeł,
- c) prowadzić dokumentację związaną z działalnością podlegającą kontroli,
- d) dokonać, na żądanie funkcjonariusza, zamknięcia prowadzonej w tym zakresie dokumentacji w celu umożliwienia porównania rzeczywistego stanu ze stanem ewidencyjnym.

2. Podmioty podlegające kontroli są odpowiedzialne za stan pomieszczeń, urządzeń i naczyń służących do wykonywania działalności w zakresie określonym w ust. 1 oraz w art. 49 ust. 1, oraz za stan nałożonych na nie zamknięć urzędowych.

Art. 81. 1. Na potrzeby kontroli, podmioty:

1) urządzające i prowadzące gry lub zakłady wzajemne, na podstawie ustawy, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d, są obowiązane zapewnić warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli, w tym:

- a) przesłać właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, przed rozpoczęciem działalności w tym zakresie, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące - zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności,
- b) przygotować i oznaczyć urządzenia służące do tej działalności,
- c) dostosować urządzenia do nakładania zamknięć urzędowych, a ponadto dostarczyć potrzebne materiały do nałożenia zamknięć urzędowych,
- d) przeprowadzać czynności podlegające kontroli również w obecności funkcjonariusza,
- e) prowadzić dokumentację związaną z prowadzeniem działalności podlegającej kontroli,
- f) informować właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o czynnościach podlegających kontroli,
- g) zgłaszać niezwłocznie właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego przypadki zdarzeń związanych z działaniem lub stanem urządzeń do gier objętych kontrolą mogących mieć wpływ na urządzenie gier,
- h) zapewnić możliwość przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 13;

2) urządzające zakłady wzajemne przez sieć Internet na podstawie ustawy, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d, są obowiązane zapewnić dostęp do danych przechowywanych w urządzeniu archiwizującym:

a) w miejscu ich przechowywania albo

b) za pomocą systemów teleinformatycznych;

2. Podmioty podlegające kontroli są odpowiedzialne za stan pomieszczeń, urządzeń i naczyń służących do wykonywania działalności w zakresie określonym w ust. 1 oraz w art. 33 ust. 1, oraz za stan nałożonych na nie zamknięć urzędowych.

Art. 82. Koszty związane z realizacją obowiązków określonych w art. 33 ust. 1, z wyjątkiem obowiązków wskazanych w art. 33 ust. 1 pkt 4 i 9, oraz w art. 34 obciążają podmioty podlegające kontroli.

Art. 83. Kontrolowany ma prawo do czynnego udziału w kontroli. Może w szczególności składać wszelkie wyjaśnienia, które uważa za istotne w sprawie, jak również przedstawiać własne wnioski dowodowe oraz żądać uwzględnienia wskazanych dokumentów lub innych dowodów materialnych.

Art. 84. 1. Jeżeli czynności kontrolne okażą się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że będą nieskuteczne, można dokonać przeszukania pomieszczeń i innych miejsc lub rzeczy w celu znalezienia dowodów mających istotne znaczenie dla prowadzonej kontroli, gdy istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że znajdują się w miejscu przeszukania.

2. Przed przystąpieniem do przeszukania kontrolowanemu okazuje się postanowienie organu o przeszukaniu. Przepisy Kodeksu postępowania karnego o przeszukaniu odnoszące się do Policji mają także zastosowanie do funkcjonariuszy.

3. Przeszukanie budynku lub lokalu mieszkalnego wymaga uprzedniej zgody prokuratora. Sporządzony z przeszukania budynku lub lokalu mieszkalnego protokół wymaga zatwierdzenia przez prokuratora. W razie odmowy zatwierdzenia protokołu materiały i informacje zebrane w toku czynności nie stanowią dowodu w kontroli.

4. W przypadku, gdy nieruchomości lub ich części albo rzeczy znajdują się w posiadaniu osób trzecich, osoby te są obowiązane je udostępnić, w celu przeszukania, na żądanie organu. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 85. 1. Przesłuchanie kontrolowanego lub świadka może nastąpić przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku. W czynności w miejscu przebywania świadka bierze udział funkcjonariusz zatrudniony w urzędzie, w którego właściwości miejscowej kontrolowany lub świadek przebywa.

2. Przesłuchanie utrwała się za pomocą urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk, w szczególności gdy:

1) kontrolowany lub świadek nie ma miejsca zamieszkania na obszarze właściwości miejscowej organu, którego funkcjonariusze prowadzą kontrolę;

2) przemawia za tym ekonomika kontroli.

3. Z przesłuchania sporządza się protokół, którego treść ograniczona jest do zapisu najbardziej istotnych oświadczeń osób biorących w niej udział. Zapis obrazu lub dźwięku, a także przekład zapisu dźwięku stają się załącznikami do protokołu.

4. Kontrolowany ma prawo otrzymać na swój koszt jedną kopię zapisu dźwięku lub obrazu.

5. Przepisy wydane na podstawie art. 147 § 5 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

Art. 86. 1. Z czynności kontrolnych mających istotne dla sprawy znaczenie funkcjonariusze sporządzają protokół, w szczególności z:

1) oględzin;

2) zabezpieczenia dowodów;

3) badania ksiąg w zakresie przewidzianym w art. 193 Ordynacji podatkowej;

4) przesłuchania kontrolowanego, świadka lub biegłego;

5) przeszukania pomieszczeń lub rzeczy.

2. Protokoły, o których mowa w ust. 1, podpisują funkcjonariusze, którzy przeprowadzali czynności .

3. Przepis art. 178 i art. 179 Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

Art. 87. Kontrola, o której mowa w art. 65 zostaje zakończona w dniu doręczenia wyniku kontroli.

Art. 88. 1. Wynik kontroli powinien zawierać:

- 1) wskazanie funkcjonariuszy;
- 2) wskazanie kontrolowanego;
- 3) datę wydania;
- 4) zakres kontroli;
- 5) powołanie podstawy prawnej kontroli;
- 6) określenie miejsca i czasu przeprowadzenia kontroli;
- 7) zwięzły opis dokonanych ustaleń faktycznych;
- 8) ocenę prawną sprawy będącej przedmiotem kontroli;
- 10) pouczenie o obowiązku zawiadomienia organu kontroli przez kontrolowanego o każdej zmianie swojego adresu dokonanej w ciągu 6 miesięcy od dnia zakończenia kontroli, jeżeli w toku kontroli podatkowej ujawniono nieprawidłowości, oraz skutkach niedopełnienia tego obowiązku;
- 11) podpis organu.

3. Wynik kontroli może zawierać także ustalenia dotyczące badania ksiąg w zakresie przewidzianym w art. 193 Ordynacji podatkowej. W takim przypadku nie sporządza się protokołu z badania ksiąg.

4. Załącznik do wyniku kontroli stanowią protokoły czynności, o których mowa w art. 86.

Art. 89. Organ, który przeprowadził kontrolę, ma prawo zwrócenia się do właściwego organu o wszczęcie postępowania administracyjnego oraz prawo udziału w każdym stadium postępowania w celu zapewnienia, aby postępowanie doprowadziło do usunięcia nieprawidłowości wskazanych w wyniku kontroli.

Art. 90. 1. Dla kontroli prowadzi się akta kontroli. Akta kontroli mogą być tworzone i przetwarzane także z wykorzystaniem technik informatycznych.

2. Akta kontroli obejmują w szczególności:

- 1) wykaz ich zawartości, z podaniem nazw dokumentów i numerów stron;
- 2) postanowienie o wszczęciu kontroli podatkowej lub celnej;
- 3) upoważnienie do przeprowadzenia kontroli;
- 4) dowody zgromadzone w toku kontroli;
- 5) protokoły z przeprowadzenia dowodów;
- 6) wynik kontroli.

Art. 91. W toku kontroli kontrolowany ma prawo do wglądu w akta kontroli.

Art. 92. Uprawnienie do skorygowania deklaracji, określone w art. 81 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, ulega zawieszeniu na czas od dnia wszczęcia kontroli w zakresie objętym tą kontrolą.

Art. 93. Do wykonywania kontroli, o której mowa w art. 78 ust. 2 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, w miejscach, o których mowa w art. 36 ust. 1 oraz kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4-6, stosuje się przepisy art. 31 ust. 3, art. 32, art. 33, art. 34 ust. 2, art. 35, art. 36 ust. 1, 4 i 5, oraz przepisy wydane na podstawie art. 49 ustawy oraz odpowiednio przepisy działu VI Ordynacji podatkowej, z wyłączeniem art. 290 § 2 pkt 6a.

Art. 94. Do kontroli nie stosuje się przepisów rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 95. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 12 oraz rozdziałów 2, 3a, 5, 6, 9 z wyłączeniem art. 171a Ordynacji podatkowej, a także art. 15 ustawy (dokumenty od kontrahenta)

Rozdział 3

Audyt, postępowanie audytowe i monitorowanie

Art. 96. 1. Audyt obejmuje przeprowadzanie oceny w zakresie:

- 1) gospodarowania środkami publicznymi pochodzącymi z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegającymi zwrotowi środkami z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA);

- 2) wywiązywania się z warunków finansowania pomocy ze środków, o których mowa w pkt 1;
- 3) wykorzystania i rozporządzania mieniem państwowym;
- 4) wykorzystania mienia otrzymanego od Skarbu Państwa w celu realizacji zadań publicznych oraz prawidłowości prywatyzacji mienia Skarbu Państwa;
- 5) wypełniania zobowiązań wynikających z udzielonych przez Skarb Państwa poręczeń i gwarancji, w tym wykorzystania środków, których spłatę poręczył lub gwarantował Skarb Państwa, z ich przeznaczeniem;

2. Audyt, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczy w szczególności:

- 1) skuteczności funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli;
- 2) prawidłowości rachunków;
- 3) prawidłowości i zgodności z prawem wydatków;
- 4) wywiązywania się z warunków finansowania pomocy.

2. Audyt, o którym mowa w ust. 1 pkt 2-5, obejmuje ocenę w szczególności oszczędności, skuteczności i efektywności.

3. Audytowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 podlegają również:

- 1) instytucje zarządzające, certyfikujące, pośredniczące, wdrażające, podmioty zaangażowane w realizację wspólnych programów finansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz agencje płatnicze, o których mowa w odrębnych przepisach;
 - 2) podmioty i jednostki organizacyjne wydatkujące, przekazujące i otrzymujące środki, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1;
 - 3) podmioty i jednostki obowiązane do wywiązywania się z warunków, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1;
 - 4) wydatkujący, przekazujący i otrzymujący środki, o których mowa w art. 2 ust. 1;
 - 5) władający i zarządzający mieniem państwowym;
 - 6) spółki z udziałem Skarbu Państwa, podmioty wykorzystujące mienie przekazane przez Skarb Państwa oraz sprywatyzowane mienie Skarbu Państwa;
 - 7) beneficjenci poręczeń i gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa oraz podmioty, za które Skarb Państwa poręczył lub gwarantował
- zwane dalej audytowanymi.

Art. 97. 1. Audyt, o którym mowa w art. 96 ust. 2 pkt 1 wykonuje Szef KAS.

1. Audyt, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2-5 wykonuje dyrektor izby.
2. Czynności w zakresie audytu, o którym mowa w ust. 1 wykonują urzędnicy skarbowi na podstawie upoważnienia wydanego przez Szefa KAS.
3. Audyt może być dokonany w siedzibie organu, chyba że konieczne jest przeprowadzenie czynności w siedzibie audytowanego oraz w miejscach wykonywania przez ten podmiot działalności gospodarczej.
4. Urzędnik skarbowy, w związku z wykonywanymi czynnościami w zakresie audytu jest uprawniony do żądania od audytowanych i ich kontrahentów przedstawienia dokumentów i dokonywania oględzin, w tym we wszystkich miejscach realizacji projektu finansowanego ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.
5. W przypadku prowadzenia przez audytowanego lub jego kontrahenta dokumentacji przy użyciu programów komputerowych, urzędnik skarbowy, w związku z prowadzonym audytem, może żądać przekazania całości lub części tych dokumentów za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznych nośnikach danych, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193 a § 2 Ordynacji podatkowej, wskazując rodzaj dokumentów oraz okres, którego dotyczą.

Art. 98. 1. Z przeprowadzonego audytu właściwy organ sporządza:

- 1) sprawozdanie;
 - 2) opinię,
 - 3) zalecenia
- które doręcza się audytowanemu.

3. Sprawozdanie lub opinie mogą być doręczone również podmiotom sprawującym nadzór lub kontrolę nad działalnością audytowanego.

Art. 99. Do audytu stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 2 i 3, z wyłączeniem art. ??

Art. 100. 1. Postępowanie audytowe ma na celu ustalanie czy podmiot występujący z wnioskiem o wydanie pozwolenia, świadectwa, zezwolenia lub innej decyzji, zwanych w niniejszym rozdziale "zezwoleniem", spełnia warunki lub kryteria wymagane do jego wydania;

2. Postępowanie, o którym mowa w ust.1, dotyczy w szczególności:

1) prawidłowości przedstawionych przez wnioskodawcę informacji, dokumentów oraz danych dotyczących jego funkcjonowania w zakresie zgodności z warunkami i kryteriami wymaganymi do uzyskania zezwolenia, a w razie potrzeby, weryfikacji jej autentyczności;

2) wypłacalności wnioskodawcy;

3) bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych, w tym oprogramowania, pod względem możliwości prowadzenia kontroli danych zawartych w tych systemach.

Art. 101. 1. Postępowanie audytowe jest prowadzone w przypadku, gdy przepisy prawa celnego uzależniają uzyskanie zezwolenia od stwierdzenia spełnienia wszystkich lub części warunków lub kryteriów określonych w art. 14g-14k rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż określone w ust. 1 przypadki, w których zezwolenia, określone przepisami prawa celnego lub ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.) będą wydawane w trybie postępowania audytowego uwzględniając:

1) określone w odrębnych przepisach warunki lub kryteria niezbędne do wydania danego rodzaju zezwolenia, w tym konieczność ich weryfikacji w ramach czynności przeprowadzanych w siedzibie lub miejscach wykonywania działalności gospodarczej przez podmiot występujący z wnioskiem o wydanie zezwolenia;

2) rodzaj udzielanego zezwolenia;

3) konieczność zapewnienia sprawności prowadzenia postępowania audytowego.

Art. 102.1. W toku postępowania audytowego można przeprowadzać czynności audytowe również w siedzibie i miejscach wykonywania przez wnioskodawcę działalności gospodarczej. Przepisy art. 32, art. 33 i art. 34 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Termin wykonywania czynności audytowych w siedzibie lub miejscach wykonywania przez wnioskodawcę działalności gospodarczej uzgadnia się z wnioskodawcą.

3. Organ prowadzący postępowanie jest obowiązany poinformować wnioskodawcę o stwierdzeniu w toku tego postępowania niespełnienia przez wnioskodawcę danego warunku lub kryterium, oraz zalecić podjęcie przez wnioskodawcę określonych działań w celu zapewnienia spełnienia warunku lub kryterium.

4. Zalecenia, o których mowa w ust. 5, organ Służby Celnej wydaje w formie postanowienia, w którym wyznacza podmiotowi termin na poinformowanie o podjęciu lub zamiarze podjęcia działań, a po upływie tego terminu wyznacza termin na wykonanie zaleceń, po upływie którego sprawdza ich wykonanie.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakres i rodzaj wykonywanych czynności audytowych w zależności od warunków i kryteriów podlegających weryfikacji,

2) sposób przeprowadzania czynności audytowych, w tym metody dokonywania oceny wypłacalności wnioskodawcy

- uwzględniając potrzebę ujednoczenia postępowania organów Służby Celnej, skuteczność dokonywanych czynności, ograniczenie ich czasochłonności oraz zapewnienie rzetelności procedury pozyskiwania danych.

Art. 103. 1. Przeprowadzone czynności audytowe dokumentuje się w formie pisemnej. Dokumentację sporządza się tak, aby z niej wynikały informacje o spełnieniu lub niespełnieniu przez wnioskodawcę danego warunku lub kryterium, jak również zalecenia dotyczące

konieczności podjęcia przez wnioskodawcę określonych działań w celu zapewnienia spełnienia warunku lub kryterium.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania czynności audytowych i wzory dokumentów stosowanych w postępowaniu audytowym, uwzględniając potrzebę ujednoczenia postępowania organów Służby Celnej, ograniczenie ilości dokumentów stosowanych przez te organy, konieczność udokumentowania stanowiska wnioskodawcy dotyczącego przeprowadzanej czynności oraz zasady prowadzenia dokumentacji nałożone na wnioskodawcę przez przepisy odrębne.

Art. 104. Nieudostępnienie przez wnioskodawcę żądanych dokumentów, danych lub informacji lub utrudnienie lub uniemożliwienie przeprowadzenia postępowania audytowego uważa się za niespełnienie warunku lub kryterium, o których mowa w art. 57 ust. 1.

Art. 105. W przypadku gdy z przeprowadzonego postępowania audytowego wynika, że wnioskodawca nie spełnia warunków lub kryteriów, o których mowa w art. 57 ust. 1, organ kontroli informuje wnioskodawcę o wynikach tego postępowania i wyznacza termin 30 dni do zajęcia stanowiska przez wnioskodawcę.

Art. 106. 1. Monitorowanie polega na badaniu procesu zarządzania ryzykiem związanym z działalnością gospodarczą prowadzoną przez posiadacza zezwolenia w zakresie określonym przepisami prawa celnego i przeprowadzaniu oceny, czy posiadacz zezwolenia nadal spełnia warunki i kryteria, określone w art. 14g-14k rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, uznane przez organ kontroli za spełnione w postępowaniu audytowym lub określone w zezwoleniu.

2. Monitorowanie obejmuje w szczególności:

- 1) weryfikację zidentyfikowanych ryzyk i ich poziomów;
- 2) identyfikację nowych ryzyk w działalności gospodarczej posiadacza zezwolenia mogących mieć wpływ na udzielone zezwolenie;
- 3) informowanie posiadacza zezwolenia o stwierdzonych lub podejrzewanych zagrożeniach mogących mieć wpływ na udzielone mu zezwolenie;
- 4) występowaniu do posiadacza zezwolenia o informacje dotyczące sposobu zarządzania ryzykiem działalności gospodarczej objętej zezwoleniem.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż określone w ust. 4 przypadki, w których zezwolenia, określone przepisami prawa celnego lub ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.) będą wydawane w trybie postępowania audytowego uwzględniając:

- 1) określone w odrębnych przepisach warunki lub kryteria niezbędne do wydania danego rodzaju zezwolenia, w tym konieczność ich weryfikacji w ramach czynności przeprowadzanych w siedzibie lub miejscach wykonywania działalności gospodarczej przez podmiot występujący z wnioskiem o wydanie zezwolenia;
- 2) rodzaj udzielanego zezwolenia;
- 3) konieczność zapewnienia sprawności prowadzenia audytu.

Art. 107. 1. Organem właściwym do monitorowania jest organ, właściwy ze względu na siedzibę posiadacza zezwolenia.

2. Jeżeli w następstwie przeprowadzenia analizy ryzyka organ stwierdzi, że posiadacz zezwolenia może nie spełniać warunków lub kryteriów wymaganych podczas korzystania z zezwolenia, których spełnienie zostało stwierdzone w postępowaniu audytowym, lub określonych w zezwoleniu, organ ten może przeprowadzić czynności monitorowania w siedzibie i w miejscach wykonywania działalności gospodarczej przez posiadacza zezwolenia.

3. Czynności, o których mowa w ust. 2, mogą być wykonywane na wniosek posiadacza zezwolenia w przypadku dokonania przez niego oceny ryzyka w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej objętej zezwoleniem, z której wynika możliwość niespełnienia warunków lub kryteriów wymaganych do wydania zezwolenia, oraz gdy organ uzna ich przeprowadzenie za zasadne.

Art. 108. Organ jest obowiązany do:

- 1) współpracy z posiadaczem zezwolenia lub osobą przez niego wskazaną;
- 2) informowania posiadacza zezwolenia o osobie odpowiedzialnej za prowadzenie monitorowania;
- 3) informowania posiadacza zezwolenia o obowiązku przekazywania informacji mogących mieć wpływ na udzielone zezwolenie.

Art. 109. 1. Posiadacz zezwolenia jest obowiązany do:

- 1) zarządzania ryzykiem związanym z działalnością gospodarczą objętą zezwoleniem w sposób zapewniający spełnianie warunków lub kryteriów uznanych przez organ za spełnione w postępowaniu audytowym lub określonych w zezwoleniu;
- 2) przedstawiania, w terminach określonych przez organ, informacji dotyczących sposobu zarządzania ryzykiem działalności gospodarczej objętej zezwoleniem;
- 3) udostępniania dokumentacji związanej z działalnością gospodarczą objętą zezwoleniem.

2. Posiadacz zezwolenia jest uprawniony do zgłaszania uwag do wyników monitorowania przeprowadzonego przez organ.

Art. 110. Do monitorowania stosuje się odpowiednio przepisy art. 32, art. 33, art. 34 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 58 ust. 2, 4-6 oraz art. 63.

Art. 111. W przypadku niewykonania przez posiadacza zezwolenia zaleceń, o których mowa w art. 58 ust. 5, organ wszczyna postępowanie audytowe.

Art. 112. Czynności monitorowania dokumentuje się w formie pisemnej. Dokumentacja obejmuje informacje o spełnieniu lub niespełnieniu danego warunku lub kryterium przez posiadacza zezwolenia, jak również zalecenia dotyczące konieczności podjęcia przez niego działań w celu zapewnienia ich spełnienia oraz informacje o niewykonaniu zaleceń.

Art. 113. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przeprowadzania czynności monitorowania,
 - 2) rodzaj i wzory dokumentów stosowanych w toku monitorowania
- uwzględniając potrzebę ujednoczenia monitorowania przez organy, zapewnienia rzetelności informacji gromadzonych w toku monitorowania oraz ujednoczenia dokumentów stosowanych przez organy KAS.

Art. 114. 1. Przepisy art. 58-61 i art. 63 stosuje się odpowiednio w przypadku wszczęcia przez organ, na wniosek podmiotu lub z urzędu, postępowania audytowego po wydaniu zezwolenia.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, postępowanie audytowe kończy się wydaniem:

- 1) rozstrzygnięcia przewidzianego w przepisach odrębnych - w przypadku niespełnienia warunku lub kryterium albo
- 2) postanowienia o spełnianiu warunków i kryteriów.

Art. 115. Izby gospodarcze, organy samorządu zawodowego oraz inne instytucje zrzeszające przedsiębiorców, są obowiązane, w związku z prowadzonym postępowaniem audytowym, przekazywać nieodpłatnie, na pisemne żądanie i w określonych w tym żądaniu terminach, posiadane dane i informacje o zrzeszonych w nich podmiotach.

Art. 116. 1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio art. 12, art. 18b i przepisy działu IV Ordynacji podatkowej, z wyjątkiem art. 256, art. 262 i art. 263.

Rozdział 4

Urzędowego sprawdzenia

Art. 117. 1. W podmiotach prowadzących działalność gospodarczą podlegającą kontroli właściwy organ kontroli przeprowadza urzędowe sprawdzenie, które polega na wykonaniu czynności w celu ustalenia, czy są zapewnione warunki i środki, o których mowa w art. 33 ust. 1 i art. 34 ust. 1. W ramach urzędowego sprawdzenia przeprowadzanego przed wydaniem lub zmianą zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, właściwy organ wykonuje również czynności w celu ustalenia, czy miejsce prowadzenia składu podatkowego lub miejsce odbioru wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego odbiorcę spełnia warunki określone w przepisach o podatku akcyzowym.

2. Urzędowe sprawdzenie przeprowadza się:

1) przed rozpoczęciem działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2-4, oraz po przerwie w prowadzeniu działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 3 i 4, dłuższej niż 3 miesiące, z zastrzeżeniem pkt 2;

2) w przypadkach gdy przepisy prawa celnego lub podatkowego w zakresie podatku akcyzowego uzależniają wydanie określonej decyzji od stwierdzenia możliwości sprawowania dozoru celnego lub zapewnienia właściwej kontroli;

3) w celu ustalenia spełniania warunków, o których mowa w ust. 1.

3. Podmiot przed rozpoczęciem działalności przesyła właściwemu organowi zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1, 3 i 4, po przerwie dłuższej niż 3 miesiące - zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności.

3a. W przypadkach, gdy urzędowe sprawdzenie jest przeprowadzane:

1) przed wydaniem zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie podatku akcyzowego - złożony wniosek o wydanie zezwolenia oraz załączone do tego wniosku dokumenty stanowią zgłoszenie oraz dokumentację, o których mowa w ust. 3;

2) przed zmianą zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie podatku akcyzowego - złożony wniosek o zmianę zezwolenia oraz załączone do tego wniosku dokumenty stanowią zgłoszenie oraz dokumentację, o których mowa w ust. 3.

4. Z urzędowego sprawdzenia sporządza się protokół, który wraz ze zgłoszeniem oraz dokumentacją, o których mowa w ust. 3 i 3a, stanowi akta weryfikacyjne, które zatwierdza się:

1) decyzją naczelnika urzędu celno-skarbowego - w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1;

2) postanowieniem właściwego organu - w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2.

5. W przypadku gdy nie są zapewnione warunki i środki określone w ust. 1, właściwy organ wyznacza termin do ich spełnienia, a po upływie terminu przeprowadza powtórne urzędowe sprawdzenie.

6. W przypadku stwierdzenia w wyniku powtórnego urzędowego sprawdzenia, że nie są zapewnione warunki i środki, o których mowa w ust. 1, organ wydaje:

1) decyzję o odmowie zatwierdzenia akt weryfikacyjnych - w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1;

2) postanowienie o odmowie zatwierdzenia akt weryfikacyjnych - w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2.

7. W przypadku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, wydaje się postanowienie, na które przysługuje zażalenie.

8. W przypadku gdy organ przeprowadza postępowanie audytowe, urzędowe sprawdzenie przeprowadza się w toku tego postępowania.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wykaz rodzajów podmiotów zwolnionych z obowiązku przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia,

2) tryb dokonywania oraz zakres zgłoszeń, o których mowa w ust. 3,

3) zakres i sposób przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, w tym sporządzenia akt weryfikacyjnych

- uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnej kontroli oraz zakres prowadzonej działalności.

Art.118. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do wykonywania czynności monitorowania stosuje się przepisy art. 12, art. 18b oraz rozdziałów 1, 3, 5, 6, 9-11, 14, 16 i 23 działu IV Ordynacji podatkowej.

Rozdział 5

Czynności wywiadu skarbowego

Art. 119. 1. Przeprowadzanie czynności wywiadu skarbowego polega, z zachowaniem ograniczeń wynikających z art. 36aa-36h, na uzyskiwaniu, gromadzeniu, przetwarzaniu i wykorzystywaniu informacji o dochodach, obrotach, rzeczach i prawach majątkowych podmiotów podlegających kontroli w celu wykonania zadań, o których mowa w art. ustawy z dnia 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, zwanej dalej ustawą o KAS, a także uzyskiwaniu, gromadzeniu, przetwarzaniu i wykorzystywaniu informacji o podmiotach, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstw skarbowych w celu wykonywania zadań, o których

mowa w art. ustawy o KAS oraz zapobieganie i wykrywanie naruszeń krajowych przepisów celnych oraz ściganie naruszeń krajowych lub wspólnotowych przepisów celnych przez wykonywanie nadzoru transgranicznego osób, miejsc, środków transportu i towarów oraz dostawy kontrolowanej, w rozumieniu Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r. (Dz. U. z 2008 r. Nr 6, poz. 31);

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, przeprowadzają wyznaczeni do ich wykonywania funkcjonariusze zatrudnieni w KAS, zwani dalej "funkcjonariuszami wywiadu skarbowego".

3. Czynności, o których mowa w ust. 2, mogą być prowadzone w formie czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym umożliwiających uzyskiwanie informacji oraz utrwalanie śladów i dowodów w sposób niejawnym.

Art. 120. 1. W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze wywiadu skarbowego mają prawo do obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom - wyłącznie w toku czynności podejmowanych w celu ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw skarbowych lub przestępstw, o których mowa w art. ustawy o KAS (art. 2 ust. 1 pkt 14b ust. o ks i art. 36c ust. 1 pkt 3), oraz naruszeń przepisów, o których mowa w ustawy o KAS (art. 2 ust. 1 pkt 12 ust. o ks).

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonywane w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osoby, wobec której zostały podjęte.

3. Na sposób prowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, osobie, wobec której były one stosowane, przysługuje, w ciągu 7 dni od dnia powzięcia wiadomości o ich stosowaniu, zażalenie do Prokuratora Generalnego.

Art. 121. 1. W celu rozpoznawania, zapobiegania, zwalczania, wykrywania albo uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw skarbowych lub przestępstw, o których mowa w art. ustawy o KAS oraz w art. 36c ust.4 (art. 2 ust. 1 pkt 14b i art. 36c ust. 1 pkt 3 ust. o ks), wywiad skarbowy może uzyskiwać dane - konsumuje art. 75d ust. o SC:

1) określone w art. 180c i 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, 817 i 1198), zwane dalej "danymi telekomunikacyjnymi",

2) określone w art. 82 ust. 1 identyfikujące podmiot korzystający z usług pocztowych oraz dotyczące faktu, okoliczności świadczenia usług pocztowych lub korzystania z tych usług, zwane dalej "danymi pocztowymi", z zastrzeżeniem ust. 2,3) określone w art. 18 ust. 1-5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422, z późn. zm.), zwane dalej "danymi internetowymi"

- oraz może je przetwarzać bez wiedzy i zgody osoby, której dotyczą.

2. Dane pocztowe wywiad skarbowy może również uzyskiwać w celu realizacji zadań, o których mowa w art. ustawy o KAS (tj, art. 2 ust.1 pkt 4-7 ust. o SC) - przepis art. 74 o S.C., czy powinien być tu , czy w uprawnieniach szczególnych? .

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy lub usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną udostępnia nieodpłatnie dane, o których mowa w ust. 1 i ust 2? .:

1) na pisemny wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, zwanego dalej "szefem KAS";

2) na pisemny wniosek funkcjonariusza wywiadu skarbowego posiadającego pisemne upoważnienie Szefa KAS do występowania w jego imieniu o udostępnienie danych, o których mowa w ust. 1;

3) za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej funkcjonariuszowi wywiadu skarbowego posiadającemu pisemne upoważnienie, o którym mowa w pkt 2.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, udostępnianie danych o których mowa w ust.1, odbywa się bez udziału pracowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, operatora pocztowego lub usługodawcy świadczącego usługi drogą elektroniczną lub przy niezbędnym ich udziale, jeżeli możliwość taką przewiduje porozumienie zawarte pomiędzy Szefem KAS a tym podmiotem.

5. Udostępnienie wywiadowi skarbowemu danych, o których mowa w ust. 1, może nastąpić za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, jeżeli sieć ta zapewnia:

1) możliwość ustalenia funkcjonariusza wywiadu skarbowego uzyskującego dane, ich rodzaju oraz czasu, w którym zostały uzyskane;

2) zabezpieczenie techniczne i organizacyjne uniemożliwiające osobie nieuprawnionej dostęp do danych.

6. Udostępnianie wywiadowi skarbowemu danych, o których mowa w ust. 1, następuje na koszt przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, operatora pocztowego lub usługodawcy świadczącego usługi drogą elektroniczną.

7. Szef KAS prowadzi rejestr wystąpień o uzyskanie danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych zawierający informacje identyfikujące jednostkę organizacyjną wywiadu skarbowego i funkcjonariusza wywiadu skarbowego uzyskującego te dane, ich rodzaj, cel uzyskania oraz czas, w którym zostały uzyskane. Rejestr prowadzi się w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Art. 122. 1. Kontrolę nad uzyskiwaniem przez wywiad skarbowy danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych sprawuje Sąd Okręgowy w Warszawie, zwany dalej "Sądem".

2. Szef KAS przekazuje Sądowi, w okresach półrocznych, sprawozdanie obejmujące:

1) liczbę przypadków pozyskania w okresie sprawozdawczym danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych oraz rodzaj tych danych;

2) kwalifikacje prawne czynów, w związku z zaistnieniem których wystąpiono o dane telekomunikacyjne, pocztowe lub internetowe. 3. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, Sąd może zapoznać się z materiałami uzasadniającymi udostępnienie wywiadowi skarbowemu danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych.

4. Sąd informuje Szefa KAS o wyniku kontroli w terminie 30 dni od jej zakończenia.

5. Kontroli, o której mowa w ust. 1, nie podlega uzyskiwanie danych na podstawie art. 36bb ust. 1.

Art. 123. 1. W celu rozpoznawania, zapobiegania, zwalczania, wykrywania albo uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw skarbowych lub przestępstw, o których mowa w art. oraz w art. ustawy o KAS (art. 2 ust. 1 pkt 14b i art. 36c ust. 1 pkt 3 ust. o ks), wywiad skarbowy może uzyskiwać dane:

1) z wykazu, o których mowa w art. 179 ust. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne;

2) o których mowa w art. 161 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne;

3) w przypadku użytkownika, który nie jest osobą fizyczną numer zakończenia sieci oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego użytkownika;

4) w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej - także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci udostępnione użytkownikowi - oraz może je przetwarzać bez wiedzy i zgody osoby, której dotyczą.

2. Do udostępniania i przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, art. 36b ust. 3-4 i ust. 6 -7 stosuje się Art. 124. 1. W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych przez wywiad skarbowy w celu wykrycia, ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw:

1) skarbowych, jeżeli wartość przedmiotu czynu lub uszczuplenie należności publicznoprawnej przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,

2) skarbowych, o których mowa w art. 107 § 1 Kodeksu karnego skarbowego,

3) przeciwko obrotowi gospodarczemu, powodujących szkodę majątkową, jeżeli wysokość szkody przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,

4) przeciwko mieniu, jeżeli wartość mienia przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,

5) przyjmowania lub wręczania korzyści majątkowej w związku z pełnioną funkcją publiczną lub funkcją związaną ze szczególną odpowiedzialnością,

6) ściganych na mocy umów międzynarodowych ratyfikowanych za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, określonych w polskiej ustawie karnej - jeżeli inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne, Sąd na pisemny wniosek Szefa KAS, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się wraz z materiałami uzasadniającymi potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej.

3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy zachodzi obawa utraty informacji lub zatarcia dowodów przestępstwa, Szef KAS może zarządzić, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, kontrolę operacyjną, jednocześnie zwracając się do Sądu z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie. W razie nieudzielenia przez Sąd zgody w terminie 5 dni od dnia zarządzenia kontroli operacyjnej, Szef KAS wstrzymuje kontrolę operacyjną oraz nakazuje niezwłoczne protokolarne, komisyjne zniszczenie materiałów zgromadzonych w wyniku jej stosowania.

4. Kontrola operacyjna prowadzona jest niejawnie i polega na:

1) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści rozmów prowadzonych przy użyciu środków technicznych, w tym za pomocą sieci telekomunikacyjnych;

2) uzyskiwaniu i utrwalaniu obrazu lub dźwięku osób z pomieszczeń, środków transportu lub miejsc innych niż miejsca publiczne;

3) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści korespondencji, w tym korespondencji prowadzonej za pomocą środków komunikacji elektronicznej;

4) uzyskiwaniu i utrwalaniu danych zawartych w informatycznych nośnikach danych, telekomunikacyjnych urządzeniach końcowych, systemach informatycznych i teleinformatycznych;

5) uzyskiwaniu dostępu i kontroli zawartości przesyłek.

5. Kontroli operacyjnej nie stanowią czynności, o których mowa w ust. 4 pkt 4, polegające na uzyskiwaniu danych w trybie art. 36b. Realizacja tych czynności nie wymaga zgody Sądu.

6. Wniosek, Szefa KAS, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;

2) opis przestępstwa z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej;

3) okoliczności uzasadniające potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej, w tym stwierdzonej bezskuteczności lub nieprzydatności innych środków;

4) dane osoby lub inne dane, pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego stosowana będzie kontrola operacyjna, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania;

5) cel, czas i zakres kontroli operacyjnej.

7. Kontrolę operacyjną zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Sąd może, na pisemny wniosek Szefa KAS, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tej kontroli, z zastrzeżeniem ust. 8.

8. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla wykrycia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów takich przestępstw, Sąd, na pisemny wniosek Szefa KAS, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może również po upływie okresów, o których mowa w ust. 7, wydawać kolejne postanowienie o przedłużeniu kontroli operacyjnej na następujące po sobie okresy, których łączna długość nie może przekraczać 12 miesięcy.

9. Szef KAS może upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków, o których mowa w ust. 1, 7 i 8 lub do zarządzenia kontroli operacyjnej w trybie ust. 3. 10. Do wniosków, o których mowa w ust. 3, 7 i 8, stosuje się odpowiednio ust. 2 i 6. Sąd przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, 3, 7 lub 8, zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi wniosek, w szczególności zgromadzonymi podczas stosowania kontroli operacyjnej zarządzonej w tej sprawie.

11. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 3, 7 i 8, Sąd rozpoznaje na posiedzeniu, jednoosobowo, przy czym czynności Sądu związane z rozpoznawaniem tych wniosków są wykonywane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kodeksu postępowania

karnego. W posiedzeniu Sądu może wziąć udział wyłącznie Prokurator Generalny lub upoważniony przez niego prokurator oraz przedstawiciel Szefa KAS.

12. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy oraz usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną są obowiązani do zapewnienia na własny koszt warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez wywiad skarbowy kontroli operacyjnej.

13. Kontrola operacyjna powinna być zakończona niezwłocznie po ustaniu przyczyn jej zarządzenia, najpóźniej jednak z upływem okresu, na który została wprowadzona.

14. Szef KAS informuje Prokuratora Generalnego o wynikach kontroli operacyjnej po jej zakończeniu, a na jego żądanie również o przebiegu tej kontroli, przedstawiając zebrane w jej toku materiały.

15. Osobie, w stosunku do której była stosowana kontrola operacyjna, nie udostępnia się materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej. Przepis nie narusza uprawnień wynikających z art. 321 Kodeksu postępowania karnego.

16. Sąd, Prokurator Generalny i Szef KAS prowadzą odpowiednio rejestry postanowień, pisemnych zgód, zarządzeń i wniosków dotyczących kontroli operacyjnej. Rejestry prowadzi się w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych. 17. Na postanowienia Sądu, o których mowa:

1) w ust. 1, 3, 7 i 8 - przysługuje zażalenie Szefowi KAS;

2) ust. 3 i art. 36d ust. 4 (w ks ust.1c) - przysługuje zażalenie Prokuratorowi Generalnemu.

Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

18. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz ministrem właściwym do spraw łączności określa, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania kontroli operacyjnej oraz przechowywania i przekazywania wniosków i postanowień, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 125. 1. W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych przez wywiad skarbowy w celu wykrycia, ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw, o których mowa w art. 36c ust. 1, oraz naruszeń przepisów, o których mowa w art. ustawy o KAS (art. 2 ust. 1 pkt 12 ust. o ks), Szef KAS może zarządzić niejawne nadzorowanie wytwarzania, przemieszczania i przechowywania przedmiotów przestępstwa oraz obrotu nimi, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego oraz jeżeli inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne.

2. O zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Szef KAS zawiadamia niezwłocznie Prokuratora Generalnego, który może nakazać zaniechanie tych czynności w każdym czasie.

3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej na bieżąco informuje Prokuratora Generalnego o wynikach przeprowadzonych czynności.

4. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, organy i instytucje publiczne oraz przedsiębiorcy są obowiązani dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierające przedmioty przestępstwa w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu albo zastąpieniu w całości lub w części.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 126. 1. W sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 36c ust. 1 oraz w art. ustawy o KAS, czynności operacyjno-rozpoznawcze zmierzające do sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz wykrycia sprawców i uzyskania dowodów mogą polegać na dokonaniu w sposób niejawny nabycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przypadkowi albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej.

2. Szef KAS może zarządzić, na czas określony, czynności wymienione w ust. 1, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, którego na bieżąco informuje o przebiegu tych czynności i ich wyniku.

3. Przed wydaniem pisemnej zgody Prokurator Generalny zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi potrzebę przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1.

4. Czynności określone w ust. 1 mogą polegać na złożeniu propozycji nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi, albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także złożeniu propozycji przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej.

5. Czynności określone w ust. 1 nie mogą polegać na kierowaniu działaniami wyczerpującymi znamiona czynu zabronionego pod groźbą kary.

6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1. Rozporządzenie powinno, uwzględniając niejawną charakter czynności, ustalać sposób przechowywania, przekazywania i niszczenia materiałów i dokumentów uzyskanych lub wytworzonych w związku z realizacją czynności, o których mowa w ust. 1, a także określać wzory stosowanych druków i rejestrów.

Art. 127. Nie popełnia przestępstwa, kto, będąc do tego uprawnionym, wykonuje czynności określone w art. 36ca ust. 1 oraz w art. 36cb ust. 1 i ust. 4.

Art. 128. 1. Uzyskane w czasie prowadzenia czynności wywiadu skarbowego dane, o których mowa w art. 36b ust. 1 i w art. 36bb ust. 1, oraz materiały, w tym materiały zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej, niejawnego nabycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej oraz niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, które:

1) zawierają informacje mające znaczenie dla postępowania kontrolnego, są przekazywane właściwej miejscowo izbie administracji skarbowej (w ust. o ks organowi kontroli skarbowej), w razie potrzeby z wnioskiem o wszczęcie postępowania kontrolnego, chyba że zostanie wyznaczony inny organ do prowadzenia postępowania kontrolnego przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;

2) zawierają dowody pozwalające na wszczęcie albo mające znaczenie dla postępowania w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje Prokuratorowi Generalnemu.

1a. Wykorzystanie dowodu uzyskanego podczas stosowania kontroli operacyjnej jest dopuszczalne wyłącznie w:

1) postępowaniu karnym w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, w stosunku do którego jest dopuszczalne stosowanie takiej kontroli przez jakikolwiek uprawniony podmiot, prowadzonym w stosunku do osoby, wobec której zarządzono kontrolę operacyjną, lub

2) w postępowaniu kontrolnym, prowadzonym w stosunku do:

a) osoby wobec której zarządzono kontrolę operacyjną lub

b) podmiotu, z którego działalnością jest związane

- przestępstwo lub przestępstwo skarbowe w związku z podejrzeniem popełnienia którego była stosowana kontrola operacyjna lub

- przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, którego dotyczy zgoda, o której mowa w ust. 1c.

1b. Prokurator Generalny podejmuje decyzję o zakresie i sposobie wykorzystania materiałów przekazanych na podstawie art. 36d ust. 1 pkt 2. Art. 238 § 3-5 oraz art. 239 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

1c. Jeżeli w wyniku stosowania kontroli operacyjnej uzyskano dowód popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, w stosunku do którego można zarządzić kontrolę operacyjną, popełnionego przez osobę, wobec której była stosowana kontrola operacyjna, innego niż objęte zarządzeniem kontroli operacyjnej albo popełnionego przez inną osobę, o zgodzie na jego wykorzystanie w postępowaniu karnym w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe orzeka postanowieniem Sąd, na wniosek Prokuratora Generalnego.

1d. Wniosek, o którym mowa w ust. 1c, Prokurator Generalny kieruje do Sądu nie później niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej, przekazanych mu przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli.

1e. Sąd wydaje postanowienie, o którym mowa w ust. 1c, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku przez Prokuratora Generalnego.

1f. W przypadku, gdy zachodzi przypuszczenie, że materiały uzyskane w toku kontroli operacyjnej mogą zawierać informacje:

- 1) o których mowa w art. 178 Kodeksu postępowania karnego;
- 2) o których mowa w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego;
- 3) stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego

- Szef KAS przekazuje Prokuratorowi Generalnemu te materiały.

1g. W przypadku, o którym mowa w ust. 1f, Prokurator Generalny niezwłocznie po otrzymaniu materiałów, kieruje je do Sądu, wraz z wnioskiem o:

- 1) stwierdzenie, które z przekazanych materiałów zawierają informacje, o których mowa w ust. 1f;
- 2) dopuszczenie do wykorzystania w postępowaniu karnym lub w postępowaniu kontrolnym materiałów zawierających informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego nieobjęte zakazami, określonymi w art. 178, art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego.

1h. Sąd, niezwłocznie po złożeniu wniosku przez Prokuratora Generalnego, wydaje postanowienie o dopuszczalności wykorzystania w postępowaniu w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe lub w postępowaniu kontrolnym materiałów mogących zawierać informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, gdy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu, a także zarządza niezwłoczne zniszczenie materiałów, których wykorzystanie w postępowaniu karnym jest niedopuszczalne.

1i. Na postanowienie Sądu w przedmiocie dopuszczalności wykorzystania w postępowaniu karnym lub w postępowaniu kontrolnym materiałów mogących zawierać informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, Prokuratorowi Generalnemu przysługuje zażalenie. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

2. W postępowaniu przed Sądem, w odniesieniu do materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej lub niejawnego nabycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej oraz niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania i przechowywania przedmiotów przestępstwa oraz obrotu nimi, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.

3. Dane uzyskane w wyniku czynności podjętych na podstawie art. 36b ust. 1 i art. 36bb ust. 1 oraz materiały uzyskane na podstawie art. 36aa ust. 1, art. 36c ust. 1 i 2 lub art. 36ca ust. 1 art. 36cb ust. 1, niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe albo nie mające znaczenia dla postępowania kontrolnego, a także materiały uzyskane w wyniku kontroli operacyjnej, o których mowa w ust. 1h, których zniszczenie zarządził Sąd, podlegają niezwłocznemu, komisijnemu i protokolarnemu zniszczeniu.

4. Zniszczenie, o którym mowa w ust. 3, zarządza:

- 1) kierownik komórki organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych właściwej w sprawach wywiadu skarbowego - w odniesieniu do materiałów uzyskanych w wyniku czynności podjętych na podstawie art. 36aa ust. 1;

2) Szef KAS - w odniesieniu do danych uzyskanych na podstawie 36b ust. 1 oraz 36bb ust. 1 oraz materiałów uzyskanych w wyniku czynności podjętych na podstawie art. 36c ust. 1 i 2, art. 36ca ust. 1 oraz art. 36cb ust.1.

5. O wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia danych zgromadzonych na podstawie art. 36b ust. 1 oraz 36bb ust. 1 oraz materiałów zgromadzonych na podstawie, art. 36c ust. 1 i 2 i art. 36ca ust. 1, art. 36cb ust.1, o których mowa w ust. 3, a także materiałów uzyskanych w wyniku kontroli operacyjnej, o których mowa w ust. 1h, których zniszczenie zarządził Sąd, Szef KAS niezwłocznie informuje Prokuratora Generalnego.

Art. 129. 1. Informacje uzyskane w czasie prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych lub czynności podejmowanych na podstawie art. 36b ust. 1 mogą być wykorzystywane przez organy i jednostki organizacyjne administracji skarbowej dla celów postępowania kontrolnego w stosunku do osoby, wobec której prowadzono te czynności lub postępowanie w sprawie o przestępstwo skarbowe lub w stosunku, do podmiotu, z którego działalnością związane były te czynności lub postępowanie.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem art. 36j, wywiad skarbowy udostępnia:

1) sądowi lub prokuratorowi - w związku z toczącym się postępowaniem;

3) organom, służbom i instytucjom państwowym uprawnionym do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych;

4) innym organom lub instytucjom, w tym organom lub instytucjom państw obcych - w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

3. W zakresie i na zasadach wynikających z umów lub porozumień międzynarodowych, informacje określone w ust. 1 mogą być przekazywane organom lub instytucjom państw obcych.

Art. 130. 1. Wywiad skarbowy współdziała z organami, służbami i instytucjami państwowymi uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz właściwymi organami i instytucjami państw członkowskich Unii Europejskiej, a także, w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach, z innymi organami.

2. Wywiad skarbowy może korzystać z danych o osobie, w tym również w formie zapisu elektronicznego, uzyskanych przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym kontroli operacyjnej, oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych, bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą.

3. Administrator danych, o których mowa w ust. 2, jest obowiązany udostępnić dane na podstawie imiennego upoważnienia Szefa KAS lub kierownika komórki organizacyjnej, o której mowa w art. ustawy o KAS. Informacja o udostępnieniu tych danych podlega ochronie na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

4. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając niezbędne dane funkcjonariusza wywiadu skarbowego oraz oznaczenie administratora danych, o którym mowa w ust. 3 oraz zakres, warunki i tryb przekazywania wywiadowi skarbowemu informacji o osobie, uzyskanych w wyniku prowadzenia przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym kontroli operacyjnej, uwzględniając zakres zadań krajowej administracji skarbowej i sposób przeprowadzania wywiadu skarbowego.

Art. 131. Wywiad skarbowy może, w zakresie koniecznym do wykonywania ustawowych zadań, korzystać z informacji kryminalnej zgromadzonej w Krajowym Centrum Informacji Kryminalnych.

Art. 132. 1. Wywiad skarbowy w zakresie koniecznym do wykonywania ustawowych zadań może uzyskiwać, gromadzić i przetwarzać informacje, w tym również dane osobowe, ze zbiorów danych prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów przez organy władzy publicznej, a w szczególności z Krajowego Rejestru Karnego oraz Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności. Administratorzy danych gromadzonych w tych zbiorach są obowiązani do nieodpłatnego ich udostępniania.

2. Organy władzy publicznej prowadzące zbiory danych, o których mowa w ust. 1, mogą, w drodze decyzji, wyrazić zgodę na udostępnianie za pomocą urządzeń telekomunikacyjnych informacji zgromadzonych w tych zbiorach określonej komórce wywiadu skarbowego, bez konieczności

składania wymaganych odrębnymi przepisami wniosków lub zapytań, jeżeli komórka wywiadu skarbowego posiada:

- 1) urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania.

Art. 133. 1. W celu rozpoznawania, zapobiegania, zwalczania, wykrywania albo uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw skarbowych lub przestępstw, o których mowa w art. ustawy o KAS oraz w art. 36c ust. 1 pkt 4 (art. 2 ust. 1 pkt 14b i art. 36c ust. 1 pkt 4 ust. o ks) wywiad skarbowy, może korzystać z przetwarzanych przez banki informacji stanowiących tajemnicę bankową oraz informacji dotyczących umów o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek pieniężny, umów ubezpieczenia lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi, a w szczególności z przetwarzanych przez uprawnione podmioty danych osób, które zawarły takie umowy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych;
- 2) podmiotów wykonujących działalność na podstawie ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197);
- 3) podmiotów wykonujących działalność ubezpieczeniową;
- 4) funduszy inwestycyjnych;
- 5) podmiotów wykonujących działalność w zakresie obrotu papierami wartościowymi i innymi instrumentami finansowymi na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

3. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, oraz informacje związane z przekazywaniem tych informacji i danych podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych i mogą być udostępniane jedynie funkcjonariuszom prowadzącym czynności w danej sprawie i ich przełożonym, uprawnionym do sprawowania nadzoru nad prowadzonymi przez nich w tej sprawie czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi. Akta zawierające te informacje i dane udostępnia się ponadto wyłącznie sądom i prokuratorom, jeżeli następuje to w celu ścigania karnego.

4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, udostępnia się na podstawie postanowienia wydanego na pisemny wniosek Szefa KAS przez Sąd.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
- 2) opis przestępstwa z podaniem jego kwalifikacji prawnej;
- 3) okoliczności uzasadniające potrzebę udostępnienia informacji i danych;
- 4) wskazanie podmiotu, którego informacje i dane dotyczą;
- 5) podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji i danych;
- 6) rodzaj i zakres informacji i danych.

6. Po rozpatrzeniu wniosku Sąd, w drodze postanowienia, wyraża zgodę na udostępnienie informacji i danych wskazanego podmiotu, określając ich rodzaj, zakres oraz podmiot zobowiązany do ich udostępnienia albo odmawia udzielenia zgody na udostępnienie informacji i danych. Art. 36c ust. 11 stosuje się odpowiednio.

7. Szefowi KAS na postanowienie Sądu, o którym mowa w ust. 6, przysługuje zażalenie.

8. W przypadku wyrażenia przez Sąd zgody na udostępnienie informacji Szef KAS pisemnie informuje podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji i danych o rodzaju i zakresie informacji i danych, które mają być udostępnione, podmiocie, którego informacje i dane dotyczą, oraz o osobie funkcjonariusza wywiadu skarbowego upoważnionego do ich odbioru.

9. W terminie do 120 dni od dnia przekazania informacji i danych, o których mowa w ust. 1, wywiad skarbowy, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11, informuje podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, o postanowieniu sądu wyrażającym zgodę na udostępnienie informacji i danych.

10. Sąd, na wniosek Szefa KAS, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może odroczyć, w drodze postanowienia, na czas oznaczony, z możliwością dalszego przedłużania, obowiązek, o którym mowa w ust. 9, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że poinformowanie

podmiotu, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, może zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych. Art. 36c ust. 11 stosuje się odpowiednio.

11. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 9 lub 10, zostało wszczęte postępowanie przygotowawcze, podmiot wskazany w ust. 5 pkt 4 jest powiadamiany o postanowieniu Sądu o udostępnieniu informacji i danych przez prokuratora lub, na jego polecenie, przez wywiad skarbowy przed zamknięciem postępowania przygotowawczego albo niezwłocznie po jego umorzeniu.

12. Jeżeli informacje i dane, o których mowa w ust. 1, nie dostarczyły podstaw do wszczęcia postępowania przygotowawczego, organ wnioskujący o wydanie postanowienia niezwłocznie pisemnie zawiadamia o tym podmiot, który informacje i dane przekazał.

13. Materiały zgromadzone w trybie, o którym mowa w ust. 1-10, niestanowiące informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa, podlegają niezwłocznemu, protokolarnemu, komisijnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza Szef KAS.

14. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone naruszeniem przepisów ust. 3 na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121 i 827).

15. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposoby przetwarzania danych i informacji, o których mowa w ust. 1, w zbiorach danych, rodzaje jednostek organizacyjnych KAS uprawnionych do korzystania z tych zbiorów oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych, uwzględniając potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem.

Art. 134. 1. Funkcjonariusz wywiadu skarbowego przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych może korzystać z pomocy osób niebędących pracownikami jednostek organizacyjnych krajowej administracji skarbowej. Zabronione jest ujawnianie danych o osobie udzielającej pomocy funkcjonariuszowi wywiadu skarbowego, w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych.

2. Nie popełnia przestępstwa, funkcjonariusz wywiadu skarbowego, który korzystając z pomocy osoby o której mowa w ust. 1 otrzymuje od niej przekazane przez nią z własnej inicjatywy informacje oraz dokumenty objęte tajemnicą bankową.

3. Szef KAS jest obowiązany ujawnić dane o osobie, o której mowa w ust. 1, na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego w przypadku wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo przeciwko pokojowi, ludzkości oraz przestępstwo wojenne, o zbrodni przeciwko życiu lub o występku przeciwko życiu lub zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, a także w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tę osobę przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z uczestnictwem w czynnościach operacyjno-rozpoznawczych.

4. Osobom udzielającym pomocy funkcjonariuszom wywiadu skarbowego w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych może być przyznane wynagrodzenie. Jeżeli w czasie udzielania pomocy lub w związku z jej udzieleniem osoby udzielające pomocy utraciły życie lub poniosły uszczerbek na zdrowiu, osobom tym lub członkom ich rodzin przysługuje odszkodowanie.

Art. 135. 1. Udostępnianie informacji o osobie, uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz na podstawie art. 36b ust. 1 i art. 36f ust. 2, jest dozwolone wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora, a także Szefa Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, a wykorzystanie tych informacji może nastąpić tylko w celu wszczęcia lub prowadzenia postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia.

2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli ustawa nakłada obowiązek lub umożliwia udzielenie takich informacji określonemu organowi albo obowiązek taki wynika z umów lub porozumień międzynarodowych, a także w przypadkach, gdy zatajenie takiej informacji prowadziłoby do zagrożenia życia lub zdrowia innych osób.

Art. 136. Szef KAS przedstawia corocznie Sejmowi i Senatowi informację o działalności określonej w art. 36-36d.

Art. 137. 1. Koszty podejmowanych przez wywiad skarbowy czynności operacyjno-rozpoznawczych, w zakresie których, ze względu na ochronę określoną w art. 37a ust. 1, nie mogą być stosowane przepisy o zamówieniach publicznych, finansach publicznych i rachunkowości, a także odszkodowania oraz wynagrodzenia, o których mowa w art. 36i ust. 3, są pokrywane z tworzonego na ten cel

funduszu operacyjnego, którym dysponuje Szef KAS. Środki na ten fundusz są corocznie zapewniane w budżecie Szefa KAS.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb ustalania wysokości i przyznawania odszkodowania, o którym mowa w art. 36i ust. 3, w sposób uwzględniający zakres udzielonej pomocy oraz rodzaj i zakres poniesionej szkody.

3. Szef KAS określa, w drodze zarządzenia, sposób dysponowania funduszem operacyjnym, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając przepisy o ochronie informacji niejawnych. Zarządzenie nie podlega ogłoszeniu.

Art. 138. 1. Szef KAS zapewnia ochronę form i metod wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, własnych obiektów i danych identyfikujących funkcjonariuszy. Udzielenie informacji dotyczących czynności operacyjno-rozpoznawczych może nastąpić wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora, skierowane z powodu uzasadnionego podejrzenia popełnienia, w związku z prowadzonymi czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi, przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego, z zastrzeżeniem zachowania zasad określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych lub o ochronie informacji stanowiących tajemnicę skarbową?????.

2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze wywiadu skarbowego mogą posługiwać się dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych ich identyfikujących oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu zadań służbowych.

3. Organy administracji publicznej są obowiązane do udzielania wywiadowi skarbowemu w granicach swojej właściwości niezbędnej pomocy w zakresie wydawania i zabezpieczania dokumentów, o których mowa w ust. 2.

4. Funkcjonariuszom wywiadu skarbowego przysługuje prawo do użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego oraz posiadania i użycia lub wykorzystania broni palnej. Art. 11f ust. 1, 2 i 4 oraz przepisy wydane na podstawie art. 11g ust. 4 - w zakresie przydziału broni służbowej - stosuje się odpowiednio.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, rodzaje, tryb wydawania i sposób posługiwania się i przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2, uwzględniając cel wydania, zapewnienie ich ochrony oraz wyjątkowe przesłanki ich użycia.

Poniżej część 2 projektu. Na razie nie dotarliśmy do przepisów wprowadzających ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej

Rozdział 6

Szczególne uprawnienia funkcjonariuszy KAS

Art. 139. 1. Funkcjonariusze Krajowej Administracji Skarbowej, zwani dalej "funkcjonariuszami KAS" mają prawo do:

- 1) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości;
- 2) zatrzymywania i przeszukiwania osób oraz przeszukiwania pomieszczeń, bagażu i ładunku w trybie i przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego i Kodeksu karnego skarbowego;
- 3) zatrzymywania pojazdów i innych środków przewozowych w celu przeprowadzenia kontroli przewożonych towarów lub dokumentów przewozowych dotyczących tych towarów, a także badania towarów i pobierania ich próbek, oraz przeprowadzenia kontroli rodzaju używanego paliwa przez pobranie próbek paliwa ze zbiornika pojazdu mechanicznego;
- 4) przeprowadzania doprowadzenia, o którym mowa w art. 4 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628, z późn. zm.), lub konwoju, o którym mowa w art. 4 pkt 3 tej ustawy;
- 5) zwracania się o niezbędną pomoc do innych jednostek organizacyjnych, przedsiębiorców i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa;
- 5) dokonywania transakcji celowej;
- 6) nakładania zamknięć urzędowych;

- 7) konwoju i strzeżenia towarów;
- 8) zatrzymywania statków;
- 9) kontroli przesyłek pocztowych.

1a. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przysługują funkcjonariuszom KAS wyłącznie w związku z realizacją zadań ustawowych określonych w art. ustawy o KAS (obecnie art. 2 ust. 1 pkt 2, 3 i 14b, art. 10 ust. 2 pkt 13 oraz art. 11 ust. 2 pkt 7 ustawy o KS), w tym również w związku z wszczętym postępowaniem kontrolnym lub postępowaniem w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe.

2. Jeżeli przy dokonywaniu czynności służbowych zaistniała konieczność zdjęcia nałożonych uprzednio zamknięć celnych, funkcjonariusze KAS mają obowiązek ponownego nałożenia zamknięć celnych i odnotowania tego faktu w treści odpowiedniego dokumentu.

3. Osoba posiadająca towary jest zobowiązana, na jej koszt, do wykonywania czynności umożliwiających przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 3, a w szczególności do rozładowania, okazania oraz załadowania towaru po zakończeniu czynności.

4. Osobie przysługuje zażalenie do Szefa KAS na zasadność lub sposób dokonania czynności, o której mowa w ust. 3.

5. Funkcjonariusze KAS wykonujący zadania w zakresie przeprowadzania doprowadzenia lub konwoju, jeżeli jest to niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa tego doprowadzenia lub konwoju, mają prawo wydawania poleceń określonego zachowania się.

(Przepis konsumuje w części art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o S.C.)

Art. 140. 1. W toku wykonywania czynności służbowych funkcjonariusze KAS są zobowiązani do poszanowania godności człowieka oraz respektowania innych praw i wolności obywatelskich.

2. Funkcjonariusze KAS są zobowiązani do wykonywania czynności służbowych w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste i majątkowe osób i przedsiębiorców, których te czynności dotyczą.

3. Zatrzymanie osoby może być zastosowane tylko wówczas, gdy inne środki pozostające w dyspozycji organów KAS i funkcjonariuszy KAS są bezcelowe lub okazały się nieskuteczne.

4. W razie uzasadnionej potrzeby zatrzymaną osobę należy niezwłocznie poddać badaniu lekarskiemu lub udzielić jej pierwszej pomocy medycznej.

5. Zatrzymanie pojazdów mechanicznych i innych środków przewozowych może być dokonywane tylko przez umundurowanych funkcjonariuszy KAS, znajdujących się w pobliżu oznakowanego pojazdu służbowego.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób oznakowania pojazdów służbowych, uwzględniając w szczególności zapewnienie jednoznacznej identyfikacji pojazdów.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w ust. 4, przypadki uzasadniające potrzebę niezwłocznego udzielenia osobie zatrzymanej pierwszej pomocy medycznej lub potrzebę poddania jej niezbędnym badaniom lekarskim, a także czas i organizację tych badań oraz sposób ich dokumentowania, mając na celu ochronę zdrowia osoby zatrzymanej.

Art. 141. 1. Organ może dokonywać nabycia towarów i usług o wartości do 500 zł (transakcja celowa) w celu zbadania wywiązywania się z obowiązku rejestrowania sprzedaży przy użyciu kas rejestrujących oraz ujawnienia transakcji w księgach podatkowych.

2. Weryfikacji transakcji dokonuje się na podstawie złożonej przez podatnika deklaracji.

3. Organy kontroli dokonują transakcji celowych na obszarze ich terytorialnego zasięgu działania.

5. Po zakończeniu transakcji celowej funkcjonariusz sporządza, w terminie 3 dni od dnia przeprowadzenia transakcji celowej, protokół z przeprowadzonych czynności, który włącza do akt kontroli.

6. Zgromadzone podczas przeprowadzania transakcji celowej materiały niezawierające dowodów potwierdzających zaistnienie przypadków, o których mowa w ust. 1 podlegają niezwłocznie protokolarnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów przeprowadza właściwy organ kontroli.

7. Po przeprowadzeniu transakcji celowej można dokonać zwrotu zakupu przeprowadzonego w ramach transakcji celowej. Dokonanie zwrotu następuje bez zbędnej zwłoki pod warunkiem, że:

- 1) towary i usługi znajdują się w stanie nie pogorszonym i nie ulegają łatwo zepsuciu oraz;
- 2) zwrot nie wiąże się z poniesieniem kosztów przez osobę, w stosunku do której przeprowadzano transakcję celową. Nie stanowią kosztów, kwoty będące równowartością ceny zwróconych ruchomości.

7. Kwoty należne z tytułu dokonanego zwrotu, o którym mowa w ust. 6 stanowią niepodatkową należność budżetu państwa, a w przypadku, gdy zwrotu zakupu nie można dokonać, nabyte ruchomości mogą zostać sprzedane w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Wszelkie prawa nabyte w wyniku przeprowadzenia transakcji celowej przechodzą na rzecz Skarbu Państwa.

Art. 142. 1. Zamknięcia urzędowe, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 11, są nakładane w szczególności, gdy jest to niezbędne do:

- 1) zapewnienia przestrzegania warunków procedury celnej, do której towar został zgłoszony;
- 2) zabezpieczenia urządzeń, pomieszczeń i naczyń wykorzystywanych do prowadzenia działalności podlegającej kontroli;
- 3) zabezpieczenia dokumentacji związanej z urządzeniami, wyrobami i towarami lub czynnościami podlegającymi kontroli;

2. Zamknięcia urzędowe mogą zostać usunięte lub zniszczone wyłącznie przez organ kontroli lub za jego zgodą, z zastrzeżeniem ust. 4, chyba że w następstwie niedających się przewidzieć okoliczności ich usunięcie lub zniszczenie okaże się niezbędne do zapewnienia ochrony towarów, urządzeń, środków transportu lub jest to konieczne ze względu na ryzyko awarii lub bezpieczeństwo osób i mienia.

3. Każda osoba będąca w posiadaniu wyrobu, towaru, urządzenia, środka transportu lub osoba odpowiedzialna za wykonanie obowiązków podlegających kontroli jest obowiązana do niezwłocznego zawiadomienia organu kontroli o stwierdzeniu naruszenia, usunięcia lub zniszczenia zamknięć urzędowych bez zgody organu kontroli.

4. Zamknięcia urzędowe mogą być nakładane i zdejmowane przez podmioty upoważnione przez organ kontroli.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i tryb nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych, rodzaje lub formy tych zamknięć oraz rodzaje podmiotów, o których mowa w ust. 4, i warunki które te podmioty muszą spełniać, uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa obrotu, tożsamości towaru, urządzenia oraz uniemożliwienie usunięcia zamknięcia bez jego zniszczenia, jak również konieczność identyfikacji zamknięć urzędowych nakładanych przez upoważnione podmioty.

Art. 143. 1. Organ, w drodze decyzji, może zarządzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej konwój towarów, w przypadku gdy:

- 1) niemożliwe jest nałożenie zamknięć urzędowych, a zachowanie tożsamości towaru jest niezbędne do przestrzegania warunków procedury celnej, procedury zawieszenia poboru podatku akcyzowego lub istnieje uzasadnione podejrzenie, że towar może zostać usunięty spod dozoru celnego, o którym mowa we wspólnotowych przepisach celnych;
- 2) istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary nie zostaną dostarczone do urzędu celnego albo miejsca uznanego lub wyznaczonego przez organ celny;
- 3) istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary nie zostaną dostarczone do miejsca wskazanego w dokumencie towarzyszącym przesyłce;
- 4) kwota należności publicznoprawnych mogących powstać w związku z przewozem towarów podlegających kontroli jest wyższa niż kwota zabezpieczenia;
- 5) przewożone są towary, których przewóz jest związany ze zwiększonym ryzykiem.

2. Organ może zobowiązać osobę odpowiedzialną za wykonywanie czynności przewidzianych przepisami prawa celnego lub podatkowego w zakresie przemieszczania niektórych wyrobów akcyzowych, aby określone czynności w ramach konwoju wykonywały wyspecjalizowane jednostki działające w zakresie ochrony osób lub mienia.

3. Koszty konwoju ponosi osoba odpowiedzialna za wykonywanie obowiązków przewidzianych przepisami prawa celnego lub podatkowego w zakresie przemieszczania niektórych wyrobów akcyzowych.

Art. 144. 1. Właściwy organ, w drodze decyzji, może zarządzić strzeżenie przez funkcjonariuszy towarów, w przypadku gdy:

- 1) towar wprowadzony na obszar celny Unii Europejskiej na skutek nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej nie zostanie dostarczony do urzędu celnego albo miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny;
- 2) towar wprowadzony na obszar celny Unii Europejskiej wymaga przeładunku;
- 3) towar czasowo składowany nie może zostać przekazany do depozytu lub do magazynu czasowego składowania;
- 4) istnieje potrzeba przeładunku towaru przemieszczanego w procedurze zawieszenia poboru podatku akcyzowego.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1, organ kontroli zamiast konwoju może zarządzić strzeżenie towaru.

3. Koszty strzeżenia towaru ponosi osoba odpowiedzialna za wykonywanie obowiązków przewidzianych przepisami prawa celnego lub podatkowego w zakresie przemieszczania niektórych wyrobów akcyzowych.

Art. 145. 1. W celu wykonania kontroli do zatrzymania pojazdów i innych środków transportu stosuje się przepisy rozdziału 1 działu V ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.

2. W zakresie nieuregulowanym w przepisach, o których mowa w ust. 1, zatrzymanie środków transportu może być dokonane tylko przez umundurowanych funkcjonariuszy znajdujących się w oznakowanym pojeździe będącym w ruchu albo w pobliżu oznakowanego pojazdu.

3. Po zatrzymaniu środka transportu funkcjonariusz może:

- 1) kontrolować dokumenty i dane dotyczące środka transportu oraz osoby kierującej środkiem transportu, jak i innych osób korzystających ze środka transportu;
- 2) kontrolować dokumenty dotyczące przewożonych towarów;
- 3) sprawdzać zamknięcia urzędowe, jeżeli z dokumentów wynika, że zostały one nałożone;
- 4) przeprowadzać rewizję bagażu przewożonego przez kierującego środkiem transportu i pasażerów;
- 5) dokonać kontroli rodzaju paliwa przez pobranie próbek paliwa ze zbiornika pojazdu lub innego środka przewozowego;
- 6) dokonywać kontroli transportu drogowego na zasadach określonych w odrębnych przepisach;
- 7) wykonywać inne czynności określone w art. 32.

4. Zatrzymywanie środków transportu innych niż środki transportu przemieszczające się po drodze publicznej lub wewnętrznej odbywa się przy udziale innych służb lub instytucji, w szczególności:

- 1) Policji;
- 2) Straży Granicznej;
- 3) służb lotniczych;
- 4) Straży Ochrony Kolei.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób oznakowania pojazdów służbowych organu kontroli, uwzględniając w szczególności zapewnienie jednoznacznej identyfikacji pojazdów.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób oraz tryb przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 3 pkt 5, uwzględniając konieczność stosowania skutecznych metod technicznych w tym zakresie.

Art. 146. 1. Zatrzymywanie statków przemieszczających się po morskich wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym lub wodach śródlądowych może być dokonane tylko przez pełniące służbę, oznakowane jednostki pływające organu kontroli, zwane dalej "jednostkami pływającymi".

1a. Zatrzymanie statku w strefie przyległej przez jednostki pływające może nastąpić jedynie w celu zapobiegania naruszaniu przepisów celných na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Dowódca jednostki pływającej na morskich wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym, strefie przyległej i śródlądowych drogach wodnych ma prawo:

1) wezwać statek do zmniejszenia prędkości przepływu, zatrzymania się do kontroli oraz zastosowania się do wskazanego kursu przepływu;

2) zatrzymać statek, wejść na jego pokład, sprawdzić dokumenty dotyczące statku i ładunku, wylegitymować załogę statku oraz znajdujących się na nim pasażerów, zbadać ładunek i przeszukać pomieszczenia statku, a także zatrzymać osobę podejrzaną o popełnienie przestępstwa;

3) zmusić statek do zawinięcia do wskazanego portu, jeżeli kapitan nie stosuje się do wydanych poleceń.

3. Dowódca jednostki pływającej ma prawo do podejmowania działań, o których mowa w ust. 2, w szczególności, gdy statek:

1) przyjmuje na pokład lub wysadza osoby wbrew obowiązującym przepisom lub dokonuje załadunku lub wyładunku towarów poza miejscami do tego wyznaczonymi;

2) opuszcza port bez kontroli;

3) zachodzi obawa, że nawiązuje łączność z wybrzeżem w celach sprzecznych z przepisami prawa karnego;

4) zakotwicza poza miejscem do tego przeznaczonym.

4. W celu zatrzymania statku dowódca jednostki pływającej, z odległości umożliwiającej odebranie sygnału, przekazuje wizualny i dźwiękowy sygnał polecający zatrzymanie się statku.

5. Jednostki pływające, w celu zatrzymywania statków, stosują sygnały międzynarodowego kodu sygnałowego, zapalając światło niebieskie błyskowe widoczne dookoła widnokregu.

6. W przypadku gdy mimo wezwania do zatrzymania, o którym mowa w ust. 4, statek nie zatrzyma się, dowódca jednostki pływającej wzywa jednostkę pływającą Straży Granicznej w celu udzielenia pomocy przy zatrzymaniu statku.

7. Jeżeli przed podjęciem czynności kontrolnych uzyskano wiarygodne informacje wskazujące na możliwość niezatrzymania się statku lub możliwość ostrzelania lub wystąpienia zagrożenia przejęcia jednostki pływającej, właściwy organ kontroli może wystąpić z wnioskiem o przydzielenie jednostce pływającej asysty jednostki pływającej Straży Granicznej.

8. Przepisów ust. 1-7 nie stosuje się do jednostek pływających określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934 i 1014) oraz w przypadku czynności wykonywanych przez organy kontroli, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 1 ust. 3.

9. Jednostki pływające w czasie wykonywania zadań podnoszą jako banderę flagę państwową z godłem Rzeczypospolitej Polskiej oraz, w celu identyfikacji, flagę organu kontroli określoną w odrębnych przepisach.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania jednostek pływających, uwzględniając zapewnienie ich szybkiej identyfikacji.

11. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb współdziałania organu i Straży Granicznej w zakresie zadań wykonywanych na podstawie ust. 6 i 7, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i zdrowia funkcjonariuszy, przestrzegania przepisów prawa oraz sprawnego wykonywania kontroli.

Art. 147. 1. Kontroli podlegają przesyłki pocztowe w rozumieniu art. 3 pkt 21 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529). W tym zakresie właściwy organ może w szczególności kontrolować dokumenty dotyczące przesyłek pocztowych oraz sprawdzać liczbę przywożonych lub wywożonych przesyłek pocztowych z liczbą wskazaną w wykazie zdawczym.

Art. 148. 1. Na sposób prowadzenia czynności, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 i 3, przysługuje zażalenie do właściwego miejscowo prokuratora rejonowego.

2. Z czynności wymienionych w art. 11a ust. 1 pkt 2-4 sporządza się protokół, a z czynności wymienionej w art. 11a ust. 1 pkt 1 - notatkę służbową.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia:

1) warunki, sposób i szczegółowy tryb wykonywania czynności, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1-3 i ust. 2,

2) sposób i tryb współpracy z Policją w zakresie wykonywanych czynności,

3) wzory dokumentów stosowanych w sprawach zatrzymania osoby i kontroli rodzaju paliwa używanego do napędu pojazdu mechanicznego

- biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia sprawności i skuteczności wykonywanych czynności oraz zasady zatrzymywania pojazdów obowiązujące w Policji.

Art. 149. Jednostki/komórki organizacyjne KAS oraz funkcjonariusze otrzymują uzbrojenie oraz wyposażenie, w tym wyposażenie specjalne niezbędne do wykonywania przez funkcjonariuszy czynności służbowych.

Art. 150. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628, z późn. zm.), funkcjonariusze mogą użyć środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, 2, 5, 7, 9, 11, pkt 12 lit. a, pkt 13, 17 i 18 tej ustawy, lub wykorzystać te środki, oraz środków przeznaczonych do pokonywania zamknięć budowlanych i innych przeszkód, z wyłączeniem materiałów wybuchowych, lub wykorzystać te środki.

2. Na użycie lub wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego przysługuje zażalenie do prokuratora rejonowego właściwego dla miejsca zdarzenia.

(Połączenie przepisu powyższego z art. 66 ust. 1 i 2 ustawy o sc)

3. Funkcjonariusze KAS mogą użyć broni palnej lub ją wykorzystać:

1) w przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a, b, e i pkt 2 oraz art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a i pkt 3-6 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej;

2) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni palnej było dopuszczalne w przypadkach określonych w art. 45 pkt 1 lit. a, b, c i pkt 2 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej; 3) w celu ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej, jeżeli ucieczka tej osoby stwarza zagrożenie życia lub zdrowia funkcjonariusza KAS lub innej osoby lub istnieje uzasadnione podejrzenie, że osoba zatrzymana może użyć materiałów wybuchowych, broni palnej lub innego niebezpiecznego przedmiotu.

4. W broń palną może być wyposażony, przeszkolony w zakresie związanym z jej używaniem, funkcjonariusz KAS zatrudniony w wyodrębnionej komórce, o której mowa w art. 11g ust. 1....?

5. Użycie i wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego i broni palnej oraz dokumentowanie tego użycia i wykorzystania odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej.

(Przepis powyższy konsumuje art. 66 ust. 3,4,5 ustawa o SC)

Art. 151. 1. Uprawnienia, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 2, 3 i 3a oraz art. 11f ust. 1 i 2, przysługują funkcjonariuszom KAS zatrudnionym w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych KAS. Funkcjonariuszom KAS tym przysługuje umundurowanie służbowe i broń służbowa. Art. 11f ust. 4 stosuje się odpowiednio.

2. W urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych działa komórka organizacyjna właściwa do prowadzenia działań na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

3. Dyrektor urzędu KAS może realizować zadania wykonywane przez komórki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, poza obszarem swojego działania za zgodą Szefa KAS .

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia:

1) uzbrojenie przysługujące funkcjonariuszom KAS, o których mowa w ust. 1;

2) kryteria i tryb przydziału broni palnej i normy uzbrojenia oraz sposób jej magazynowania, przechowywania i zapewniania właściwego stanu technicznego, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i uniemożliwienie użycia broni palnej przez osobę nieuprawnioną.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzory, kolory oraz rodzaje umundurowania,

2) wzory, kolory oraz rodzaje oznaczeń stopni służbowych i znaków identyfikacji osobistej funkcjonariuszy,

3) przypisanie składnikom umundurowania liczby punktów przeliczeniowych,

4) tryb przydziału składników umundurowania,

5) wykaz składników umundurowania, za które przysługuje równoważnik pieniężny, oraz wysokość tego równoważnika,

- 6) warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za składniki umundurowania oraz za okresowe czyszczenie umundurowania,
 - 7) sposób noszenia poszczególnych rodzajów umundurowania, oznaczeń stopni służbowych oraz znaków identyfikacji osobistej funkcjonariuszy,
 - 8) normy umundurowania, uwzględniając okres używalności jego składników;
 - 9) normy wyposażenia niezbędnego do wykonywania czynności służbowych, zasady jego przyznawania i użytkowania
 - 10) przypadki, w których funkcjonariusz może zostać zwolniony z obowiązku wykonywania obowiązków służbowych w umundurowaniu,
 - 11) wartość punktu przeliczeniowego
- uwzględniając we wzorach umundurowania wizerunek orła białego ustalony dla godła państwowego oraz biorąc pod uwagę zastosowanie określonego rodzaju umundurowania funkcjonariusza do realizowanych przez niego zadań.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze zarządzenia, wykaz komórek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, oraz liczbę zatrudnionych w nich funkcjonariuszy KAS.

Art. 152. 1. Funkcjonariusz KAS, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. ustawy o KAS oprócz uprawnień określonych w art., ustawy o KAS ma prawo:

1) zatrzymywania osób wskutek pościgu, o którym mowa w artykule 20 Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r. (Dz. U. z 2008 r. Nr 6, poz. 31), w celu niezwłocznego przekazania ich funkcjonariuszom administracji celnej właściwego państwa członkowskiego;

2) zatrzymywania osób i przedmiotów, których dane wprowadzone zostały do systemów, o których mowa w ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1203), w celu podjęcia wnioskowanych we wpisie działań albo do bezzwłocznego przekazania osoby lub przedmiotu uprawnionemu organowi;

3) nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia i wykroczenia skarbowe, na zasadach określonych w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia i Kodeksie karnym skarbowym;

4) zwracania się o niezbędną pomoc do jednostek gospodarczych i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa.-ten pkt zdaje się konsumować uprawnienie wskazane w ar. 11a pkt 4

2. Osobie zatrzymanej lub osobie, wobec której dokonano przeszukania, przysługują uprawnienia odpowiednio osoby zatrzymanej lub osoby, której prawa zostały naruszone, przewidziane w Kodeksie postępowania karnego.

3. Zatrzymanie osoby może być zastosowane tylko wówczas, gdy inne środki okazały się bezcelowe lub nieskuteczne. Osobę zatrzymaną po wykonaniu niezbędnych czynności procesowych należy niezwłocznie doprowadzić do najbliższej jednostki Policji lub Straży Granicznej lub zwolnić po ustaniu przyczyn zatrzymania.

4. Czynności, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonywane w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste i prawa majątkowe osoby, wobec której zostały podjęte.

5. W przypadku uzasadnionej potrzeby lub na prośbę osoby zatrzymanej, osobę tę należy niezwłocznie poddać badaniu lekarskiemu lub udzielić jej pierwszej pomocy medycznej.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 3 oraz tryb i zakres współpracy KAS z Policją i Strażą Graniczną, uwzględniając potrzebę zapewnienia odpowiedniej skuteczności podejmowanych przez funkcjonariuszy czynności, a także potrzebę ochrony dóbr osobistych i praw majątkowych osoby, wobec której zostały podjęte.

Art. 153. Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1-3, w terminie 7 dni od dnia ich dokonania, przysługuje zażalenie do prokuratora właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia czynności. Do zażalenia stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego w zakresie dotyczącym postępowania odwoławczego.

Art. 154. 1. Dane dotyczące osób korzystających z usług pocztowych oraz dane dotyczące faktu i okoliczności świadczenia lub korzystania z tych usług mogą być ujawnione organom KAS i przez nie przetwarzane wyłącznie w celu realizacji zadań, o których mowa w art. ustawy o KAS.

2. Ujawnianie danych, o których mowa w ust. 1, następuje na:

1) pisemny wniosek Szefa KAS lub dyrektora KAS (obecnie izby celnej) ;

2) żądanie funkcjonariusza mającego pisemne upoważnienie osób, o których mowa w pkt 1.

3. Przedsiębiorcy świadczący usługi pocztowe na podstawie ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe są obowiązani do udostępniania danych określonych w ust. 1 funkcjonariuszowi wskazanemu we wniosku organu KAS.

DZIAŁ VI

SŁUŻBA W KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ

Rozdział 1

Przebieg służby w Krajowej Administracji Skarbowej

Art. 57. 1. W KAS pełnią służbę urzędnicy skarbowi.

2. Urzędnicy skarbowi wykonujący zadania, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt.... oraz nadzorujący realizację tych zadań są funkcjonariuszami.

Art. 58. Urzędnikiem skarbowym może być osoba, która:

1) posiada obywatelstwo polskie;

2) posiada pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych;

3) ma nieposzlakowaną opinię;

4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

5) posiada wyższe wykształcenie lub średnie o wymaganych, na danym stanowisku, kwalifikacjach zawodowych;

6) ma stan zdrowia pozwalający na pełnienie służby na określonym stanowisku.

Art. 59. 1. Każdy obywatel ma prawo do informacji o wolnych stanowiskach służbowych w KAS, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Informacje o wolnych stanowiskach w KAS na których są realizowane zadania określone w art. ...(dotychczasowy wywiad, obserwacja, realizacja...), oraz o kandydatach zgłaszających się na te stanowiska a także o nawiązaniu stosunku służbowego w wyniku naboru nie podlegają upowszechnianiu i udostępnianiu.

Art. 60. 1. Postępowanie rekrutacyjne na wolne stanowiska służbowe w KAS, zwane dalej „postępowaniem rekrutacyjnym”, jest otwarte i konkurencyjne i ma na celu sprawdzenie posiadania wymaganych kwalifikacji i umiejętności zgodnie z informacją o wolnych stanowiskach służbowych.

2. Na postępowanie rekrutacyjne składa się:

1) złożenie podania o przyjęcie do służby, kwestionariusza osobowego, a także dokumentów stwierdzających wymagane wykształcenie i kwalifikacje zawodowe oraz zawierających dane o poprzednim zatrudnieniu;

2) sprawdzenie wiedzy;

3) przeprowadzenie rozmowy rekrutacyjnej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) kryteria i szczegółowy tryb postępowania rekrutacyjnego do służby oraz zakres tematyczny sprawdzenia wiedzy;

2) wzór kwestionariusza osobowego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni powszechność dostępu do informacji, zakres zadań wykonywanych na poszczególnych stanowiskach służbowych i wymagań związanych z tymi stanowiskami oraz zasadność ujednolicenia formularzy stosowanych w trakcie postępowania rekrutacyjnego.

Art. 61. 1. W przypadku kandydata na funkcjonariusza postępowanie rekrutacyjne obejmuje dodatkowo:

- 1) test sprawności fizycznej;
- 2) test psychologiczny,
- 3) przeprowadzenie postępowania sprawdzającego określonego w przepisach o ochronie informacji niejawnych;
- 4) ustalenie zdolności fizycznej i psychicznej do służby.

2. Zdolność fizyczną i psychiczną, o której mowa w ust. 1 pkt 4, ustalają komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz chorób i ułomności wraz z kategoriami zdolności do pełnienia służby na poszczególnych stanowiskach, na podstawie którego jest wydawane orzeczenie o stanie zdrowia, o zdolności lub niezdolności funkcjonariusza do pełnienia służby oraz do pełnienia służby na danym stanowisku.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza skierowania funkcjonariusza do komisji lekarskiej, o której mowa w ust. 2.

Art. 62. 1. Postępowanie rekrutacyjne prowadzi:

- 1) Szef Krajowej Administracji Skarbowej - do komórek organizacyjnych właściwych w sprawach KAS w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 2) dyrektor izby administracji skarbowej - do izby i nadzorowanych urzędów administracji skarbowej oraz urzędów celno-skarbowych;
- 3) kierownik jednostki organizacyjnej - do Krajowej Informacji Skarbowej, Szkoły i Centrum.

2. Ogłoszenie o postępowaniu rekrutacyjnym zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110), oraz w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej KAS, która prowadzi postępowanie rekrutacyjne.

3. Ogłoszenie o postępowaniu rekrutacyjnym powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres jednostki organizacyjnej;
- 2) określenie stanowiska służbowego;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem służbowym;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku służbowym;
- 5) informację o warunkach pracy na danym stanowisku pracy;
- 6) informację czy w miesiącu poprzedzającym datę upublicznienia ogłoszenia wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w rozumieniu przepisów o rehabilitacji wynosi co najmniej 6%;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów.

4. Termin do składania dokumentów, określony w ogłoszeniu o postępowaniu rekrutacyjnym, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania tego ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej.

5. Po upływie terminu do składania dokumentów określonego w ogłoszeniu o postępowaniu rekrutacyjnym niezwłocznie upowszechnia się listę kandydatów, którzy spełniają wymagania formalne określone w ogłoszeniu, przez umieszczenie jej w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której jest prowadzone postępowanie rekrutacyjne, a także przez opublikowanie w Biuletynie Informacji Publicznej.

6. Lista, o której mowa w ust. 5, zawiera imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.

Art. 63. 1. Z przeprowadzonego postępowania rekrutacyjnego sporządza się protokół.

2. Protokół zawiera w szczególności:

- 1) określenie stanowiska służbowego, na które było prowadzone postępowanie rekrutacyjne, liczbę kandydatów oraz imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 5 najlepszych kandydatów uszeregowanych

według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o postępowaniu rekrutacyjnym;

2) uzasadnienie dokonanego wyboru.

Art. 64. 1. Informację o wyniku postępowania rekrutacyjnego stanowi informację publiczną.

2. Informację, o której mowa w ust. 1, upowszechnia się w:

1) terminie 14 dni od dnia nawiązania stosunku służbowego z wybranym kandydatem albo zakończenia postępowania rekrutacyjnego, w przypadku gdy w jego wyniku nie doszło do nawiązania stosunku służbowego z żadnym kandydatem;

2) Biuletynie Informacji Publicznej i w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której było prowadzone postępowanie rekrutacyjne.

3. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

1) nazwę i adres jednostki organizacyjnej;

2) określenie stanowiska służbowego;

3) imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.

Art. 65. Stosunek służbowy urzędnika skarbowego powstaje w drodze mianowania.

Art. 66. 1. Osobę przyjętą do służby mianuje się na urzędnika skarbowego w służbie przygotowawczej.

2. Urzędnika skarbowego wykonującego zadania, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt.... mianuje się na funkcjonariusza służby przygotowawczej w stopniu służbowym aplikanta.

Art. 67. 1. Służba przygotowawcza trwa dla:

1) urzędnika skarbowego - dwanaście miesięcy,

2) funkcjonariusza – dwa lata

- z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

2. W trakcie służby przygotowawczej urzędnik skarbowy jest obowiązany:

1) ukończyć szkolenie w Szkole;

2) odbyć przeszkolenie praktyczne w jednostkach organizacyjnych KAS;

3) zdać egzamin, obejmujący sprawdzenie nabytej wiedzy i umiejętności.

3. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi kwalifikacjami i umiejętnościami Szef Krajowej Administracji Skarbowej:

1) może skrócić okres służby przygotowawczej;

2) zwolnić urzędnika skarbowego lub funkcjonariusza z odbywania tej służby;

3) zwolnić urzędnika skarbowego lub funkcjonariusza z obowiązku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub 2.

4. W razie przerwy w służbie urzędnika skarbowego lub funkcjonariusza, trwającej dłużej niż trzy miesiące, Szef Krajowej Administracji Skarbowej na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej lub dyrektora właściwej w sprawach KAS komórki organizacyjnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może przedłużyć okres służby przygotowawczej o okres tej przerwy.

Art. 68. 1. W okresie służby przygotowawczej funkcjonariusz podlega okresowemu opiniowaniu służbowemu, nie rzadziej niż co 6 miesięcy. Opinię wydaje bezpośredni przełożony w porozumieniu z opiekunem funkcjonariusza.

2. Funkcjonariusz zapoznaje się z opinią okresową w terminie 14 dni od dnia jej sporządzenia. Funkcjonariusz może, w terminie 14 dni od dnia zapoznania się z opinią, wnieść odwołanie do kierownika jednostki organizacyjnej.

3. W przypadku gdy opinię wydaje kierownik jednostki organizacyjnej funkcjonariusz może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia zapoznania się z opinią.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, program przebiegu służby przygotowawczej, tryb opiniowania, tryb rozpatrywania odwołań od opinii okresowych, szczegółowe warunki i tryb egzaminu, biorąc pod uwagę konieczność sprawdzenia w służbie przygotowawczej wiedzy, umiejętności wymaganych od urzędnika skarbowego oraz uwzględniając specyfikę zadań realizowanych przez urzędnika skarbowego.

Art. 69. 1. Mianowania urzędnika skarbowego do służby przygotowawczej albo służby stałej dokonuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej lub upoważniony przez niego kierownik jednostki organizacyjnej.

2. Akt mianowania zawiera:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę mianowania;
- 3) rodzaj służby.

3. Dokonując mianowania Szef Krajowej Administracji Skarbowej albo upoważniony przez niego kierownik jednostki organizacyjnej wskazuje jednostkę organizacyjną, w której urzędnik będzie pełnił służbę.

4. Po zakończeniu służby przygotowawczej, z zastrzeżeniem art. 67 ust. 2 pkt 1 lub 2, urzędnik skarbowy zostaje mianowany do służby stałej.

5. Kierownik jednostki organizacyjnej, w której urzędnik będzie pełnił służbę stałą, w terminie nie dłuższym niż siedem dni od daty mianowania, określi stopień służbowy, stanowisko, uposażenie urzędnika skarbowego oraz zakres jego obowiązków służbowych.

6. Urzędnikowi skarbowemu mianowanemu do służby stałej nadaje się najniższy stopień służbowy urzędnika skarbowego.

Art. 70. 1. Urzędnik skarbowy mianowany do służby stałej otrzymuje legitymację służbową.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej urzędnika skarbowego, mając na względzie potrzebę zapewnienia możliwości identyfikacji tego urzędnika wykonującego czynności służbowe.

Art. 71. 1. Przed podjęciem służby urzędnik skarbowy składa pisemne ślubowanie według następującej roty:

„Świadomy podejmowanych obowiązków urzędnika skarbowego ślubuję służyć wiernie Państwu Polskiemu, przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, sumiennie i bezstronnie wykonywać obowiązki urzędnika skarbowego Krajowej Administracji Skarbowej zgodnie z najlepszą wiedzą i wolą, a także strzec honoru i godności służby oraz dobrego imienia Krajowej Administracji Skarbowej oraz przestrzegać zasad etyki zawodowej.”.

2. Do treści ślubowania, o którym mowa w ust. 1, urzędnik skarbowy może dodać słowa „Tak mi dopomóż Bóg.”.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, ceremoniał Krajowej Administracji Skarbowej

Art. 72. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej prowadzi dokumentację przebiegu służby urzędnika skarbowego i gromadzi ją w aktach osobowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia dokumentacji, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie prawidłowego udokumentowania przebiegu służby.

Art. 73. 1. Przeniesienie urzędnika skarbowego do innej jednostki organizacyjnej, także w innej miejscowości, na jego wniosek lub za jego zgodą, może nastąpić w każdym czasie.

2. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje kierownik jednostki organizacyjnej, w której urzędnik skarbowy ma pełnić służbę, w porozumieniu z kierownikiem jednostki organizacyjnej, w której dotychczas pełni służbę.

Art. 74. 1. Jeżeli wymagają tego potrzeby KAS, funkcjonariuszowi można powierzyć pełnienie obowiązków służbowych na innym stanowisku na okres do 6 miesięcy, zgodnie z jego kwalifikacjami. W szczególnie uzasadnionych przypadkach powierzenie obowiązków może zostać przedłużone do 12 miesięcy.

2. Jeżeli wymagają tego potrzeby KAS, funkcjonariusza można przenieść na takie samo lub równorzędne stanowisko do innej jednostki organizacyjnej w tej samej lub innej miejscowości.

3. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 2, można dokonać również na pisemny wniosek funkcjonariusza, jeżeli potrzeby KAS nie stanowią przeszkody.

4. Funkcjonariuszowi, w związku z przeniesieniem do służby w innej miejscowości, przysługuje jednorazowe świadczenie pieniężne na zagospodarowanie w wysokości jednomiesięcznego

uposażenia, w przypadku gdy łączy się z tym zmiana miejsca zamieszkania. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w ust. 3.

5. Jeżeli wymagają tego potrzeby KAS funkcjonariusza można przenieść czasowo, na okres do 6 miesięcy w roku kalendarzowym, do innej jednostki organizacyjnej KAS w tej samej lub innej miejscowości. W okresie 2 lat od przeniesienia do pełnienia służby stałej w innej miejscowości, funkcjonariusz może być, po raz kolejny, przeniesiony do pełnienia służby w następnej miejscowości. Jeżeli dojazd do miejsca zamieszkania z tej następnej miejscowości jest znacznie utrudniony - tylko za pisemną zgodą funkcjonariusza.

6. W przypadkach określonych w ust. 1, 2 i 5 funkcjonariuszowi przysługuje uposażenie stosownie do wykonywanych obowiązków służbowych, lecz nie niższe od dotychczas otrzymywanego.

7. Przeniesień, o których mowa w ust. 2, 3 i 5, dokonuje kierownik jednostki organizacyjnej, a w sytuacji, gdy łączą się one z przeniesieniem do innej jednostki organizacyjnej, przeniesień tych dokonuje Szef KAS.

Art. 75. 1. Funkcjonariusza można, za jego pisemną zgodą, oddelegować do wykonywania pracy poza KAS.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i tryb oddelegowania, przyznawania uposażenia oraz innych świadczeń przysługujących funkcjonariuszowi w czasie oddelegowania,
- 2) tryb postępowania w przypadku zmiany warunków oddelegowania, w tym w zakresie ustalania i wypłaty uposażenia oraz prawa do urlopu,
- 3) tryb odwołania funkcjonariusza z oddelegowania,
- 4) podmioty uprawnione do występowania z wnioskiem o oddelegowanie funkcjonariusza - uwzględniając charakter zadań wykonywanych poza KAS, do wykonywania których funkcjonariusz może być oddelegowany.

Art. 76. 1. Urzędnik skarbowy służby stałej, po uzyskaniu pisemnej zgody kierownika jednostki organizacyjnej, może ubiegać się o pracę w instytucjach Unii Europejskiej, jednostkach utworzonych przez Unię Europejską lub organizacjach międzynarodowych.

2. Urzędnik skarbowy, którego kandydatura została zaakceptowana przez instytucję Unii Europejskiej, jednostkę utworzoną przez Unię Europejską lub organizację międzynarodową, kierownik jednostki organizacyjnej oddelegowuje do pracy w tej instytucji, jednostce lub organizacji. Oddelegowanie urzędnika skarbowego następuje po uzyskaniu pisemnej informacji o zaakceptowaniu jego kandydatury przez instytucję Unii Europejskiej, jednostkę utworzoną przez Unię Europejską lub organizację międzynarodową.

3. Oddelegowanie następuje na czas wykonywania pracy. W trakcie oddelegowania urzędnikowi skarbowemu przysługują świadczenia wynikające z ustawy, z wyjątkiem prawa do urlopów określonych w art., chyba że instytucja Unii Europejskiej, jednostka utworzona przez Unię Europejską lub organizacja międzynarodowa nie zapewniła oddelegowanemu urzędnikowi skarbowemu prawa do urlopu wypoczynkowego.

4. Wzajemne prawa i obowiązki urzędnika skarbowego i instytucji Unii Europejskiej lub jednostki utworzonej przez Unię Europejską lub organizacji międzynarodowej, do której urzędnik skarbowy został oddelegowany, określają przepisy obowiązujące w tej instytucji, jednostce lub organizacji.

5. Okres oddelegowania urzędnika skarbowego wlicza się do okresu służby w KAS.

Art. 77. Szef KAS może udzielić pisemnej zgody na oddelegowanie urzędnika skarbowego służby stałej do pełnienia funkcji przedstawiciela KAS przy polskich placówkach dyplomatycznych. Art. 76 ust. 3 i 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 78. 1. Szef KAS, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może oddelegować funkcjonariusza, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, do pełnienia służby na terytorium innego państwa w celu wykonania określonych zadań zleconych przez Szefa KAS. Przepis art. 80 stosuje się odpowiednio.

2. Funkcjonariuszowi oddelegowanemu do pełnienia służby na terytorium innego państwa w trakcie oddelegowania przysługują świadczenia wynikające z ustawy oraz:

1) związane z rozpoczęciem i zakończeniem służby na terytorium innego państwa, w drodze do kraju lub innego państwa w celu załatwienia spraw służbowych:

- a) diety na pokrycie kosztów wyżywienia,
- b) zwrot kosztów przejazdu,
- c) zwrot kosztów noclegu,
- d) zwrot kosztów przewozu bagażu;

2) ryczałt na pokrycie kosztów wyżywienia i zakwaterowania w miejscu pełnienia służby na terytorium innego państwa;

3) zwrot udokumentowanych kosztów niezbędnego leczenia poniesionych na terytorium innego państwa, z wyłączeniem kosztów zakupu leków, których nabycie za granicą nie było konieczne, kosztów zabiegów chirurgii plastycznej i kosmetycznych oraz kosztów nabycia protez ortopedycznych, dentystrycznych lub okularów, z zastrzeżeniem ust. 4;

4) zwrot kosztów rozmów telefonicznych.

3. Do należności, o których mowa w ust. 2 pkt 1, stosuje się odpowiednio przepisy w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej.

4. Zwrot kosztów leczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 3, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz jest uprawniony, na podstawie odrębnych przepisów, do leczenia za granicą lub gdy koszty jego leczenia są finansowane ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia.

5. W razie śmierci funkcjonariusza oddelegowanego na terytorium innego państwa koszt transportu jego zwłok do kraju pokrywa KAS.

Art. 79. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość przyznawanych świadczeń, o których mowa w art. 78, uwzględniając koszty związane z pełnieniem służby przez funkcjonariusza na terytorium innego państwa.

Art. 80. Nie można bez zgody zainteresowanego przenieść do pełnienia służby w innej miejscowości:

- 1) funkcjonariusza-kobiety w ciąży;
- 2) funkcjonariusza samodzielnie sprawującego opiekę nad dzieckiem do lat 18;
- 3) funkcjonariusza, któremu brakuje nie więcej niż 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli okres służby umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury z osiągnięciem tego wieku.

Art. 81. 1. Przeniesienie funkcjonariusza do innej miejscowości, z której dojazd do miejsca zamieszkania jest znacznie utrudniony, wymaga zapewnienia funkcjonariuszowi odpowiednich warunków mieszkaniowych, z uwzględnieniem jego sytuacji rodzinnej.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów przeniesienia, w tym zwrot kosztów podróży.

3. Dojazd uznany będzie za znacznie utrudniony, jeżeli czas dojazdu publicznymi środkami transportu zbiorowego, przewidziany w rozkładzie jazdy od stacji (przystanku) zlokalizowanej najbliżej miejsca zamieszkania do stacji (przystanku) zlokalizowanej najbliżej miejsca pełnienia służby łącznie z przesiadkami, przekracza w obie strony 2 godziny.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, ich wysokość oraz sposób udokumentowania przez funkcjonariusza poniesionych kosztów przeniesienia, w tym kosztów podróży, uwzględniając prawidłowość przyznawania tych świadczeń oraz ochronę interesów Skarbu Państwa.

Art. 82. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 81 ust. 1, jeżeli zapewnienie funkcjonariuszowi odpowiednich warunków mieszkaniowych jest niemożliwe lub utrudnione oraz jeżeli on sam lub jego małżonek nie posiadają lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów przeniesienia lub równoważnik pieniężny.

2. Miejscowością pobliską jest miejscowość, od której granic administracyjnych najkrótsza odległość drogą publiczną do granic administracyjnych miejscowości pełnienia służby nie przekracza 30 km.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wysokość oraz warunki przyznawania i zwracania równoważnika pieniężnego, o którym mowa w ust. 1,

2) wzory wymaganych dokumentów, niezbędnych do otrzymania równoważnika pieniężnego - mając na względzie terminowe przyznawanie równoważnika pieniężnego oraz prawidłowość zwracania tego równoważnika.

informacje o jednostce

akty wykonawcze z Dz.U. i M.P.

Art. 83. Przepisów art. 81 i 82 nie stosuje się w przypadku przeniesienia funkcjonariusza na jego wniosek.

Art. 84. 1. W przypadku reorganizacji jednostki organizacyjnej, urzędnika skarbowego można przenieść na inne lub równorzędne stanowisko służbowe, odpowiadające jego kwalifikacjom, jeżeli nie jest możliwe pełnienie służby na dotychczasowym stanowisku.

2. Po przeniesieniu urzędnikowi skarbowemu przysługuje przez okres 6 miesięcy uposażenie nie niższe od dotychczasowego.

Art. 85. 1. W przypadku zniesienia jednostki organizacyjnej kierownik jednostki organizacyjnej wstępujący w prawa i obowiązki kierownika znoszonej jednostki organizacyjnej staje się stroną w dotychczasowych stosunkach służbowych.

2. W terminie 30 dni od dnia zniesienia jednostki organizacyjnej kierownik jednostki, o którym mowa w ust. 1, proponuje urzędnikowi skarbowemu warunki pełnienia służby, uwzględniające jego kwalifikacje i doświadczenie, oraz wskazuje termin - nie krótszy niż 14 dni - do którego urzędnik skarbowy może złożyć oświadczenie o przyjęciu bądź odmowie przyjęcia proponowanych warunków.

3. Niezłożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, we wskazanym terminie jest równoznaczne z odmową przyjęcia proponowanych warunków.

4. W przypadku odmowy przyjęcia proponowanych warunków urzędnika skarbowego zwalnia się ze służby po upływie:

1) 2 tygodni - w przypadku urzędnika skarbowego w służbie przygotowawczej,

2) 3 miesięcy - w przypadku urzędnika skarbowego w służbie stałej

- od dnia złożenia oświadczenia o odmowie przyjęcia proponowanych warunków.

5. W przypadku złożenia oświadczenia o przyjęciu proponowanych warunków, w terminie 30 dni od dnia złożenia tego oświadczenia, kierownik jednostki organizacyjnej wydaje decyzję określającą warunki pełnienia służby, z tym że przez okres 6 miesięcy od dnia wydania decyzji urzędnikowi skarbowemu przysługuje uposażenie nie niższe od dotychczasowego.

Art. 86. 1. Urzędnik skarbowy może otrzymać propozycję przeniesienia do pracy w korpusie służby cywilnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Z wnioskiem o przeniesienie, o którym mowa w ust. 1, może wystąpić także urzędnik skarbowy.

3. Propozycję, o której mowa w ust. 1, przedstawia dyrektor generalny.

4. Propozycja, o której mowa w ust. 1, powinna określać:

1) datę przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy;

2) miejsce pracy;

3) rodzaj umowy o pracę;

4) stanowisko pracy;

5) wynagrodzenie.

5. Urzędnik skarbowy w terminie 7 dni od dnia otrzymania propozycji, o której mowa w ust. 1, składa pisemne oświadczenie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia propozycji.

6. Przeniesienie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić za zgodą kierownika jednostki organizacyjnej, w której urzędnik skarbowy pełni służbę.

7. Dotychczasowy stosunek służbowy urzędnika skarbowego, który przyjął propozycję, o której mowa w ust. 1, przekształca się w stosunek pracy w służbie cywilnej.

8. Urzędnikowi skarbowemu, który stał się członkiem korpusu służby cywilnej, okres służby w KAS wlicza się do stażu pracy w służbie cywilnej.

9. Stosunek służbowy urzędnika skarbowego, który odmówił przyjęcia złożonej propozycji nie ulega zmianie.

Art. 87. 1. Członek korpusu służby cywilnej zatrudniony w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych może otrzymać propozycję pełnienia służby w KAS.

2. W przypadku otrzymania propozycji pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej członek korpusu służby cywilnej podlega obowiązkom, o których mowa w art. 61 ust. 1.3. Z wnioskiem o pełnienie służby w KAS, może wystąpić także członek korpusu służby cywilnej.

3. Propozycję, o której mowa w ust. 1, przedstawia kierownik jednostki organizacyjnej.

4. Propozycja, o której mowa w ust. 1, powinna określać:

- 1) datę przekształcenia stosunku pracy w stosunek służbowy;
- 2) miejsce służby;
- 3) rodzaj służby;
- 4) stanowisko służbowe;
- 5) stopień służbowy;
- 6) uposażenie.

5. Członek korpusu służby cywilnej w terminie 7 dni od dnia otrzymania propozycji, o której mowa w ust. 1, składa pisemne oświadczenie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia propozycji.

6. Przeniesienie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić za zgodą dyrektora generalnego urzędu, w którym członek korpusu służby cywilnej jest zatrudniony.

7. Dotychczasowy stosunek pracy członka korpusu służby cywilnej, który przyjął propozycję, o której mowa w ust. 1, przekształca się w stosunek służbowy na podstawie aktu mianowania.

8. Członkowi korpusu służby cywilnej, który stał się urzędnikiem skarbowym, okres stażu pracy w służbie cywilnej wlicza się do okresu służby w KAS, z zastrzeżeniem przepisów emerytalnych.

9. Stosunek pracy członka korpusu służby cywilnej, który odmówił przyjęcia złożonej propozycji nie ulega zmianie.

Art. 88. 1. Urzędnik skarbowy może otrzymać propozycję pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej.

2. W przypadku otrzymania propozycji pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej urzędnik skarbowy podlega obowiązkom, o których mowa w art. 61 ust. 1.3. Z wnioskiem o pełnienie służby w Służbie Celno-Skarbowej może wystąpić urzędnik skarbowy.

4. Propozycję, o której mowa w ust. 1, przedstawia kierownik jednostki organizacyjnej.

5. Propozycja, o której mowa w ust. 1, powinna określać:

- 1) datę przekształcenia stosunku służbowego;
- 2) miejsce służby;
- 3) rodzaj służby;
- 4) stanowisko służbowe;
- 5) stopień służbowy;
- 6) uposażenie.

6. Urzędnik skarbowy w terminie 7 dni od dnia otrzymania propozycji, o której mowa w ust. 1, składa pisemne oświadczenie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia propozycji.

7. Przeniesienie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić za zgodą dyrektora generalnego urzędu, w którym członek korpusu służby cywilnej jest zatrudniony.

8. Urzędnikowi skarbowemu, który stał się funkcjonariuszem, okres służby w KAS wlicza się do okresu służby w KAS, z zastrzeżeniem przepisów emerytalnych.

9. Stosunek służby urzędnika skarbowego, który odmówił przyjęcia złożonej propozycji nie ulega zmianie.

Art. 89. 1. Urzędnika skarbowego można przenieść na niższe stanowisko służbowe w przypadku:

- 1) niewywiązywania się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku służbowym, stwierdzonego w okresie służby stałej w dwóch kolejnych ocenach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 3 miesiące;
- 2) likwidacji zajmowanego stanowiska służbowego, gdy nie ma możliwości przeniesienia go na równorzędne stanowisko służbowe;
- 3) pisemnego wniosku urzędnika.

2. W przypadku funkcjonariuszy przeniesienie na niższe stanowisko może nastąpić także w przypadku trwałej utraty zdolności do służby na zajmowanym stanowisku służbowym, stwierdzonej orzeczeniem

lekarskim, z zastrzeżeniem, że przez okres 6 miesięcy funkcjonariusz zachowuje prawo do dotychczasowego uposażenia; w przypadku poddania funkcjonariusza rehabilitacji zdrowotnej lub przygotowaniu do innych obowiązków służbowych, zachowuje on prawo do dotychczasowego uposażenia przez okres rehabilitacji lub przygotowywania nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

3. Urzędnika skarbowego przenosi się na niższe stanowisko służbowe także w razie wymierzenia kary dyscyplinarnej przeniesienia na niższe stanowisko służbowe.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 - 3 urzędnik skarbowy otrzymuje wynagrodzenie w wysokości przysługującej na nowym stanowisku służbowym.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 - 4, kierownik jednostki organizacyjnej ustala nowe warunki służby.

Art. 90. 1. Urzędnika skarbowego zawiesza się w pełnieniu obowiązków służbowych na czas nie dłuższy niż 3 miesiące, w przypadku wszczęcia przeciwko niemu:

- 1) postępowania karnego w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub
- 2) postępowania karnego skarbowego w sprawie o umyślne przestępstwo skarbowe.

2. Urzędnika skarbowego można zawiesić w pełnieniu obowiązków służbowych, na czas nie dłuższy niż 3 miesiące, w razie wszczęcia przeciwko niemu:

- 1) postępowania karnego w sprawie o przestępstwo nieumyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub
- 2) postępowania karnego skarbowego w sprawie o nieumyślne przestępstwo skarbowe lub
- 3) postępowania dyscyplinarnego

- jeżeli jest to celowe z uwagi na dobro postępowania lub dobro służby.

3. W razie wniesienia przeciwko urzędnikowi skarbowemu aktu oskarżenia określonego w art. 55 § 1 Kodeksu postępowania karnego przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach okres zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych można przedłużyć do czasu zakończenia postępowania karnego lub postępowania karnego skarbowego.

5. Okres zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych wlicza się do okresu pełnienia służby, od którego zależą uprawnienia urzędnika skarbowego.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, okres zawieszenia jest wliczany do okresu pełnienia służby tylko wówczas, gdy w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym urzędnik skarbowy został uniewinniony albo postępowanie zostało umorzone ze względu na okoliczności wymienione w art. 17 § 1 pkt 1, 2 i 6 Kodeksu postępowania karnego, a także w przypadku uchylenia prawomocnego wyroku skazującego.

7. Wniesienie środka odwoławczego od decyzji o zawieszeniu nie wstrzymuje jej wykonania.

8. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, polega na odsunięciu urzędnika skarbowego od wykonywania dotychczasowych obowiązków. W okresie zawieszenia można powierzyć urzędnikowi skarbowemu wykonywanie innych obowiązków służbowych.

9. Urzędnik skarbowy, którego stosunek służbowy został zawieszony jest obowiązany niezwłocznie zdać legitymację służbową oraz przedmioty, sprzęt i urządzenia związane z wykonywanymi przez niego zadaniami, a w szczególności akta i inne dokumenty prowadzonych przez niego spraw.

Art. 91. Stosunek służbowy urzędnika skarbowego wygasa:

- 1) z dniem śmierci urzędnika skarbowego;
- 2) w przypadku niezgłoszenia się urzędnika skarbowego do służby - z upływem 7 dni od dnia:
 - a) doręczenia decyzji o uchyleniu decyzji o zwolnieniu ze służby albo
 - b) doręczenia decyzji o stwierdzeniu nieważności decyzji o zwolnieniu ze służby, albo
 - c) doręczenia prawomocnego wyroku sądu uchylającego decyzję o zwolnieniu ze służby albo orzeczenie dyscyplinarne o wydaleniu ze służby.

Art. 92. Urzędnika skarbowego zwalnia się ze służby w przypadku:

- 1) orzeczenia trwałej niezdolności do służby, z zastrzeżeniem ust. 2;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione umyślnie lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 3) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 4) nieprzydatności do służby, stwierdzonej w opinii okresowej w służbie przygotowawczej;

- 5) niespełnienia wymogów określonych w art. 67 ust. 2 z wyjątkami, o których mowa w art. 67 ust. 3 pkt 2 i 3;
- 6) odmowy złożenia ślubowania;
- 7) prawomocnego orzeczenia pozbawienia praw publicznych;
- 8) prawomocnego orzeczenia zakazu wykonywania zawodu funkcjonariusza;
- 9) odmowy wykonania decyzji w sprawie przeniesienia, o którym mowa w art. 74 ust. 2 i 5;
- 10) pisemnego zgłoszenia przez urzędnika skarbowego żądania zwolnienia ze służby;
- 11) trwałej utraty zdolności fizycznej lub psychicznej do pełnienia służby na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a w przypadku funkcjonariuszy wykonujących zadania, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4-6 - przez komisję lekarską podległą ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, jeżeli nie ma możliwości pełnienia służby przez funkcjonariusza na innym stanowisku odpowiednim do jego stanu zdrowia i kwalifikacji zawodowych albo gdy funkcjonariusz odmawia przejścia na inne stanowisko;
- 12) niezgłoszenia się do służby w terminie 14 dni od dnia zakończenia okresu oddelegowania, o którym mowa w art. 76, art. 77 i art. 78.

Art. 93. 1. Urzędnika skarbowego można zwolnić ze służby w przypadku:

- 1) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w służbie stałej, stwierdzonego w dwóch następujących po sobie ocenach okresowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż określone w art. 92 pkt 2;
- 3) powołania do innej służby państwowej, objęcia funkcji z wyboru w organach wykonawczych samorządu terytorialnego, podjęcia pracy w instytucji Unii Europejskiej, jednostce utworzonej przez Unię Europejską lub organizacji międzynarodowej;
- 4) nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy;
- 5) niewyrażenia zgody na przeniesienie na niższe stanowisko służbowe;
- 6) nieobecności w służbie z powodu choroby trwającej dłużej niż rok;
- 7) warunkowego umorzenia postępowania karnego lub postępowania karnego skarbowego, jeżeli popełniony czyn stanowił przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 8) upływu 12 miesięcy okresu zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych, jeżeli nie ustąpiły przyczyny będące podstawą zawieszenia.

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się w odniesieniu do urzędnika skarbowego oddelegowanego na podstawie art. 76 ust. 2.

3. Funkcjonariusza można zwolnić ze służby także w przypadku:

- 1) dwukrotnego nieusprawiedliwionego niestawienia się na badania, o których mowa w art. 130 ust. 3, lub niepoddania się im, a także w przypadku dwukrotnego nieusprawiedliwionego niestawienia się na obserwację, o której mowa w art. 130 ust. 4, chyba że skierowanie do komisji lekarskiej nastąpiło na wniosek funkcjonariusza;
- 2) zaistnienia innej, niż określone w ust. 1 pkt 1-8, ważnej przyczyny, jeżeli dalsze pozostawanie w służbie nie gwarantuje należytego wykonywania obowiązków służbowych, w szczególności gdy wymaga tego dobro służby lub gdy nastąpiła utrata zaufania niezbędnego do wykonywania obowiązków służbowych: zwolnienie funkcjonariusza ze służby może nastąpić w tym przypadku po zasięgnięciu opinii związku zawodowego funkcjonariuszy.

Art. 94. 1. Urzędnika skarbowego nie można zwolnić ze służby w okresie ciąży, w czasie urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego, urlopu rodzicielskiego lub urlopu wychowawczego, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 81, art. 92 pkt 2 i 10, art. 93 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 3 pkt 2 w przypadku wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby.

2. W razie zwolnienia funkcjonariusza ze służby na podstawie art. 81 lub art. 93 ust. 3 pkt 2 w okresie ciąży, w czasie urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu

ojcowskiego lub urlopu rodzicielskiego przysługuje mu uposażenie do końca okresu ciąży oraz trwania wymienionego urlopu.

Art. 95. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 104 ust. 1 pkt 10 i 12 oraz w art. 105 ust. 1 pkt 1, 4, 5, 8 i 9, zwolnienie ze służby następuje po upływie odpowiednio:

1) 2 tygodni - w przypadku urzędników skarbowych służby przygotowawczej,

2) 3 miesięcy - w przypadku urzędników skarbowych służby stałej

- od dnia doręczenia decyzji o zwolnieniu ze służby.

2. Po doręczeniu decyzji, o której mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione dobrem służby, urzędnik skarbowy może być zwolniony od pełnienia służby z zachowaniem prawa do uposażenia.

3. Termin określony w ust. 1 może zostać skrócony na wniosek urzędnika skarbowego, jeżeli zwolnienie ze służby następuje w związku z jego pisemnym zgłoszeniem zwolnienia ze służby.

informacje o jednostce orzeczenia sądów

Art. 92. 1. W przypadku uchylecia lub stwierdzenia nieważności decyzji o zwolnieniu ze służby, kierownik jednostki organizacyjnej niezwłocznie wyznacza urzędnika skarbowego na stanowisko służbowe zgodne z jego kwalifikacjami i dotychczasowym przebiegiem służby oraz określa termin podjęcia służby, miejsce pełnienia służby oraz stopień służbowy i uposażenie nie niższe od dotychczasowego.

2. Prawo do uposażenia powstaje z dniem podjęcia służby, chyba że po zgłoszeniu się do służby zaistniały okoliczności usprawiedliwiające jej niepodjęcie.

3. W przypadkach o których mowa w ust. 1, urzędnikowi skarbowemu przywróconemu do służby przysługuje za okres pozostawania poza służbą świadczenie pieniężne równe uposażeniu na stanowisku zajmowanym przed zwolnieniem, nie więcej jednak niż za okres 6 miesięcy i nie mniej niż za miesiąc. Świadczenie pieniężne wypłaca się w terminie 14 dni od dnia złożenia przez urzędnika skarbowego pisemnego wniosku wraz z dokumentem potwierdzającym fakt przywrócenia do służby.

4. Okres pozostawania poza służbą, z zastrzeżeniem ust. 5, wlicza się do okresu służby, od którego zależą uprawnienia i świadczenia należne urzędnikowi skarbowemu.

5. Za okres pozostawania poza służbą urzędnikowi skarbowemu nie przysługuje prawo do urlopów, o których mowa w art. 138.

Art. 93. 1. W przypadku prawomocnego:

1) umorzenia postępowania karnego lub postępowania karnego skarbowego ze względu na okoliczności wymienione w art. 17 § 1 pkt 1, 2 i 6 Kodeksu postępowania karnego,

2) uniewinnienia,

3) uchylecia prawomocnego wyroku skazującego

- urzędnika skarbowego, na jego wniosek, przywraca się do służby na poprzednich warunkach a jeżeli nie jest to możliwe to na stanowisko równorzędne z poprzednio zajmowanym, albo inne zgodne z jego kwalifikacjami.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, urzędnik skarbowy powinien zgłosić się do służby w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku.

3. Przepis art. 183 stosuje się odpowiednio.

Art. 94. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej, na wniosek urzędnika skarbowego zwolnionego ze służby w związku z powołaniem do innej służby państwowej, objęciem funkcji z wyboru w organach wykonawczych samorządu terytorialnego, podjęciem pracy w instytucji Unii Europejskiej, jednostce utworzonej przez Unię Europejską lub organizacji międzynarodowej, po zakończeniu pracy w tej instytucji, jednostce lub organizacji przywraca do służby tego urzędnika skarbowego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, urzędnik skarbowy powinien złożyć w terminie 14 dni od dnia zakończenia pracy w instytucjach, jednostkach lub organizacjach, o których mowa w ust. 1.

3. Przepisy art. 92 ust. 1, 2, 4 i 5 oraz art. 93 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 95. W przypadku uchylecia kary dyscyplinarnej:

1) przeniesienia na niższe stanowisko służbowe,

2) obniżenia stopnia służbowego,

3) pozbawienia funkcjonariusza stopnia oficerskiego lub generalskiego,

4) wydalenia ze służby w KAS

- stosuje się odpowiednio przepis art. 92.

Art. 96. 1. Urzędnik skarbowy zwolniony ze służby lub którego stosunek służbowy wygaś na podstawie art. 106 pkt 2, lub wydalony ze służby w KAS na podstawie prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej, otrzymuje niezwłocznie świadectwo służby.

2. Urzędnik skarbowy może żądać sprostowania świadectwa służby.

3. W przypadku śmierci urzędnika skarbowego, z żądaniem:

1) wydania świadectwa służby,

2) sprostowania świadectwa służby

- mogą wystąpić osoby, o których mowa w art. 164 ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe dane, które powinno zawierać świadectwo służby, tryb wydawania i dokonywania sprostowań świadectwa służby, informacje, które są zamieszczane w świadectwie służby na żądanie urzędnika skarbowego, oraz wzór formularza świadectwa służby, mając na względzie zapewnienie prawidłowości wydawanych świadectw.

Art. 97. W sytuacji wymagającej podwyższonej gotowości, w szczególności w przypadkach zagrożenia ochrony i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, w tym zgodności z prawem przywozu towarów na ten obszar oraz wywozu towarów z tego obszaru, Szef KAS może skierować funkcjonariusza do pełnienia służby w systemie nadzwyczajnym.

2. W czasie trwania służby w systemie nadzwyczajnym funkcjonariusz pozostaje w ciągłej dyspozycji przełożonego.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) organizację pełnienia służby w systemie nadzwyczajnym,

2) warunki i tryb kierowania do pełnienia tej służby oraz sposób jej pełnienia,

3) dzienny tok służby, częstotliwość i wymiar przerw między okresami pełnienia służby oraz rodzaje dokumentów związanych z pełnieniem służby w systemie nadzwyczajnym

- uwzględniając prawidłowość dokumentowania przebiegu służby w systemie nadzwyczajnym, prawidłową realizację zadań KAS w tym systemie oraz mając na uwadze przepisy odrębne.

Art. 98. 1. Do służby Celno-Skarbowej może być na własną prośbę przeniesiony funkcjonariusz Policji lub Straży Granicznej, jeżeli ma on szczególne kwalifikacje do jej pełnienia.

2. Funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, do służby Celno-Skarbowej przenosi Szef KAS w porozumieniu z Komendantem Głównym Policji albo Komendantem Głównym Straży Granicznej.

3. Funkcjonariusz przeniesiony do służby Celno-Skarbowej nabywa uprawnienia określone w ustawie, z uwzględnieniem stażu służby w Policji lub w Straży Granicznej.

4. Funkcjonariuszowi przenoszonemu w trybie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje odprawa i inne świadczenia przewidziane dla funkcjonariuszy odchodzących ze służby.

5. Przeniesienie funkcjonariusza w trybie, o którym mowa w ust. 1, może być poprzedzone przeprowadzeniem czynności, o których mowa w art. 157 ust. 5, w celu potwierdzenia jego przydatności i szczególnych kwalifikacji do pełnienia służby Celno-Skarbowej.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy sposób i tryb przenoszenia do służby Celno-Skarbowej funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1,

2) równorzędność okresów służby, stażu i uzyskanych w dotychczasowych jednostkach kwalifikacji zawodowych,

3) rodzaje kwalifikacji, które mogą zostać uznane za szczególnie przydatne w służbie Celno-Skarbowej - mając na względzie sprawne przeniesienie pomiędzy służbami oraz przydatność funkcjonariuszy do służby Celno-Skarbowej.

Art. 99. Kierownik jednostki organizacyjnej, w zakresie swojej właściwości, jest uprawniony do określania warunków pełnienia służby, przenoszenia, delegowania, zawieszania uchylenia zawieszania w czynnościach służbowych, rozwiązania stosunku służbowego oraz stwierdzenia wygaśnięcia stosunku służbowego.

2. Do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 w odniesieniu do dyrektora, zastępcy dyrektora oraz urzędników pełniących służbę w jednostce organizacyjnej obsługującej ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uprawniony jest Szef KAS.

Art. 100. 1. Czas pełnienia służby urzędnika skarbowego jest określony wymiarem jego obowiązków, z uwzględnieniem prawa do wypoczynku.

2. Dla celów rozliczania czasu służby:

1) przez dobę - należy rozumieć 24 kolejne godziny, poczynając od godziny, w której urzędnik skarbowy rozpoczyna służbę zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu służby;

2) przez tydzień - należy rozumieć 7 kolejnych dni, poczynając od pierwszego dnia okresu rozliczeniowego.

3. Czas pełnienia służby urzędnika skarbowego wynosi przeciętnie 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie dłuższym niż 3 miesiące.

4. Czas pełnienia służby urzędnika skarbowego może być przedłużony przeciętnie do 48 godzin tygodniowo, w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w ust. 2, na polecenie przełożonego, w celu wykonania czynności służbowych.

5. Pełnienie służby w przedłużonym czasie służby jest dopuszczalne, gdy wymagają tego szczególne potrzeby służby.

6. Norma przedłużonego czasu służby, o którym mowa w ust. 3, nie może przekroczyć dla funkcjonariusza 400 godzin w roku kalendarzowym.

7. Urzędnikowi skarbowemu przysługuje w każdej dobie prawo do co najmniej 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku, z zastrzeżeniem ust. 4. Przepisu nie stosuje się do funkcjonariusza pełniącego służbę w składzie załogi jednostki pływającej KAS, o którym mowa w ust. 13-16.

8. W przypadku gdy pełnienie służby w przedłużonym czasie służby skutkuje skróceniem dobowego okresu nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w ust. 7, urzędnikowi przysługuje w następnej dobie dodatkowy czas na odpoczynek w wymiarze zapewniającym wyrównanie przysługującego mu okresu nieprzerwanego odpoczynku dobowego. Przepis ust. 7 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

9. Urzędnikowi skarbowemu przysługuje w każdym tygodniu prawo do co najmniej 35 godzin nieprzerwanego odpoczynku, z wyłączeniem funkcjonariusza pełniącego służbę w składzie załogi jednostki pływającej KAS, o którym mowa w ust. 13-16.

10. Jeżeli dobowy czas służby wynosi co najmniej 6 godzin, urzędnik skarbowy ma prawo do przerwy w służbie trwającej co najmniej 15 minut, wliczanej do czasu służby.

11. Za przedłużony czas służby urzędnika skarbowego przyznaje się, według jego wyboru, czas wolny od służby w tym samym wymiarze albo uposażenie za przedłużony czas służby. W przypadkach uzasadnionych potrzebami służby o przyznaniu czasu wolnego od służby albo uposażenia za przedłużony czas służby decyduje kierownik jednostki organizacyjnej.

12. W przypadkach uzasadnionych specyfiką służby i jej organizacją może być stosowany system zmianowy.

13. Czas pełnienia służby funkcjonariusza pełniącego służbę w składzie załogi jednostki pływającej KAS może wynieść 24 godziny lub dłużej.

14. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w składzie załogi jednostki pływającej KAS przez okres 24 godzin lub dłuższy przysługuje co najmniej 8 godzin odpoczynku w ciągu doby.

15. Po zakończeniu służby w składzie załogi jednostki pływającej KAS funkcjonariuszowi udziela się czasu na odpoczynek w wymiarze nie mniejszym niż czas służby pełnionej w składzie załogi.

16. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w składzie załogi jednostki pływającej KAS przysługuje za każdy tydzień minimalny okres nieprzerwanego odpoczynku w wymiarze 24 godzin, wykorzystywany w dwutygodniowym okresie rozliczeniowym.

17. Kierownik jednostki organizacyjnej prowadzi ewidencję czasu służby urzędnika skarbowego w celu prawidłowego ustalenia jego uposażenia za przedłużony czas służby i innych świadczeń związanych ze służbą. Kierownik jednostki organizacyjnej udostępnia tę ewidencję urzędnikowi skarbowemu, na jego żądanie.

18. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) rozkład czasu służby,

- 2) sposób ustalania wysokości uposażenia za przedłużony czas służby,
 - 3) tryb udzielania czasu wolnego za przedłużony czas służby albo wypłacania uposażenia za przedłużony czas służby,
 - 4) sposób prowadzenia ewidencji czasu służby
- biorąc pod uwagę zagwarantowanie prawa do wypoczynku oraz prawidłową realizację zadań służby w KAS, a także terminowe wypłacanie uposażenia oraz rzetelne dokumentowanie dokonywanych czynności.

Art. 101. 1. Urzędnik skarbowy może być skierowany przez kierownika jednostki organizacyjnej, z urzędu lub na własną prośbę, do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w celu określenia jego stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również związku poszczególnych schorzeń ze służbą przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Urzędnik skarbowy pełniący służbę w jednostce analizy finansowej oraz komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 122 ust. 1 i art. 132 ust. 3, może być również poddany badaniom, o których mowa w art. 160 ust. 1 pkt 2 lit c), za jego zgodą. O skierowaniu urzędnika skarbowego na badania, decyduje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

3. Urzędnik skarbowy może być skierowany przez kierownika jednostki organizacyjnej, na własną prośbę na badania, o których mowa w art. 160 ust. 1 pkt 2 lit c).

Rozdział 2

Stanowiska i stopnie służbowe urzędników skarbowych

Art. 102. 1. Urzędnicy skarbowi pełnią służbę na stanowiskach służbowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz i kategorie stanowisk służbowych urzędników skarbowych,
- 2) wymagane kwalifikacje do zajmowania stanowisk służbowych,
- 3) dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów, o których mowa w pkt 2,
- 4) tryb awansowania na stanowiska służbowe,
- 5) tryb dokonywania zmian na stanowiskach służbowych

- uwzględniając zakres zadań wykonywanych na określonym stanowisku służbowym, oceny okresowe i opinie służbowe oraz przebieg służby.

3. Stanowiska służbowe urzędników skarbowych podlegają opisowi i wartościowaniu.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, zasady dokonywania opisów i wartościowania stanowisk służbowych.

Art. 103. 1. Ustanawia się 16 stopni służbowych urzędnika skarbowego, z zastrzeżeniem art. 171.

2. Najniższym stopniem służbowym urzędnika skarbowego jest XVI stopień.

3. Nadanie urzędnikowi skarbowemu kolejnych stopni służbowych, następuje nie częściej niż co 2 lata i jest uzależnione od zajmowanego stanowiska, oceny służbowej i posiadanych kwalifikacji zawodowych. Wniosek o nadanie kolejnego stopnia sporządza bezpośredni przełożony.

4. Na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej umotywowany szczególnymi kwalifikacjami lub osiągnięciami w służbie, Szef KAS może wyrazić zgodę na wcześniejsze przyznanie wyższego stopnia służbowego. W przypadku komórki organizacyjnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych wniosek składa dyrektor tej komórki.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska służbowe, wymagania w zakresie wykształcenia i kwalifikacji zawodowych, jakim powinni odpowiadać urzędnicy skarbowi na poszczególnych stanowiskach służbowych, z uwzględnieniem szczegółowego modelu kompetencyjnego, a także szczegółowy tryb nadawania stopni urzędnikom skarbowym.

W przypadkach uzasadnionych szczególnymi kwalifikacjami i umiejętnościami urzędnika skarbowego, Szef Krajowej Administracji Skarbowej może nadać wyższy stopień służbowy.

informacje o jednostce

akty wykonawcze z Dz.U. i M.P.

Art. 104. W KAS obowiązują następujące korpusy i stopnie służbowe dla funkcjonariuszy:

1) korpus szeregowych służby Celno-Skarbowej:

a) aplikant,

- b) starszy aplikant;
- 2) korpus podoficerów służby Celno-Skarbowej:
 - a) młodszy rewident,
 - b) rewident,
 - c) starszy rewident,
 - d) młodszy rachmistrz,
 - e) rachmistrz,
 - f) starszy rachmistrz;
- 3) korpus aspirantów służby Celno-Skarbowej:
 - a) młodszy aspirant,
 - b) aspirant,
 - c) starszy aspirant;
- 4) korpus oficerów młodszych służby Celno-Skarbowej:
 - a) podkomisarz,
 - b) komisarz,
 - c) nadkomisarz;
- 5) korpus oficerów starszych służby Celno-Skarbowej:
 - a) podinspektor,
 - b) młodszy inspektor,
 - c) inspektor;
- 6) korpus generałów służby Celno-Skarbowej,
 - a) nadinspektor,
 - b) generał służby Celno-Skarbowej.

2. Na pierwszy stopień służbowy w korpusie oficerów młodszych służby Celno-Skarbowej oraz na stopnie służbowe w korpusie generałów służby Celno-Skarbowej mianuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Na pozostałe stopnie służbowe w korpusie oficerów młodszych służby Celno-Skarbowej oraz w korpusie oficerów starszych służby Celno-Skarbowej mianuje Szef KAS.

3. Szefa KAS oraz Zastępcę Szefa KAS mianuje na stopnie służbowe minister właściwy do spraw finansów publicznych.

4. Dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów administracji skarbowej oraz ich zastępców mianuje na stopnie służbowe Szef KAS.

5. W przypadkach innych niż wymienione w ust. 2-4 na stopnie służbowe mianuje kierownik jednostki organizacyjnej.

6. Mianowanie na stopnie służbowe uzależnione jest od opinii służbowej i zajmowanego stanowiska służbowego, a na pierwszy stopień w korpusie podoficerów służby Celno-Skarbowej również od mianowania do służby stałej.

7. Na pierwszy stopień w korpusie aspirantów służby Celno-Skarbowej może być mianowany funkcjonariusz, który odbył szkolenie specjalistyczne i potwierdził egzaminem ukończenie tego szkolenia.

8. Na pierwszy stopień służbowy w korpusie oficerów młodszych służby Celno-Skarbowej może być mianowany funkcjonariusz, który posiada wykształcenie wyższe oraz odbył szkolenie specjalistyczne i potwierdził egzaminem ukończenie tego szkolenia.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakres i sposób prowadzenia szkolenia specjalistycznego dla poszczególnych korpusów oraz zasady rekrutacji uczestników szkolenia,

2) zakres wiedzy oraz umiejętności podlegających sprawdzeniu, sposób przeprowadzenia egzaminu, a także jednostki uprawnione do prowadzenia szkoleń

- uwzględniając specyfikę szkolenia dla poszczególnych korpusów, konieczność zdobycia przez uczestników szkolenia niezbędnej wiedzy w danym zakresie oraz rzetelne przeprowadzenie egzaminu.

Art. 105. 1. Stopnie służbowe funkcjonariuszy są dożywotnie.

2. Funkcjonariusz zwolniony ze służby może używać stopnia służbowego, z dodaniem określenia „w stanie spoczynku”, chyba że nastąpiła utrata tego stopnia.

Art. 106. Utrata stopnia służbowego przez funkcjonariusza następuje w przypadku:

- 1) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 2) orzeczenia prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego pozbawienia praw publicznych;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby KAS.

Art. 107. 1. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, pozbawia stopnia służbowego nadinspektora i generała służby Celno-Skarbowej.

2. Szef KAS pozbawia stopnia służbowego funkcjonariuszy z korpusu oficerów młodszych służby Celno-Skarbowej i korpusu oficerów starszych służby Celno-Skarbowej.

3. Kierownik urzędu obniża stopień służbowy oraz pozbawia stopnia służbowego w przypadkach innych niż określone w ust. 1 i 2.

Art. 108. 1. Funkcjonariuszowi przywraca się stopień służbowy w przypadku uchylenia:

- 1) prawomocnego wyroku sądu orzekającego środek karny pozbawienia praw publicznych;
- 2) prawomocnego wyroku skazującego za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 3) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby KAS;
- 4) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej pozbawienia stopnia oficerskiego lub generalskiego;
- 5) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej obniżenia stopnia służbowego.

2. W przypadku przywrócenia stopnia służbowego przepis art. 174 stosuje się odpowiednio.

Art. 109. 1. Mianowanie na wyższy stopień służbowy następuje odpowiednio do zajmowanego stanowiska służbowego, posiadanych kwalifikacji zawodowych oraz opinii służbowej i nie może nastąpić po odbyciu służby w stopniach: szeregowych, podoficerów i aspirantów wcześniej niż po odbyciu służby w stopniu:

- 1) starszy aplikant - roku;
- 2) młodszy rewident - roku;
- 3) rewident - roku;
- 4) starszy rewident - roku;
- 5) młodszy rachmistrz - roku;
- 6) rachmistrz - roku;
- 7) starszy rachmistrz - roku;
- 8) młodszy aspirant - 2 lat;
- 9) aspirant - 2 lat;
- 10) starszy aspirant - 2 lat;
- 11) podkomisarz - 2 lat;
- 12) komisarz - 2 lat;
- 13) nadkomisarz - 2 lat;
- 14) podinspektor - 3 lat;
- 15) młodszy inspektor - 3 lat;
- 16) inspektor - 3 lat.

2. Funkcjonariusza zwalnianego ze służby, w przypadkach o których mowa w art. 104 ust. 1 pkt 10 oraz art. 105 ust. 1 pkt 3 i 4, za zgodą Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, można mianować na wyższy stopień służbowy za szczególne zasługi w Służbie Celno-Skarbowej.

3. W uzasadnionych przypadkach funkcjonariusza można pośmiertnie mianować na wyższy stopień służbowy.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb mianowania funkcjonariusza na stopień służbowy,
- 2) osoby uprawnione do składania wniosków,
- 3) terminy dokonywania mianowań,

4) wzór wniosku o mianowanie

- kierując się posiadanym przez funkcjonariusza doświadczeniem i umiejętnościami oraz uwzględniając prawidłowość awansowania na stopień służbowy, właściwość przełożonych w tym zakresie.

informacje o jednostce

akty wykonawcze z Dz.U. i M.P.

Art. 110. 1. Funkcjonariusza Policji albo funkcjonariusza Straży Granicznej przyjmowanego do służby, mianuje się na stopień służbowy w służbie KAS, o którym mowa w art. 171, równorzędny z posiadanym stopniem służbowym, jeżeli osoba ta ma kwalifikacje i umiejętności szczególnie przydatne do pełnienia służby w służbie KAS.

2. Mianowanie funkcjonariusza Policji albo funkcjonariusza Straży Granicznej na stopień służbowy w służbie KAS, o którym mowa w art. 171, może być uzależnione od odbycia szkolenia wymaganego do mianowania na dany stopień służbowy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, równorzędność stopni, o których mowa w ust. 1, uwzględniając równorzędność okresów służby i stażu oraz uzyskanych w dotychczasowych jednostkach kwalifikacji zawodowych z kwalifikacjami w służbie KAS.

Rozdział 2

Prawa i obowiązki urzędników skarbowych

Art. 111. 1. Urzędnik skarbowy jest obowiązany w szczególności:

- 1) przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa;
- 2) dochować obowiązków wynikających z roty złożonego ślubowania;
- 3) rzetelnie i bezstronnie, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania;
- 4) dochowywać tajemnicy ustawowo chronionej;
- 5) racjonalnie gospodarować środkami publicznymi;
- 6) podnosić kwalifikacje zawodowe;
- 7) godnie zachowywać się w służbie oraz poza nią;
- 8) przestrzegać zasad etyki zawodowej urzędnika KAS.

2. Urzędnik skarbowy jest obowiązany zachować w tajemnicy informacje, które uzyskał w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa również po ustaniu służby.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, Kodeks Etyki Urzędnika Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 112. 1. Urzędnik skarbowy jest obowiązany wypełniać polecenia służbowe przełożonych.

2. Jeżeli polecenie służbowe, w przekonaniu urzędnika skarbowego, jest niezgodne z prawem, godzi w interes społeczny lub zawiera znamiona pomyłki, urzędnik skarbowy powinien przedstawić swoje zastrzeżenia przełożonemu na piśmie. W razie pisemnego potwierdzenia polecenia urzędnik skarbowy powinien je wykonać.

3. Urzędnik skarbowy nie wykonuje polecenia, jeśli jego wykonanie prowadziłoby do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

4. O odmowie wykonania polecenia, o którym mowa w ust. 3, urzędnik skarbowy jest obowiązany zawiadomić Szefa KAS z pominięciem drogi służbowej.

Art. 113. Przepisy art. 115 § 18 oraz art. 318 Kodeksu karnego stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy.

Art. 114. 1. Urzędnik skarbowy może wykonywać dodatkowe zajęcia zarobkowe jedynie za zgodą kierownika jednostki organizacyjnej. W odniesieniu do dyrektora komórki organizacyjnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz dyrektora izby administracji skarbowej lub jego zastępcy zgody udziela Szef KAS.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, rodzaje zajęć zarobkowych, które nie wymagają zgody kierownika jednostki organizacyjnej.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, urzędnik skarbowy jest zobowiązany poinformować kierownika jednostki organizacyjnej przed podjęciem tego zajęcia.

Art. 115. 1. Urzędnik skarbowy podlega ocenie okresowej przez bezpośredniego przełożonego przynajmniej raz na dwa lata, jednak nie częściej niż raz na rok. W przypadku oceny negatywnej kolejna ocena nie może nastąpić wcześniej niż po upływie sześciu miesięcy od dnia doręczenia oceny negatywnej. 2. W przypadku nieobecności urzędnika skarbowego w służbie, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, zawieszają się na czas trwania tej nieobecności.

3. Pozytywna ocena okresowa zawiera wniosek o dokonanie awansu na wyższy stopień służbowy. Wniosek przedstawia się kierownikowi jednostki organizacyjnej, który dokonuje awansu albo uzasadnia odmowę jego dokonania.

Art. 116. 1. Ocena okresowa jest sporządzana w razie zmiany stanowiska pracy, wiążącej się z istotną zmianą zakresu obowiązków, jeżeli od dnia sporządzenia ostatniej oceny okresowej upłynęło więcej niż 6 miesięcy. W przypadku osób ocenianych po raz pierwszy, ocenę sporządza się, jeżeli okres podlegający ocenie jest dłuższy niż 6 miesięcy.

2. Oceniający może zmienić termin oceny, o którym mowa w art. 187 ust. 1, w przypadku:

- 1) zmiany na stanowisku ocenianego w trakcie okresu, w którym oceniany podlega ocenie,
 - 2) przewidywanej, dłuższej, usprawiedliwionej nieobecności w pracy ocenianego, która może uniemożliwić przeprowadzenie oceny,
 - 3) przewidywanej, dłuższej, usprawiedliwionej nieobecności w pracy ocenianego, która może utrudnić przeprowadzenie oceny,
 - 4) złożenia przez ocenianego wniosku o zmianę terminu przeprowadzenia oceny
- jeżeli od dnia sporządzenia ostatniej oceny okresowej upłynęło więcej niż 6 miesięcy, a w przypadku osób ocenianych po raz pierwszy, jeżeli okres podlegający ocenie jest dłuższy niż 6 miesięcy.

Art. 117. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kryteria, na podstawie których są sporządzane oceny,
 - 2) skalę ocen i przesłanki, które uwzględnia się w procesie oceniania,
 - 3) wzór kwestionariusza oceny okresowej,
 - 4) tryb przeprowadzenia oceny okresowej oraz tryb rozpatrywania wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczących tej oceny
- uwzględniając przesłanki dokonywania oceny oraz udział organizacji społecznych w procesie oceniania.

Art. 118. 1. Urzędnik skarbowy może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia oceny służbowej, wnieść sprzeciw do kierownika jednostki organizacyjnej albo dyrektora komórki organizacyjnej w urzędzie obsługującym **ministra właściwego do spraw finansów publicznych**, w której pełni służbę.

2. Sprzeciw rozpatruje się w terminie 14 dni od dnia wniesienia.

3. W razie uwzględnienia sprzeciwu ocenę służbową zmienia się, albo sporządza się po raz drugi. Przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. W razie nierozpatrzenia sprzeciwu w terminie albo jego nieuwzględnienia oceniany może, w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, albo od dnia doręczenia decyzji o nieuwzględnieniu sprzeciwu, odwołać się do sądu pracy.

Art. 119. 1. O zdolności fizycznej i psychicznej funkcjonariusza do pełnienia służby na stanowisku, na którym są wykonywane zadania, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4-6, orzekają komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 1822).

2. Funkcjonariusz może być skierowany do komisji lekarskiej, o której mowa w ust. 1:

- 1) z urzędu lub na jego wniosek - w celu ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do pełnienia służby na stanowisku, na którym są wykonywane zadania, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4-6;
- 2) z urzędu - w celu sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.

3. Funkcjonariusz jest obowiązany poddać się badaniom zleconym przez komisję lekarską, o której mowa w ust. 1, w tym również badaniom specjalistycznym, psychologicznym i dodatkowym.

4. W przypadku gdy przeprowadzone badania i zgromadzona dokumentacja nie pozwalają na wydanie orzeczenia, funkcjonariusz może zostać skierowany na obserwację w podmiocie leczniczym, jeżeli wyrazi na to zgodę.

5. Skierowanie do komisji lekarskiej, o której mowa w ust. 1, wydaje kierownik jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę.

6. Koszty zleconych badań są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

7. W sprawach dotyczących ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do pełnienia służby na stanowisku, na którym są wykonywane zadania, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4-6, oraz do sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziałów 1 i 4 oraz działów III i IV ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz chorób i ułomności wraz z kategoriami zdolności do pełnienia służby na stanowisku, na którym są wykonywane zadania, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4-6, na podstawie którego jest wydawane orzeczenie o stanie zdrowia, o zdolności lub niezdolności funkcjonariusza do pełnienia służby na tym stanowisku, uwzględniając potrzebę ustalenia w toku badania przez komisję lekarską, o której mowa w ust. 1, przydatności i predyspozycji do służby z uwagi na charakter i warunki pełnienia tej służby.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza skierowania funkcjonariusza do komisji lekarskiej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając potrzebę zawarcia w nim informacji niezbędnych do oceny zdolności fizycznej i psychicznej funkcjonariusza do pełnienia służby na stanowisku, na którym są wykonywane zadania, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4-6.

Art. 120. Urzędnik skarbowy przy wykonywaniu obowiązków służbowych nie może:

- 1) kierować się interesem jednostkowym lub grupowym;
- 2) uczestniczyć w strajku, a także w działalności zakłócającej normalną pracę urzędu;
- 3) publicznie manifestować poglądów politycznych.

Art. 121. Urzędnik skarbowy nie może:

- 1) być członkiem partii politycznej;
- 2) być zatrudniony lub wykonywać innych zajęć, które mogłyby wywołać podejrzenie o jego stronniczość lub interesowność albo pozostawałyby w sprzeczności z jego obowiązkami służbowymi;
- 3) być członkiem zarządów, rad nadzorczych lub komisji rewizyjnych spółek prawa handlowego;
- 4) być członkiem zarządów, rad nadzorczych lub komisji rewizyjnych spółdzielni, z wyjątkiem rad nadzorczych spółdzielni mieszkaniowych;
- 5) być członkiem zarządów fundacji prowadzących działalność gospodarczą;
- 6) posiadać w spółkach prawa handlowego więcej niż 10% akcji lub udziałów przedstawiających więcej niż 10% kapitału zakładowego - w każdej z tych spółek;
- 7) prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności; nie dotyczy to działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie produkcji roślinnej i zwierzęcej w formie i zakresie gospodarstwa rodzinnego;
- 8) sprawować funkcji w podmiotach, których działalność jest związana z obrotem towarami z zagranicą lub obrotem krajowym towarami pochodzącymi z zagranicy, lub świadczyć pracy na rzecz tych podmiotów albo na rzecz przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych lub innych osób zagranicznych prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 122. Urzędnicy skarbowi, z wyjątkiem kierowników jednostek organizacyjnych, mają prawo zrzeszania się w związkach zawodowych. Przepisy ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79 poz. 854, z późn. zm.⁶⁾) stosuje się odpowiednio.

Art. 123. Małżonkowie oraz osoby pozostające ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie albo powinowactwa pierwszego stopnia, a także osoby prowadzące wspólne gospodarstwo domowe nie mogą pełnić służby albo być zatrudnione w jednostkach organizacyjnych, jeżeli powstałby między tymi osobami stosunek podległości służbowej.

Art. 124. 1. Urzędnicy skarbowi pełniący służbę są obowiązani do złożenia kierownikowi jednostki organizacyjnej pisemnej informacji o zaistnieniu przesłanek określonych w art. ...190.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności imię i nazwisko składającego informację, imię i nazwisko urzędnika skarbowego będącego jego małżonkiem, osobą pozostającą z nim w stosunku pokrewieństwa, powinowactwa albo osobą prowadzącą z nim wspólne gospodarstwo domowe.

3. Informację, o której mowa w ust. 1, należy złożyć bezzwłocznie po zaistnieniu przesłanek powodujących powstanie obowiązku złożenia tej informacji albo uzyskaniu wiedzy uzasadniającej złożenie takiej informacji.

4. Do informacji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 123 ust. 4, 5 i 7 stosuje się odpowiednio.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji, o której mowa w ust. 1, wraz z objaśnieniami, uwzględniając zakres danych objętych informacją.

Art. 125. Urzędnik skarbowy, w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, korzysta z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 126. 1. Urzędnikowi skarbowemu przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.

2. Koszty, w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu jednego obrońcy, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615) zwraca się ze środków Skarbu Państwa.

Art. 127. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany wykonywać obowiązki służbowe w umundurowaniu.

2. Umundurowanie, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz otrzymuje do bezpłatnego korzystania. Składniki umundurowania są wyceniane w sposób bezwalutowy poprzez przypisanie im odpowiedniej liczby punktów przeliczeniowych. W przypadkach zwolnienia ze służby z przyczyn, o których mowa w art. 104 ust. 1 pkt 2-10 i 12 oraz art. 105 ust. 1 pkt 1, 2 i 5-10, funkcjonariusz jest obowiązany do zwrotu równowartości pieniężnej składników umundurowania, z wyłączeniem zwolnienia funkcjonariusza na podstawie art. 104 ust. 1 pkt 10 w związku z przejściem na emeryturę albo rentę.

3. W uzasadnionych przypadkach kierownik jednostki organizacyjnej może zwolnić funkcjonariusza od wykonywania obowiązków służbowych w umundurowaniu.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzory, kolory oraz rodzaje umundurowania,

2) wzory, kolory oraz rodzaje oznaczeń stopni służbowych i znaków identyfikacji osobistej funkcjonariuszy,

3) przypisanie składnikom umundurowania liczby punktów przeliczeniowych,

4) tryb przydziału składników umundurowania,

5) wykaz składników umundurowania, za które przysługuje równoważnik pieniężny, oraz wysokość tego równoważnika,

6) warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za składniki umundurowania oraz za okresowe czyszczenie umundurowania,

7) sposób noszenia poszczególnych rodzajów umundurowania, oznaczeń stopni służbowych oraz znaków identyfikacji osobistej funkcjonariuszy,

8) przypadki, w których funkcjonariusz może zostać zwolniony z obowiązku wykonywania obowiązków służbowych w umundurowaniu,

9) wartość punktu przeliczeniowego

- uwzględniając we wzorach umundurowania wizerunek orła białego ustalony dla godła państwowego oraz biorąc pod uwagę zastosowanie określonego rodzaju umundurowania funkcjonariusza do realizowanych przez niego zadań.

Art. 128. 1. Urzędnik skarbowy, który został zwolniony ze służby przed upływem 3 lat od ukończenia nauki w formach szkolnych i pozaszkolnych oraz na kursach zawodowych w służbie przygotowawczej, której koszty zostały poniesione przez kierownika jednostki organizacyjnej jest obowiązany do zwrotu tych kosztów zmniejszonych proporcjonalnie w stosunku do okresu pozostawania w stosunku służbowym po ukończeniu nauki.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie w przypadku:

1) zwolnienia ze służby urzędnika skarbowego z przyczyn, o których mowa w art. 104 ust. 1 pkt 2-10 i pkt 12 oraz art. 105 ust. 1 pkt 1, 2 i 5-10;

2) orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze Służby w KAS;

3) wygaśnięcia stosunku służbowego z przyczyn, o których mowa w art. 106 pkt 2.

3. W uzasadnionych przypadkach Szef KAS może zwolnić osobę zobowiązaną do zwrotu kosztów określonych w ust. 1 z obowiązku ich zwrotu.

Art. 129. 1. Urzędnikom skarbowym i członkom ich rodzin, byłym urzędnikom skarbowym, w tym emerytom i rencistom i członkom ich rodzin, mogą być przyznawane świadczenia socjalne.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, podmioty uprawnione do wypłaty świadczeń socjalnych, rodzaj i zakres tych świadczeń, sposób obliczania i ich wysokość, terminy rozliczeń oraz wypłaty, uwzględniając prawidłowość wypłacanych świadczeń oraz warunki korzystania z tych świadczeń.

Art. 130. 1. Funkcjonariusze w czasie wykonywania zadań służbowych mogą otrzymywać nieodpłatnie wyżywienie oraz napoje, zwane dalej „wyżywieniem”, lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których funkcjonariusz otrzymuje wyżywienie lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie, normy wyżywienia i wysokość równoważnika pieniężnego, sposób ustalania wartości pieniężnej równoważnika, warunki i tryb jego wypłacania, a także organy właściwe w tych sprawach, uwzględniając zakres i specyfikę zadań służbowych wykonywanych przez funkcjonariuszy.

Art. 131. Do urzędnika skarbowego stosuje się przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662), zwanej dalej "Kodeksem pracy", dotyczące uprawnień pracowników związanych z rodzicielstwem, chyba że przepisy ustawy są korzystniejsze.

Art. 132. Jeżeli zachodzi konieczność zastępstwa urzędnika skarbowego w czasie jego nieobecności w służbie w związku z przebywaniem na urlopie macierzyńskim, dodatkowym urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, dodatkowym urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim lub urlopie wychowawczym, można w tym celu zatrudnić pracownika na podstawie umowy o pracę na czas określony, obejmujący czas tej nieobecności.

Art. 133. 1. Funkcjonariusz realizujący zadania, o których mowa w art. 122 ust. 1, otrzymuje nieodpłatnie uzbrojenie, środki i wyposażenie.

2. Funkcjonariusz może otrzymać wyposażenie niezbędne do wykonywania czynności służbowych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, normy wyposażenia i uzbrojenia, szczegółowe zasady dostępu do uzbrojenia, jego przyznawania i użytkowania.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki otrzymywania i wysokość równoważnika pieniężnego w zamian za niektóre przedmioty wyposażenia, uwzględniając okresy używalności tych przedmiotów, terminy ich wydawania lub wypłacania równoważnika pieniężnego, biorąc pod uwagę ilość i rodzaje składników umundurowania oraz okres używalności tych składników.

Art. 134. 1. Funkcjonariusz realizujący zadania, o których mowa w art. 122 ust. 1, art. 132 ust. 3, po 15 latach pełnienia służby nabywa prawo do emerytury.

2. Funkcjonariusz, który stał się inwalidą, jest uprawniony do renty inwalidzkiej.
3. Członkowie rodzin po zmarłych funkcjonariuszach są uprawnieni do renty rodzinnej.
4. Zasady przyznawania świadczeń określonych w ust. 2-4 normują przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej i Krajowej Administracji Skarbowej oraz ich rodzin.

Art. 135. 1. Urzędnikowi skarbowemu przysługuje prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego na zasadach określonych w Kodeksie pracy, z wyłączeniem art. 167².

2. Kierownik jednostki organizacyjnej jest obowiązany udzielić na żądanie urzędnika skarbowego i w terminie przez niego wskazanym nie więcej niż 4 dni urlopu w każdym roku kalendarzowym. Urzędnik skarbowy zgłasza żądanie udzielenia urlopu najpóźniej w dniu rozpoczęcia urlopu.

3. Odmowa udzielenia urlopu, o którym mowa w ust. 2, może nastąpić w sytuacji, gdy nieobecność urzędnika skarbowego w służbie wpłynie na ciągłość wykonywania zadań w jednostce organizacyjnej KAS.

4. Urzędnikowi skarbowemu, który osiągnął określony staż służby w KAS przysługuje dodatkowy urlop wypoczynkowy w każdym roku kalendarzowym w wymiarze:

- 1) 5 dni, jeżeli pełni służbę co najmniej 15 lat;
- 2) 10 dni, jeżeli pełni służbę co najmniej 20 lat.

5. Łączny wymiar dodatkowego urlopu wypoczynkowego, o którym mowa w ust. 4, nie może przekroczyć 10 dni rocznie.

6. Funkcjonariuszowi przenoszonemu z urzędu do innej miejscowości, jeżeli z przeniesieniem wiąże się zmiana jego miejsca zamieszkania udziela się płatny urlop okolicznościowy.

7. Urlopu okolicznościowego, o którym mowa w ust. 6, udziela się w wymiarze 4 dni. Urlop okolicznościowy może być na wniosek funkcjonariusza wykorzystany w częściach.

Art. 136. Funkcjonariuszowi, po upływie 5 lat służby, przysługuje płatny urlop zdrowotny z zachowaniem prawa do uposażenia. Urlopu zdrowotnego udziela kierownik jednostki organizacyjnej na podstawie skierowania na leczenie uzdrowiskowe albo rehabilitację uzdrowiskową na okres ustalony w tym skierowaniu, nieprzekraczający jednak 30 kolejnych dni w każdym roku kalendarzowym.

Art. 137. 1. Do stażu służby, o którym mowa w art. 135 i 136, zalicza się urzędnikowi skarbowemu, dotychczasowy staż pracy lub służby w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, a także w innych jednostkach organizacyjnych, które były lub są podległe temu ministrowi lub były lub są przez niego nadzorowane oraz w jednostkach, nad którymi nadzór, w wyniku zmian przepisów prawa, został przejęty przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania urzędnikowi skarbowemu urlopów, o których mowa w art. 135 i 136, uwzględniając potrzebę zapewnienia ciągłości i płynności działania KAS.

Art. 138. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej może, z ważnych przyczyn, udzielić urzędnikowi skarbowemu urlopu bezpłatnego.

2. Okresu urlopu bezpłatnego nie zalicza się do okresu służby, od którego zależą uprawnienia urzędnika skarbowego.

3. Urzędnikowi skarbowemu, który rozpoczyna urlop bezpłatny w ciągu miesiąca kalendarzowego, przysługuje uposażenie w wysokości 1/30 uposażenia miesięcznego za każdy dzień poprzedzający dzień rozpoczęcia urlopu bezpłatnego. Jeżeli urzędnik skarbowy pobrał już uposażenie za czas urlopu bezpłatnego, potrąca mu się odpowiednią część uposażenia przy najbliższej wypłacie uposażenia.

Art. 139. 1. Urzędnikowi skarbowemu, który przejawia inicjatywę i osiąga znaczące wyniki w służbie, mogą być udzielane wyróżnienia:

- 1) dyplom;
- 2) krótkoterminowy, dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze nieprzekraczającym 7 dni roboczych w ciągu roku;

- 3) nagroda pieniężna lub rzeczowa;
- 4) mianowanie na wyższy stopień służbowy;
- 5) nadanie odznaki „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 6) przedstawienie do orderu lub odznaczenia państwowego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania wyróżnień funkcjonariuszom, uwzględniając właściwość przełożonych w tych sprawach, sposób udzielania wyróżnień oraz terminy ich przyznawania.

Art. 140. 1. Nagroda pieniężna, o której mowa w art. 139 ust. 1 pkt 3, jest przyznawana z funduszu nagród za szczególne osiągnięcia w KAS.

2. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 1, wynosi nie mniej niż 3 % planowanych wynagrodzeń osobowych i pozostaje w dyspozycji kierownika jednostki organizacyjnej.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, tworzy fundusz nagród za szczególne osiągnięcia w KAS, określając w szczególności źródło środków na ten fundusz oraz jego wysokość, tryb przyznawania nagród, mając na względzie charakter wykonywanych zadań przez urzędników skarbowych, a także okoliczności przyznawania nagrody.

Art. 141. 1. Środki finansowe w wysokości 30 % dochodów uzyskanych przez Skarb Państwa tytułem przepadku rzeczy lub korzyści majątkowych pochodzących z ujawnionych przez KAS przestępstw i wykroczeń przeznaczają się na fundusz motywacyjny na nagrody dla urzędników skarbowych, którzy przyczynili się bezpośrednio do ich ujawnienia.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady przyznawania i wypłacania nagród, o których mowa w ust. 1, uwzględniając relację indywidualnych nagród do uzyskanych dochodów, nakład pracy, okoliczności dokonania czynności przez poszczególnych urzędników skarbowych.

Art. 142. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki bezpieczeństwa i higieny służby, biorąc pod uwagę charakter wykonywanych zadań przez urzędników skarbowych oraz miejsce i czas pełnienia służby.

Rozdział 3

Uposażenie i inne świadczenia pieniężne urzędników skarbowych

Art. 143. 1. Prawo do uposażenia powstaje z dniem mianowania urzędnika skarbowego do służby.

2. Z tytułu pełnienia służby urzędnik skarbowy otrzymuje uposażenie i inne świadczenia pieniężne określone w ustawie.

3. Przeciętne uposażenie urzędnika skarbowego stanowi wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa.

4. Wielokrotność kwoty bazowej, o której mowa w ust. 3, określa Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, kierując się szczególnymi zadaniami, jakie wykonuje KAS.

5. Przez przeciętne uposażenie, o którym mowa w ust. 3, rozumie się uposażenie wraz z 1/12 równowartości nagrody rocznej.

Art. 144. 1. Uposażenie urzędnika skarbowego, zwane dalej „uposażeniem”, składa się z uposażenia zasadniczego i dodatków do uposażenia.

2. Uposażenie zasadnicze urzędnika skarbowego XVI stopnia nie może być niższe niż trzykrotność minimalnego wynagrodzenia.

3. Uposażenie jest płatne miesięcznie.

Art. 145. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

1) grupy uposażenia zasadniczego urzędników skarbowych oraz funkcjonariuszy,

2) zaszeregowanie stanowisk służbowych do poszczególnych grup uposażenia zasadniczego oraz odpowiadające im wysokości tego uposażenia ustalone z zastosowaniem mnożników kwoty bazowej - uwzględniając zróżnicowanie uposażenia zasadniczego w poszczególnych grupach tego uposażenia, a także charakter i rodzaje stanowisk służbowych w poszczególnych jednostkach organizacyjnych.

Art. 146. 1. Urzędnik skarbowy odwołany ze stanowiska służbowego lub przeniesiony na stanowisko służbowe zaszeregowane do niższej grupy uposażenia zasadniczego zachowuje prawo do uposażenia zasadniczego pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku przez okres 3 miesięcy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urzędników skarbowych przeniesionych na niższe stanowisko służbowe na podstawie art. 167 ust. 1 pkt 7 oraz urzędników skarbowych przeniesionych na własną prośbę.

Art. 147. 1. Urzędnikowi skarbowemu zawieszają się uposażenie w przypadku:

- 1) samowolnego opuszczenia miejsca pełnienia służby;
- 2) niepodjęcia służby;
- 3) zawinionej niemożności pełnienia służby.

2. W przypadku gdy okoliczności, o których mowa w ust. 1, zostaną uznane za usprawiedliwione, urzędnikowi skarbowemu wypłaca się zawieszony uposażenie. W przypadku nieobecności nieusprawiedliwionej urzędnik skarbowy traci za każdy dzień nieobecności 1/30 część uposażenia miesięcznego. Jeżeli urzędnik skarbowy pobrał już za czas nieusprawiedliwionej nieobecności uposażenie, potrąca mu się odpowiednią część uposażenia przy najbliższej wypłacie.

Art. 148. 1. Urzędnicy skarbowi otrzymują następujące dodatki do uposażenia zasadniczego:

- 1) dodatek za wieloletnią służbę;
- 2) dodatek za stopień służbowy w wysokości uzależnionej od posiadanego stopnia;
- 3) dodatek funkcyjny na stanowisku kierowniczym lub samodzielny;
- 4) dodatki uzasadnione szczególnymi właściwościami, kwalifikacjami i umiejętnościami;
- 5) dodatki uzasadnione szczególnymi zadaniami, warunkami lub miejscem pełnienia służby.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, warunki otrzymywania dodatków do uposażenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, wysokość dodatków, uwzględniając okoliczności uzasadniające przyznanie dodatków, okresowe podwyższenie lub obniżenie tych dodatków, jak również rodzaje i wysokość dodatków przysługujących urzędnikowi skarbowemu ze względu na szczególne właściwości, kwalifikacje, umiejętności, zadania, warunki albo miejsce pełnienia służby.

Art. 149. Funkcjonariuszowi służby stałej, w związku z mianowaniem do tej służby, przysługują środki na zagospodarowanie w wysokości jednomiesięcznego uposażenia należnego w dniu tego mianowania.

Art. 150. 1. Urzędnikowi skarbowemu przeprowadzającemu kontrolę, o której mowa w ustawie o kontroli....., jako podstawowe zadanie o charakterze ciągłym, przysługuje dodatek kontrolerski do uposażenia w wysokości do 50% uposażenia zasadniczego.

2. Kierownikowi komórki kontroli podatkowej, który dokonuje osobiście czynności kontrolnych, czynności przygotowawczych do kontroli, opracowuje dokumentację prowadzonych kontroli lub dokonuje weryfikacji dokumentacji przeprowadzonych kontroli w zakresie jej zgodności z prawem, przysługuje dodatek kontrolerski w wysokości do 20% uposażenia zasadniczego.

3. Kierownikowi komórki kontroli podatkowej przysługuje dodatek kontrolerski, jeżeli dokonuje czynności, o których mowa w ust. 2, w wymiarze co najmniej 20% czasu pracy.

4. Dodatek kontrolerski jest przyznawany według stawek określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 14, na okres roku kalendarzowego.

5. Wysokość stawki dodatku kontrolerskiego jest uzależniona od wyników oceny, o której mowa w ust. 7 albo 8.

6. Urzędnikowi skarbowemu, który nabywa uprawnienie do dodatku kontrolerskiego po raz pierwszy, dodatek kontrolerski jest przyznawany według najniższej stawki wynikającej z przepisów wydanych na podstawie ust. 14.

7. Oceny urzędnika skarbowego, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się, biorąc pod uwagę:

- 1) znajomość procedury i poprawność zastosowania przepisów prawa podatkowego w ustaleniach kontroli podatkowej;
- 2) stopień trudności i złożoności kontroli podatkowej;
- 3) kwalifikacje i doświadczenie w przeprowadzaniu kontroli podatkowej;
- 4) umiejętność rozwiązywania problemów i inicjatywę.

8. Oceny kierownika komórki kontroli podatkowej dokonuje się biorąc pod uwagę stopień realizacji zadań komórki kontroli podatkowej i wyznaczonych celów.

9. Ocena, o której mowa w ust. 7 i 8, jest dokonywana kwartalnie, według skali: bardzo dobra, dobra, zadowolająca i niezadowolająca.

10. Wysokość stawki dodatku kontrolerskiego może być zmieniona, jeżeli urzędnik skarbowy w ocenianym okresie uzyskał ocenę, o której mowa w ust. 7 albo 8, bardzo dobrą albo niezadowolającą.

11. Wysokość stawki dodatku kontrolerskiego może być zmieniona również jeżeli urzędnik skarbowy w ocenianym okresie był nieobecny w służbie dłużej niż miesiąc, z innych przyczyn niż urlop wypoczynkowy.

12. Urzędnik skarbowy traci uprawnienie do dodatku kontrolerskiego, jeżeli:

1) przestanie spełniać warunki określone w ust. 1 albo ust. 2 i 3;

2) jego nieobecność w służbie przekracza 3 miesiące.

13. Utrata dodatku albo zmiana jego stawki następuje z końcem miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiło zdarzenie, o którym mowa w ust. 10, 11 lub 12.

14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki dodatku kontrolerskiego, tryb przyznawania, wypłaty, zmiany oraz utraty dodatku kontrolerskiego, a także sposób i tryb dokonywania oceny, o której mowa w ust. 7 i 8, uwzględniając potrzebę zwiększenia skuteczności kontroli podatkowej przez zapewnienie motywacji urzędników skarbowych do jej sprawnego wykonywania oraz rzetelność dokonywania oceny.

Art. 151. 1. Dodatek za wieloletnią służbę przysługuje po 2 latach służby, w wysokości wynoszącej 2% uposażenia zasadniczego.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, wzrasta o 1% za każdy dalszy rok służby, aż do osiągnięcia 20% uposażenia zasadniczego po 20 latach służby, oraz o 0,5% za każdy następny rok służby - łącznie do wysokości 25% po 30 latach służby.

3. Do okresów służby uprawniających do dodatku, o którym mowa w ust. 1, wlicza się poprzednie zakończone okresy służby lub zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

4. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 1 i 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), a także w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2013 r. poz. 1388).

5. Dodatek za wieloletnią służbę jest wypłacany, począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym urzędnik skarbowy nabył prawo do tego dodatku lub wyższej stawki dodatku, jeżeli nabycie prawa nastąpiło w ciągu miesiąca.

Art. 215.1. Urzędnikowi skarbowemu przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości liczonej od miesięcznego uposażenia:

1) po 20 latach służby - 75 %;

2) po 25 latach służby - 100 %;

3) po 30 latach służby - 150 %;

4) po 35 latach służby - 200 %;

5) po 40 latach służby - 300 %;

6) po 45 latach służby - 400 %.

2. Do okresów uprawniających do dodatku za wieloletnią służbę i nagrody jubileuszowej, wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy służby lub zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), a także w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

4. Urzędnikowi skarbowemu zwalnianemu ze służby w związku z przejściem na emeryturę albo rentę z tytułu niezdolności do służby przysługuje prawo do nagrody jubileuszowej przed upływem okresu

służby wymaganego do nabycia tego prawa, jeżeli w dniu zwolnienia ze służby do wymaganego okresu służby brakuje nie więcej niż 12 miesięcy.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania i wypłacania nagrody jubileuszowej, biorąc pod uwagę udokumentowanie okresów pełnienia służby lub zatrudnienia uprawniające do nagrody jubileuszowej w określonej wysokości.

Art. 152. 1. Urzędnikowi skarbowemu za służbę pełnioną w danym roku kalendarzowym przysługuje nagroda roczna w wysokości 1/12 uposażenia otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje.

2. Nagroda roczna przysługuje, jeżeli urzędnik skarbowy w danym roku kalendarzowym pełnił służbę przez okres co najmniej 6 miesięcy kalendarzowych. Okresy służby krótsze od miesiąca kalendarzowego sumuje się, przyjmując, że każde 30 dni służby stanowi pełny miesiąc kalendarzowy.

3. Pełnienie służby przez co najmniej 6 miesięcy warunkujących nabycie prawa do nagrody rocznej nie jest wymagane, w przypadku gdy urzędnik skarbowy w danym roku kalendarzowym korzystał:

1) z urlopu wychowawczego, urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego;

2) ze zwolnienia od wykonywania zajęć służbowych z przyczyn, o których mowa w art. 185 § 2 lub art. 188 Kodeksu pracy;

3) ze zwolnienia od wykonywania zajęć służbowych w razie urodzenia się dziecka, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 298² Kodeksu pracy;

4) ze zwolnienia od wykonywania zajęć służbowych z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

4. Do okresu służby, o którym mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów:

1) korzystania przez urzędnika skarbowego z urlopu bezpłatnego;

2) zawieszenia urzędnika skarbowego w pełnieniu obowiązków służbowych w przypadkach, o których mowa w art. 103, chyba że:

a) w postępowaniu dyscyplinarnym urzędnik skarbowy został uniewinniony albo gdy postępowanie takie zostało umorzone wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia czynu,

b) w postępowaniu karnym lub karnym skarbowym urzędnik skarbowy został uniewinniony albo gdy takie postępowanie zostało umorzone ze względu na okoliczności wymienione w art. 17 § 1 pkt 1, 2 i 6 Kodeksu postępowania karnego.

5. Do uposażenia, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się uposażenia otrzymanego w okresie zawieszenia urzędnika skarbowego w pełnieniu obowiązków służbowych w przypadkach, o których mowa w art. 103, chyba że:

1) w postępowaniu dyscyplinarnym urzędnik skarbowy został uniewinniony albo takie postępowanie zostało umorzone wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia czynu;

2) w postępowaniu karnym lub karnym skarbowym urzędnik skarbowy został uniewinniony albo takie postępowanie zostało umorzone ze względu na okoliczności wymienione w art. 17 § 1 pkt 1, 2 i 6 Kodeksu postępowania karnego.

6. Nagrody rocznej nie przyznaje się w przypadku:

1) popełnienia przez urzędnika skarbowego, ściganego z oskarżenia publicznego przestępstwa umyślnego lub umyślnego przestępstwa skarbowego, stwierdzonego prawomocnym wyrokiem sądu;

2) wymierzenia urzędnikowi skarbowemu prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym kary, o której mowa w art. 167 ust. 1 pkt 4-10;

3) zwolnienia urzędnika skarbowego ze służby w przypadkach, o których mowa w art. 104 ust. 1 pkt 4 albo w art. 105 ust. 1 pkt 2.

7. Nagroda roczna może ulec obniżeniu od 20% do 50% w stosunku do wysokości określonej w ust. 1 w przypadku:

- 1) popełnienia przez urzędnika skarbowego przestępstwa, innego niż określone w ust. 5 pkt 1, stwierdzonego prawomocnym wyrokiem sądu;
 - 2) wymierzenia urzędnikowi skarbowemu prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym kary, o której mowa w art. 167 ust. 1 pkt 1-3;
 - 3) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie odbywania służby stałej, stwierdzonego w dwóch następujących po sobie ocenach okresowych lub opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy.
8. Przyznanie nagrody rocznej zawiesza się, jeżeli przeciwko urzędnikowi skarbowemu toczy się postępowanie karne, karne skarbowe lub dyscyplinarne o czyn popełniony w roku kalendarzowym, za który nagroda jest przyznawana - do czasu zakończenia tego postępowania.
9. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 i 7, nagrody rocznej nie przyznaje się lub się ją obniża za rok kalendarzowy, w którym urzędnik skarbowy:
- 1) popełnił przestępstwo stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu;
 - 2) naruszył obowiązki służbowe, za co został ukarany prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym;
 - 3) otrzymał drugą kolejną negatywną opinię lub ocenę z powodu niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie odbywania służby.
10. O nieprzyznaniu lub obniżeniu nagrody rocznej decyduje kierownik jednostki organizacyjnej.
11. W przypadku pełnienia przez urzędnika skarbowego w roku kalendarzowym służby w różnych jednostkach organizacyjnych nagrodę roczną za cały okres służby w danym roku kalendarzowym wypłaca jednostka, w której urzędnik skarbowy pełni służbę w dniu wypłaty nagrody.
12. Nagrodę roczną wypłaca się do dnia 31 marca roku następującego po roku, za który przysługuje nagroda.

Art. 153. 1. Miesięczne uposażenie urzędnika skarbowego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego, okres urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego oraz okres urlopu ojcowskiego wynosi 100% miesięcznego uposażenia, o którym mowa w art. 152 ust. 1.

2. Miesięczne uposażenie urzędnika skarbowego za okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu rodzicielskiego wynosi 60% miesięcznego uposażenia, o którym mowa w art. 152 ust. 1.

3. Miesięczne uposażenie urzędnika skarbowego-kobiety, która we wniosku, złożonym nie później niż 14 dni po porodzie, wystąpi o udzielenie jej, bezpośrednio po urlopie macierzyńskim, dodatkowego urlopu macierzyńskiego w pełnym wymiarze, a bezpośrednio po takim urlopie - urlopu rodzicielskiego w pełnym wymiarze, wynosi 80% miesięcznego uposażenia, o którym mowa w art. 152 ust. 1, za cały okres odpowiadający okresowi tych urlopów.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do urzędnika skarbowego, który we wniosku, złożonym nie później niż 14 dni po przyjęciu dziecka na wychowanie i wystąpieniu do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka lub po przyjęciu dziecka na wychowanie jako rodzina zastępcza, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej, wystąpi o udzielenie mu, bezpośrednio po urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego w pełnym wymiarze, a bezpośrednio po takim urlopie - urlopu rodzicielskiego w pełnym wymiarze.

5. Urzędnikowi skarbowemu, który z uwagi na wniosek złożony w trybie ust. 3 albo 4 otrzymał 80% uposażenia, o którym mowa w ust. 3, w przypadku rezygnacji z dodatkowego urlopu macierzyńskiego w pełnym wymiarze lub jego części albo w przypadku rezygnacji z dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego w pełnym wymiarze lub jego części lub w przypadku rezygnacji z urlopu rodzicielskiego w pełnym wymiarze, przysługuje jednorazowe wyrównanie otrzymywanego uposażenia, o którym mowa w ust. 3, do wysokości 100%, pod warunkiem niepobrania uposażenia za okres odpowiadający okresom tych urlopów.

Art. 154. 1. W okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim funkcjonariusz otrzymuje uposażenie chorobowe.

2. Podstawę obliczenia uposażenia chorobowego stanowi uposażenie zasadnicze wraz z dodatkiem za wieloletnią służbę, dodatkiem za stopień służbowy, dodatkiem funkcyjnym na stanowisku

kierowniczym lub samodzielnym oraz dodatkiem za opiekę nad psem służbowym, przysługujące funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia lub jego wysokość.

3. Przy obliczaniu uposażenia chorobowego za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim przyjmuje się, że uposażenie chorobowe za jeden dzień przebywania na zwolnieniu lekarskim stanowi 1/30 uposażenia chorobowego, którego wysokość określa art. 152d.

Art. 155. 1. Zwolnienie lekarskie obejmuje okres, przez który funkcjonariusz jest zwolniony od pełnienia służby z powodu:

1) choroby i innych przyczyn niezdolności do służby traktowanych na równi z niezdolnością do służby z powodu choroby, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 159), innych niż określone w pkt 6 i 7;

2) konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem własnym lub małżonka, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem obcym przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 8. roku życia w przypadku:

a) zaistnienia przyczyn, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa,

b) porodu lub choroby małżonka stale opiekującego się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi sprawowanie opieki nad dzieckiem,

c) pobytu małżonka stale opiekującego się dzieckiem w podmiocie leczniczym wykonującym działalność polegającą na udzielaniu stacjonarnych i całodobowych świadczeń zdrowotnych;

3) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem własnym lub małżonka, dzieckiem przysposobionym, dzieckiem obcym przyjętym na wychowanie i utrzymanie, do ukończenia przez nie 14. roku życia;

4) konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny; za członków rodziny uważa się małżonka, rodziców, dziadków, teściów, wnuki, rodzeństwo oraz dzieci w wieku powyżej 14 lat, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z funkcjonariuszem w okresie sprawowania opieki;

5) poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów;

6) wypadku w drodze do miejsca pełnienia służby lub w drodze powrotnej ze służby;

7) choroby przypadającej w czasie ciąży.

2. Zwolnienie od pełnienia służby w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przysługuje przez okres nie dłuższy niż 60 dni w roku kalendarzowym, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 - przez okres nie dłuższy niż 14 dni w roku kalendarzowym, przy czym okresy te łącznie nie mogą przekroczyć 60 dni w roku kalendarzowym.

3. Przepis ust. 2 stosuje się bez względu na liczbę dzieci i innych członków rodziny wymagających opieki.

Art. 156. 1. Funkcjonariusz otrzymuje uposażenie chorobowe w wysokości 80% podstawy, o której mowa w art. 152b ust. 2, w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim z powodów, o których mowa w art. 152c ust. 1 pkt 1-4.

2. Funkcjonariusz otrzymuje uposażenie chorobowe w wysokości 100% podstawy, o której mowa w art. 152b ust. 2, w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim z powodów, o których mowa w art. 152c ust. 1 pkt 5, 6 i 7.

3. Prawo do uposażenia chorobowego w wysokości 100% podstawy, o której mowa w art. 152b ust. 2, przysługuje również, gdy zwolnienie od pełnienia służby zostało spowodowane przez inną osobę w wyniku popełnienia przez nią umyślnego czynu zabronionego w związku z pełnioną służbą przez funkcjonariusza, stwierdzonego orzeczeniem wydanym przez uprawniony organ.

Art. 157. 1. Okres przebywania na zwolnieniu lekarskim stwierdza się na podstawie zaświadczenia lekarskiego wystawionego zgodnie z art. 55 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z tym że:

1) przyczynę niezdolności do służby wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów oraz niezdolności do służby wskutek poddania się zabiegowi pobrania komórek, tkanek i narządów dokumentuje zaświadczenie wystawione przez lekarza na zwykłym druku, zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;

2) dokumentem stanowiącym podstawę usprawiedliwienia nieobecności w służbie z powodu okoliczności określonych:

a) w art. 152c ust. 1 pkt 2 lit. a - jest pisemne oświadczenie funkcjonariusza,

b) w art. 152c ust. 1 pkt 2 lit. b i c - jest zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza na zwykłym druku;

3) dokumentem stanowiącym podstawę usprawiedliwienia nieobecności w służbie w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, jest decyzja wydana przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

2. Funkcjonariusz jest obowiązany dostarczyć kierownikowi urzędu zaświadczenie lekarskie lub decyzję, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia ich otrzymania.

3. Funkcjonariusz jest obowiązany dostarczyć kierownikowi urzędu oświadczenie o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w art. 152c ust. 1 pkt 2 lit. a, w terminie 7 dni od dnia ich zaistnienia.

4. Niedopełnienie obowiązków, o których mowa w ust. 2 i 3, skutkuje uznaniem nieobecności w służbie za nieusprawiedliwioną, chyba że niedostarczenie zaświadczenia, decyzji lub oświadczenia w terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od funkcjonariusza.

Art. 158. 1. Prawdliwość orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby, prawidłowość wykorzystania zwolnienia lekarskiego, spełnienie wymogów formalnych zaświadczeń lekarskich oraz oświadczenie funkcjonariusza, o którym mowa w art. 152e ust. 1 pkt 2 lit. a, mogą podlegać kontroli.

2. Kontrolę przeprowadzają:

1) komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych - w zakresie prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby oraz prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego;

2) kierownik urzędu - w zakresie prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego i spełnienia wymogów formalnych zaświadczeń lekarskich oraz w zakresie oświadczenia funkcjonariusza, o którym mowa w art. 152e ust. 1 pkt 2 lit. a.

3. Jeżeli w wyniku kontroli komisja lekarska ustali datę ustania niezdolności do służby wcześniejszą niż data orzeczona w zaświadczeniu lekarskim, funkcjonariusz traci prawo do uposażenia chorobowego za okres od tej daty do końca zwolnienia.

4. Funkcjonariusz traci prawo do uposażenia chorobowego za cały okres zwolnienia, jeżeli w wyniku kontroli zostanie ustalone:

1) że oświadczenie funkcjonariusza, o którym mowa w art. 152e ust. 1 pkt 2 lit. a, zostało złożone niezgodnie z prawdą;

2) nieprawidłowe wykorzystanie zwolnienia lekarskiego;

3) że zaświadczenie lekarskie zostało sfałszowane.

5. Kontrola prawidłowości wykorzystania zwolnień lekarskich polega na ustaleniu, czy funkcjonariusz w okresie orzeczonej niezdolności do służby, w tym sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem lub innym członkiem rodziny, nie wykorzystuje zwolnienia lekarskiego w sposób niezgodny z jego celem, a w szczególności czy nie wykonuje pracy zarobkowej.

6. Kontrola oświadczenia funkcjonariusza, o którym mowa w art. 152e ust. 1 pkt 2 lit. a, polega na ustaleniu, czy zaistniały przyczyny, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

7. Kontrolę prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego oraz oświadczenia funkcjonariusza, o którym mowa w art. 152e ust. 1 pkt 2 lit. a, przeprowadza osoba upoważniona przez kierownika urzędu.

8. W razie stwierdzenia w trakcie kontroli, że funkcjonariusz wykonuje pracę zarobkową albo wykorzystuje zwolnienie lekarskie w inny sposób niezgodny z jego celem, osoba kontrolująca, o której mowa w ust. 7, sporządza protokół, w którym podaje, na czym polegało nieprawidłowe wykorzystanie zwolnienia lekarskiego.

9. W razie stwierdzenia w trakcie kontroli, że oświadczenie funkcjonariusza, o którym mowa w art. 152e ust. 1 pkt 2 lit. a, nie jest zgodne z prawdą, osoba kontrolująca, o której mowa w ust. 7, sporządza protokół.

10. Protokół przedstawia się funkcjonariuszowi. Funkcjonariusz może wnieść do niego uwagi. Wniesienie uwag funkcjonariusz potwierdza własnoręcznym podpisem.

11. Na podstawie ustaleń zawartych w protokole oraz uwag, o których mowa w ust. 10, kierownik urzędu stwierdza utratę prawa do uposażenia chorobowego za okres, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lub 2. Przepis stosuje się odpowiednio w przypadku zawiadomienia kierownika urzędu przez komisję lekarską podległą ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w wyniku przeprowadzenia przez tę komisję kontroli o nieprawidłowościach w wykorzystaniu zwolnienia lekarskiego.

12. W przypadku stwierdzenia utraty prawa do uposażenia, o którym mowa w ust. 11, funkcjonariusz może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do kierownika urzędu w terminie 14 dni od dnia zapoznania się z tym stwierdzeniem.

13. Kontrola wymogów formalnych zaświadczeń lekarskich polega na sprawdzeniu, czy zaświadczenie:

1) nie zostało sfałszowane;

2) zostało wydane zgodnie z przepisami w sprawie zasad i trybu wystawiania zaświadczeń lekarskich.

14. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 13:

1) pkt 1, zachodzi podejrzenie, że zaświadczenie lekarskie zostało sfałszowane - kierownik urzędu występuje do lekarza, który wystawił zaświadczenie lekarskie, o wyjaśnienie sprawy;

2) pkt 2, zachodzi podejrzenie, że zaświadczenie lekarskie wydane zostało niezgodnie z przepisami w sprawie zasad i trybu wystawiania zaświadczeń lekarskich - kierownik urzędu występuje o wyjaśnienie sprawy do terenowej jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 159. 1. W przypadku gdy funkcjonariusz pobrał już uposażenie za okres, w którym przebywał na zwolnieniu lekarskim, potrąca mu się odpowiednią część uposażenia przy najbliższej wypłacie uposażenia.

2. Funkcjonariuszowi, który przebywał na zwolnieniu lekarskim w ostatnim miesiącu pełnienia służby, potrąca się odpowiednią część uposażenia z należności przysługujących mu z tytułu zwolnienia ze służby albo funkcjonariusz ten zwraca odpowiednią część uposażenia w dniu ustania stosunku służbowego.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 152f ust. 3 i 4, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 160. Środki finansowe uzyskane z tytułu zmniejszenia uposażeń funkcjonariuszy w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim przeznaczają się na fundusz nagród za szczególne osiągnięcia w KAS, utworzony na podstawie art. 142 ust. 2.

Art. 161. W zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy do usprawiedliwiania nieobecności w służbie oraz udzielania urzędnikom skarbowym zwolnień od pełnienia służby stosuje się odpowiednio przepisy prawa pracy dotyczące sposobu usprawiedliwiania nieobecności w pracy oraz udzielania pracownikom zwolnień od pracy.

Art. 162. 1. Urzędnikowi skarbowemu odbywającemu podróże służbowe na obszarze kraju przysługują należności z tytułu podróży służbowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakres pojęcia podróży służbowej,

2) warunki ustalania należności, o których mowa w ust. 1, ich wysokość, a także sposób rozliczania się urzędnika skarbowego

- uwzględniając potrzebę uzależnienia wysokości należności od czasu trwania podróży służbowej, zwrot rzeczywiście poniesionych wydatków oraz określenie terminów wypłaty należności w sposób ułatwiający dokonywanie rozliczeń.

Art. 163. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje równoważnik z tytułu dojazdu do miejsca pełnienia służby, jeżeli on sam lub jego małżonek nie zamieszkują lub nie posiadają lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej.

2. Równoważnik nie przysługuje:

1) funkcjonariuszom pełniącym służbę w komórkach organizacyjnych w urzędzie obsługującym ministra;

2) funkcjonariuszom, którzy otrzymują równoważnik pieniężny, o którym mowa w art. 93 ust. 1;

3) jeżeli dojazd do miejsca pełnienia służby jest możliwy środkami komunikacji publicznej i nie jest znacznie utrudniony.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, wysokość oraz tryb i terminy wypłaty równoważnika, uwzględniając w szczególności potrzebę jego odniesienia do cen biletów za przejazd koleją lub autobusami, wzory wymaganych dokumentów oraz potrzebę właściwego dokumentowania poniesionych kosztów.

Art. 164. 1. Urzędnikowi skarbowemu może być przyznane prawo do ryczałtu związanego z użytkowaniem pojazdów niepozostających w dyspozycji KAS do celów służbowych na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414, z późn. zm.).

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje zadań, do których wykonywania dopuszcza się użycie pojazdów do celów służbowych oraz szczegółowe warunki używania tych pojazdów, uwzględniając potrzebę sprawnej realizacji zadań KAS.

Art. 165. 1. W zakresie odbywania przez urzędnika skarbowego zagranicznych podróży służbowych stosuje się odpowiednio przepisy w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju wydane na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku zagranicznych podróży służbowych realizowanych w ramach programów lub projektów Unii Europejskiej stosuje się odpowiednio rozwiązania przewidziane w tych programach lub projektach.

Art. 166. 1. Funkcjonariuszowi, który wykonuje stałe zadania służbowe poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów wyżywienia i innych drobnych wydatków.

2. Wykonywanie stałych zadań służbowych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w dobowym wymiarze czasu służby nieprzekraczającym 24 godzin, nie stanowi podróży służbowej w rozumieniu przepisów, o których mowa w art. 159.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, walutę i wysokość ryczałtu, uwzględniając kraj oraz liczbę godzin wykonywania zadań przez funkcjonariusza.

Art. 167. 1. Urzędnik skarbowy zawieszony w pełnieniu obowiązków służbowych i zwolniony od pełnienia innych obowiązków służbowych otrzymuje od dnia zawieszenia 50% uposażenia przysługującego w dniu zawieszenia.

2. Po zakończeniu postępowania karnego, postępowania karnego skarbowego lub dyscyplinarnego, będącego przyczyną zawieszenia w czynnościach służbowych, urzędnik skarbowy otrzymuje wstrzymaną część uposażenia oraz obligatoryjne podwyżki wprowadzane w okresie zawieszenia, jeżeli w postępowaniu karnym lub karnym skarbowym urzędnik skarbowy został uniewinniony albo gdy takie postępowanie zostało umorzone ze względu na okoliczności wymienione w art. 17 § 1 pkt 1, 2 i 6 Kodeksu postępowania karnego, a w postępowaniu dyscyplinarnym nie został ukarany karą dyscyplinarną wydalenia ze służby.

3. W przypadku wykonywania innych obowiązków służbowych w okresie zawieszenia urzędnikowi skarbowemu przysługuje uposażenie nie niższe od dotychczas otrzymywanego.

Art. 168. Z uposażenia urzędnika skarbowego mogą być dokonywane potrącenia na podstawie sądowych i administracyjnych tytułów wykonawczych oraz na podstawie przepisów szczególnych - na zasadach określonych w przepisach o egzekucji sądowej lub postępowaniu egzekucyjnym w administracji albo w innych przepisach szczególnych.

Art. 169. 1. Urzędnikowi skarbowemu zwolnionemu ze służby w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości trzymiesięcznego uposażenia. Odprawa ulega zwiększeniu o 20% miesięcznego uposażenia za każdy pełny rok pełnienia służby ponad 5 lat nieprzerwanej służby, nie więcej niż do wysokości sześciomiesięcznego uposażenia.

2. Do okresu służby, o którym mowa w ust. 1, wlicza się poprzednie zakończone okresy służby lub zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Odprawę, o której mowa w ust. 1, oblicza się jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie Kodeksu pracy.

4. Urzędnikowi skarbowemu w służbie stałej, zwolnionemu ze służby w związku ze zniesieniem lub reorganizacją jednostki organizacyjnej, przysługuje odprawa na zasadach i w wysokości określonych w ust. 1-3.

Art. 170. 1. W przypadku śmierci urzędnika skarbowego małżonkowi lub jego dzieciom uprawnionym do renty rodzinnej na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przysługuje odprawa pośmiertna.

2. W przypadku braku osób, o których mowa w ust. 1, odprawa pośmiertna przysługuje dorosłym dzieciom zmarłego urzędnika skarbowego, dzieciom przysposobionym i dzieciom przyjętym na wychowanie przez zmarłego urzędnika skarbowego.

3. W przypadku braku osób, o których mowa w ust. 1 i 2, odprawa pośmiertna przysługuje rodzicom urzędnika skarbowego.

4. Małżonek rozwiedziony oraz małżonek pozostający w separacji nie są uprawnieni do otrzymania odprawy pośmiertnej.

5. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do:

1) uposażenia należnego za okres do dnia wygaśnięcia stosunku służbowego,

2) ekwiwalentu za przysługujący do dnia wygaśnięcia stosunku służbowego urlop wypoczynkowy, nie więcej niż za ostatnie 3 lata,

3) uposażenia za przedłużony czas służby, o którym mowa w art. 112 ust. 9,

4) nagrody jubileuszowej, o której mowa w art. 154,

5) nagrody rocznej, o której mowa w art. 155

- o ile nie zostały wypłacone urzędnikowi skarbowemu.

6. Wysokość odprawy pośmiertnej ustala się zgodnie z zasadami określonymi w art. 163 ust. 1-3.

7. Odprawę pośmiertną oraz świadczenia określone w ust. 5 dzieli się w częściach równych pomiędzy wszystkich uprawnionych.

8. W przypadku nieujawnienia osób, o których mowa w ust. 1-3, świadczenia określone w ust. 1 i 5 wchodzi w skład masy spadkowej.

9. Dokumentem uprawniającym do wypłaty odprawy pośmiertnej oraz świadczeń, o których mowa w ust. 5, jest zupełny akt zgonu.

Art. 171. 1. Roszczenia z tytułu prawa do uposażenia i innych świadczeń oraz należności pieniężnych ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej może nie uwzględnić terminu przedawnienia, jeżeli opóźnienie w dochodzeniu roszczenia jest usprawiedliwione wyjątkowymi okolicznościami.

3. Bieg przedawnienia roszczenia z tytułu uposażenia i innych świadczeń oraz należności pieniężnych przerywa:

1) każda czynność przed kierownikiem jednostki organizacyjnej, podjęta bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia roszczenia;

2) uznanie roszczenia.

4. W przypadku zwłoki w wypłacie uposażenia, innych świadczeń oraz należności pieniężnych urzędnikowi skarbowemu przysługują odsetki ustawowe od dnia, w którym uposażenie, inne świadczenie lub należność pieniężna stały się wymagalne.

Art. 172. 1. Urzędnikom skarbowym przysługują świadczenia emerytalne i rentowe na zasadach określonych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z zastrzeżeniem art. 193.

2. Funkcjonariuszom przysługują świadczenia emerytalne i rentowe na zasadach określonych w przepisach o

Art. 173. 1. Urzędnik skarbowy jest obowiązany złożyć oświadczenie o swoim stanie majątkowym w następujących przypadkach:

1) przy nawiązywaniu stosunku służbowego i przy zwalnianiu ze służby;

2) co najmniej raz w roku, w terminie wskazanym w ust. 3, oraz

3) na żądanie kierownika jednostki organizacyjnej.

2. Treść oświadczenia o stanie majątkowym stanowi tajemnicę prawnie chronioną i podlega ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

3. Urzędnik skarbowy jest obowiązany corocznie, w terminie do dnia 31 marca, składać oświadczenia o stanie majątkowym. Oświadczenie należy składać według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. Oświadczenie składa się kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której urzędnik skarbowy pełni służbę.

4. Kierownicy jednostek organizacyjnych, ich zastępcy oraz urzędnicy skarbowi pełniący służbę w komórkach organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych składają oświadczenia o stanie majątkowym Szefowi KAS.

5. W przypadku niezłożenia oświadczenia o stanie majątkowym w terminie, o którym mowa w ust. 3, z powodu nieobecności w służbie, urzędnik skarbowy składa oświadczenie majątkowe pierwszego dnia po stawieniu się do służby.

6. Oświadczenie o stanie majątkowym powinno zawierać informacje o źródłach i wysokości uzyskanych przychodów, posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, uczestnictwie w spółkach cywilnych lub spółkach prawa handlowego, posiadanych udziałach lub akcjach w tych spółkach, mieniu nabytym od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, gminy lub związku międzygminnego, które podlegało zbyciu w drodze przetargu, mieniu ruchomym, innych prawach majątkowych oraz o zobowiązaniach pieniężnych.

7. Prawo wglądu do złożonych oświadczeń o stanie majątkowym przysługuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Szefowi KAS, kierownikowi jednostki organizacyjnej oraz osobom przez nich pisemnie upoważnionym w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia analizy oświadczeń.

8. Do dokonywania analizy oświadczeń składanych przez urzędników skarbowych uprawnieni są kierownicy jednostek organizacyjnych oraz właściwa komórka organizacyjna urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, realizująca zadania w zakresie oświadczeń o stanie majątkowym.

9. Oświadczenie o stanie majątkowym przechowuje się przez okres 10 lat.

10. Oświadczenia o stanie majątkowym osób pełniących funkcję organów KAS są publikowane bez ich zgody na właściwych stronach Biuletynu Informacji Publicznej, z wyłączeniem danych dotyczących daty i miejsca urodzenia, numeru PESEL, miejsca zamieszkania i położenia nieruchomości.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach oświadczeń o stanie majątkowym, sposób ich analizy, a także wzór oświadczenia o stanie majątkowym wraz z objaśnieniami oraz pouczeniem o odpowiedzialności za podanie informacji niezgodnych ze stanem faktycznym, uwzględniając zakres danych objętych oświadczeniem. Wydając rozporządzenie minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni zapewnienie prawidłowego składania i przechowywania oświadczeń o stanie majątkowym oraz ograniczenie dostępności do tych oświadczeń.

Rozpatrywanie sporów o roszczenia urzędników skarbowych ze stosunku służbowego

Art. 174. 1. W przypadku wydania decyzji o przeniesieniu, powierzeniu pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku, przeniesieniu na niższe stanowisko, przeniesieniu na inne lub równorzędne stanowisko służbowe w związku z reorganizacją jednostki organizacyjnej, określeniu warunków pełnienia służby w związku ze zniesieniem jednostki organizacyjnej bądź zawieszeniu w pełnieniu obowiązków służbowych, urzędnik skarbowy może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2. W przypadku wydania decyzji o zwolnieniu ze służby, urzędnik skarbowy może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, złożyć odwołanie do Szefa KAS.

3. W przypadku, gdy decyzję o zwolnieniu ze służby wydaje Szef KAS, urzędnik skarbowy może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. Złożenie wniosków, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz odwołania, o którym mowa w ust. 2, nie wstrzymuje wykonania decyzji.

5. Do postępowań w sprawach, o których mowa w ust. 1-3, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.).

6. Od decyzji wydanej w postępowaniu z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydanej w wyniku odwołania przysługuje prawo do wniesienia skargi do sądu administracyjnego na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 175. Spory o roszczenia ze stosunku służbowego urzędników skarbowych w sprawach niewymienionych w art. 238 ust. 1 rozpatruje sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy.

Rozdział 7

Zasób Kadrowy Krajowej Administracji Skarbowej

Art. 197. Tworzy się skarbowy zasób kadrowy w celu zapewnienia zawodowego i rzetelnego wykonywania zadań w KAS na stanowiskach:

- 1) dyrektora i zastępcy dyrektora w komórkach organizacyjnych właściwych w sprawach KAS w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 2) dyrektora i zastępcy dyrektora izby administracji skarbowej;
- 3) dyrektora i zastępcy dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej;
- 4) naczelnika i zastępcy naczelnika urzędu administracji skarbowej;
- 5) naczelnika i zastępcy naczelnika urzędu celno-skarbowego;
- 6) dyrektora Szkoły;
- 7) dyrektora Centrum.

Art. 198. 1. Do zasobu kadrowego należy urzędnik skarbowy, który spełnia łącznie następujące kryteria:

- 1) ma obywatelstwo polskie;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) nie był karany zakazem zajmowania stanowisk kierowniczych w urzędach organów władzy publicznej lub pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi;
- 5) posiada kwalifikacje drugiego stopnia w zakresie prawa, administracji, ekonomii, zarządzania lub w innym zakresie uzupełnione studiami podyplomowymi w zakresie prawa, ekonomii lub zarządzania;
- 6) ma co najmniej pięcioletni staż pracy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo w urzędach mu podległych lub przez niego nadzorowanych, w tym co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) ma nieposzlakowaną opinię;
- 8) ma wiedzę zawodową odpowiadającą zakresowi zadań wykonywanych na danym stanowisku;
- 9) posiada kompetencje kierownicze;
- 10) ukończył z wynikiem pozytywnym postępowanie kwalifikacyjne do zasobu kadrowego.

2. Do zasobu kadrowego wchodzi funkcjonariusze z korpusu aspirantów Służby Celno-Skarbowej, korpusu oficerów młodszych Służby Celno-Skarbowej, korpusu oficerów starszych Służby Celno-Skarbowej oraz korpusu generałów Służby Celno-Skarbowej. **Art. 199.** Szkoła prowadzi co najmniej

raz w roku postępowanie kwalifikacyjne do zasobu kadrowego, zwane dalej „postępowaniem kwalifikacyjnym”.

Art. 200. 1. Osoba przystępująca do postępowania kwalifikacyjnego wnosi opłatę w wysokości nie większej niż 50% minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 201. Potwierdzeniem ukończenia z wynikiem pozytywnym postępowania kwalifikacyjnego jest zaświadczenie.

Art. 202. 1. Ewidencję osób należących do zasobu kadrowego prowadzi Szef KAS.

2. Ewidencja obejmuje w szczególności imię i nazwisko osoby oraz informacje, o których mowa w art. 198 ust. 1 pkt 1 - 10.

Art. 203. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, uwzględniając potrzebę zapewnienia obiektywności postępowania kwalifikacyjnego, sprawności jego przeprowadzania, rzetelnej oceny wiedzy kandydatów i ich kompetencji kierowniczych, a także koszt tego postępowania, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres tematyczny postępowania kwalifikacyjnego;
- 2) sposób badania zdolności organizatorskich i predyspozycji do kierowania zespołami ludzkimi;
- 3) organizację i sposób przeprowadzania postępowania oraz sposób ustalania ocen, w tym najniższą ocenę pozytywną warunkującą ukończenie postępowania kwalifikacyjnego z wynikiem pozytywnym;
- 4) wysokość opłaty, o której mowa w art. 200, oraz sposób jej wnoszenia;
- 5) wzór zaświadczenia, o którym mowa w art. 201.

Rozdział 5

Odpowiedzialność dyscyplinarna

Art. 176. Urzędnicy skarbowi podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie obowiązków służbowych, w szczególności za:

- 1) niedopełnienie obowiązków służbowych lub wynikających ze złożonego ślubowania oraz przepisów prawa;
- 2) przekroczenie uprawnień określonych w przepisach prawa;
- 3) odmowę wykonania lub niewykonanie polecenia, z zastrzeżeniem przypadków wskazanych w art. 127 ust. 2 i 3;
- 4) zaniechanie czynności służbowej albo wykonanie jej w sposób niedbały lub nieprawidłowy;
- 5) wprowadzenie w błąd przełożonego lub innego urzędnika skarbowego, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę służbie, urzędnikowi skarbowemu lub innej osobie;
- 6) nadużycie zajmowanego stanowiska dla osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;
- 7) nieusprawiedliwione niestawienie się lub opuszczenie miejsca pełnienia służby;
- 8) wprowadzenie się w stan ograniczający zdolność wykonywania zadania służbowego albo uniemożliwiający jego wykonanie;
- 9) utratę służbowej broni palnej;
- 10) umyślne naruszenie dóbr osobistych innego urzędnika skarbowego w czasie pełnienia służby;
- 11) stosowanie mobbingu w rozumieniu art. 94³ § 2 Kodeksu pracy.

Art. 177. 1. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z ostrzeżeniem;
- 4) zakaz podwyższania stopnia służbowego przez 2 lata;
- 5) zakaz awansowania na wyższe stanowisko przez 2 lata;
- 6) obniżenie stopnia służbowego;
- 7) pozbawienie stopnia oficerskiego lub generalskiego;
- 8) przeniesienie na niższe stanowisko;
- 9) obniżenie uposażenia zasadniczego, nie więcej niż o 25% - przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy;
- 10) zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych przez 2 lata;
- 11) wydalenie ze służby w KAS.

2. Prawomocne orzeczenie kary wymienionej w ust. 1 pkt 11 powoduje zakaz przyjęcia do służby w KAS przez okres 10 lat.

3. W uzasadnionych przypadkach można łączyć karę przeniesienia na niższe stanowisko z karą obniżenia stopnia służbowego.

4. Wymierzona kara powinna być współmierna do popełnionego przewinienia dyscyplinarnego i stopnia zawinienia, w szczególności powinna uwzględniać okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, jego skutki, w tym następstwa dla służby, rodzaj i stopień naruszenia obowiązków ciążących na urzędniku skarbowym, pobudki jego działania, zachowanie urzędnika skarbowego przed popełnieniem przewinienia dyscyplinarnego i po jego popełnieniu oraz dotychczasowy przebieg służby.

5. Na zaostrenie wymiaru kary mają wpływ:

1) działanie z motywacji zasługującej na szczególne potępienie albo w stanie po spożyciu alkoholu lub użyciu innego podobnie działającego środka;

2) popełnienie przewinienia dyscyplinarnego przez urzędnika skarbowego przed zatarciem wymierzonej mu kary dyscyplinarnej;

3) poważne skutki przewinienia dyscyplinarnego, zwłaszcza istotne zakłócenie realizacji zadań KAS lub naruszenie dobrego imienia KAS;

4) działanie w obecności podwładnego, wspólnie z nim lub na jego szkodę.

6. Na złagodzenie wymiaru kary mają wpływ:

1) nieumyślność popełnienia przewinienia dyscyplinarnego;

2) podjęcie przez urzędnika skarbowego starań o zmniejszenie skutków przewinienia;

3) brak należytego doświadczenia zawodowego lub dostatecznych umiejętności zawodowych;

4) dobrowolne poinformowanie przełożonego o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego.

7. Przy wymierzeniu kary uwzględnia się okoliczności, o których mowa w ust. 4-6, wyłącznie w stosunku do urzędnika skarbowego, którego one dotyczą.

Art. 178. 1. W przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi osoba uprawniona do orzekania kar dyscyplinarnych może odstąpić od wszczęcia postępowania i przeprowadzić ze sprawcą przewinienia dyscyplinarnego rozmowę dyscyplinującą udokumentowaną w formie notatki.

2. Notatkę, o której mowa w ust. 1, włącza się do akt osobowych i podlega ona zniszczeniu po upływie 6 miesięcy od dnia przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej.

3. Na wniosek sprawcy przewinienia dyscyplinarnego zniszczenie notatki, o której mowa w ust. 1, może nastąpić po upływie 3 miesięcy od dnia przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej.

Art. 179. 1. Orzekanie kar dyscyplinarnych należy do naczelnika urzędu administracji skarbowej, naczelnika urzędu celno-skarbowego, dyrektora izby administracji skarbowej, dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej lub Szefa KAS, zwanych dalej „organami dyscyplinarnymi”, w odniesieniu do podległych im urzędników skarbowych.

2. W stosunku do naczelnika urzędu administracji skarbowej i jego zastępcy, naczelnika urzędu celno-skarbowego i jego zastępcy kary dyscyplinarne orzeka dyrektor izby administracji skarbowej lub upoważniony przez niego zastępca.

3. W stosunku do dyrektora izby administracji skarbowej i jego zastępcy, urzędników skarbowych pełniących służbę w komórkach organizacyjnych w urzędzie obsługującym ministra, dyrektora Szkoły i jego zastępcy oraz dyrektora Centrum i jego zastępcy kary dyscyplinarne orzeka Szef KAS lub upoważniony przez niego zastępca.

4. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne dotyczy urzędnika skarbowego pełniącego służbę w:

1) urzędzie administracji skarbowej - naczelnik urzędu administracji skarbowej może upoważnić do orzekania kary dyscyplinarnej zastępcę naczelnika urzędu;

2) urzędzie celno-skarbowym - naczelnik urzędu celno-skarbowego może upoważnić do orzekania kary dyscyplinarnej zastępcę naczelnika urzędu;

3) izbie administracji skarbowej - dyrektor izby administracji skarbowej może upoważnić do orzekania kary dyscyplinarnej zastępcę dyrektora izby administracji skarbowej.

5. Orzekanie kar, o których mowa w art. 167 ust. 1 pkt 6-10, należy wyłącznie do właściwości organów dyscyplinarnych.

Art. 180. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wszcząć lub przejąć do prowadzenia postępowanie wyjaśniające lub dyscyplinarne oraz wydać orzeczenie w stosunku do urzędników skarbowych pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych KAS.

Art. 181. 1. Postępowanie wyjaśniające przeprowadza rzecznik dyscyplinarny powoływany przez właściwy organ dyscyplinarny na okres 3 lat.

2. W przypadku niemożności prowadzenia postępowania przez rzecznika dyscyplinarnego lub wszczęcia przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego, postępowanie wyjaśniające prowadzi urzędnik skarbowy, spełniający warunki określone w art. 172 ust. 1, wyznaczony przez właściwy organ dyscyplinarny.

Art. 182. 1. Rzecznik dyscyplinarny powinien mieć co najmniej pięcioletni okres służby z nieposzlakowaną opinią.

2. Rzecznik dyscyplinarny może zostać odwołany przed upływem okresu, o którym mowa w art. 171 ust. 1, w przypadku:

- 1) zaistnienia okoliczności, które stanowią podstawę zwolnienia ze służby;
- 2) ukarania karą dyscyplinarną;
- 3) przeniesienia do innej jednostki organizacyjnej;
- 4) złożenia rezygnacji.

Art. 183. 1. Jeżeli zachodzą wątpliwości co do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, jego kwalifikacji prawnej albo tożsamości sprawcy, przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego organ dyscyplinarny zleca rzecznikowi dyscyplinarnemu przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, które powinno być zakończone w terminie 14 dni od dnia jego wszczęcia.

2. O wszczęciu postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny zawiadamia osobę, której ono dotyczy.

3. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny składa wniosek do właściwego organu dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego albo o umorzenie postępowania wyjaśniającego.

Art. 184. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna właściwy organ dyscyplinarny.

2. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się z dniem wydania postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego. Urzędnika skarbowego, co do którego wydano postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, uważa się za obwinionego.

3. Postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego zawiera:

- 1) oznaczenie organu dyscyplinarnego;
- 2) datę wydania postanowienia;
- 3) imię i nazwisko, stopień służbowy oraz stanowisko służbowe obwinionego;
- 4) opis przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego obwinionemu wraz z jego kwalifikacją prawną;
- 5) uzasadnienie faktyczne zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego;
- 6) oznaczenie urzędnika skarbowego prowadzącego postępowanie dyscyplinarne;
- 7) podpis z podaniem imienia i nazwiska, stopnia służbowego i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego;
- 8) pouczenie o uprawnieniach przysługujących obwinionemu w toku postępowania dyscyplinarnego.

Art. 185. 1. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie 3 miesięcy od dnia powzięcia przez organ dyscyplinarny wiadomości o naruszeniu obowiązków służbowych przez urzędnika skarbowego oraz po upływie 2 lat od popełnienia czynu, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.

2. Jeżeli z powodu nieobecności w służbie urzędnik skarbowy nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, może je złożyć prowadzącemu postępowanie dyscyplinarne w każdym innym miejscu.

3. W przypadku usprawiedliwionej chorobą nieobecności w służbie, wyjaśnienia mogą zostać złożone po uprzednim zasięgnięciu opinii lekarza.

4. Terminy określone w ust. 1 nie biegną w przypadku nieobecności urzędnika skarbowego w służbie.

5. Jeżeli czyn urzędnika skarbowego zawiera znamiona przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, przedawnienie postępowania dyscyplinarnego następuje nie wcześniej niż przedawnienie przewidziane w Kodeksie karnym lub w Kodeksie karnym skarbowym dla tego przestępstwa.

Art. 186. 1. Obwiniony ma prawo do obrony, w szczególności może wybrać obrońcę spośród urzędników skarbowych lub ustanowić swoim obrońcą radcę prawnego lub adwokata. Obrońca jest uprawniony do reprezentowania obwinionego w granicach udzielonego na piśmie pełnomocnictwa.

2. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o orzeczenie kary wydalenia ze służby, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, właściwy organ dyscyplinarny wyznacza obrońcę spośród urzędników skarbowych.

Art. 186. 1. Czynności dowodowe w postępowaniu dyscyplinarnym powinny być zakończone w terminie 3 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. Organ wyższego stopnia w stosunku do organu dyscyplinarnego może, w formie postanowienia, przedłużyć termin prowadzenia czynności dowodowych, nie dłużej jednak niż o 3 miesiące. W przypadku gdy postępowanie dyscyplinarne jest prowadzone przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, postanowienie o przedłużeniu prowadzenia czynności dowodowych wydaje Szef KAS.

2. Po zakończeniu postępowania dyscyplinarnego obwinionego zapoznaje się z aktami postępowania.

3. Rzecznik dyscyplinarny po zakończeniu postępowania sporządza sprawozdanie, które:

1) wskazuje organ dyscyplinarny, który wydał postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego oraz osobę prowadzącą postępowanie;

2) wskazuje obwinionego oraz określa zarzucane mu przewinienie dyscyplinarne, z opisem stanu faktycznego ustalonym na podstawie zebranych dowodów;

3) przedstawia wnioski dotyczące:

a) uniewinnienia albo

b) odstąpienia od ukarania, albo

c) ukarania obwinionego, albo

d) umorzenia postępowania.

Art. 187. 1. Orzeczenie dyscyplinarne wydaje się po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego oraz jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, a także po rozpatrzeniu innych dowodów mających znaczenie w sprawie.

2. Jeżeli obwiniony zawiadomiony o terminie wysłuchania oświadcza, że nie weźmie udziału w wysłuchaniu lub nie stawia się na wysłuchanie bez usprawiedliwienia, można przeprowadzić wysłuchanie bez jego udziału. W takim przypadku za wystarczające uznaje się odczytanie jego poprzednio złożonych wyjaśnień.

3. Orzeczenie dyscyplinarne powinno zawierać:

1) oznaczenie organu dyscyplinarnego;

2) datę wydania orzeczenia;

3) imię i nazwisko, stopień służbowy oraz stanowisko służbowe obwinionego;

4) opis przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego obwinionemu wraz z kwalifikacją prawną;

5) rozstrzygnięcie;

6) uzasadnienie faktyczne i prawne;

7) pouczenie o prawie, terminie i trybie wniesienia środka zaskarżenia;

8) podpis z podaniem imienia i nazwiska, stopnia służbowego i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania orzeczenia dyscyplinarnego, oraz pieczęć organu dyscyplinarnego.

Art. 188. 1. Orzeczenie dyscyplinarne wraz z uzasadnieniem doręcza się urzędnikowi skarbowemu w terminie 14 dni od dnia jego wydania.

2. Od orzeczenia dyscyplinarnego wydanego przez naczelnika urzędu administracji skarbowej oraz naczelnika urzędu celno-skarbowego, urzędnik skarbowy może wnieść odwołanie do dyrektora izby administracji skarbowej w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

3. Od orzeczenia dyscyplinarnego wydanego przez dyrektora izby administracji skarbowej, dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, urzędnik skarbowy może wnieść odwołanie do Szefa KAS w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

4. Od orzeczenia dyscyplinarnego wydanego przez Szefa KAS urzędnik skarbowy może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

5. Do orzekania kary w postępowaniu odwoławczym Szef KAS może upoważnić swojego zastępcę, dyrektora departamentu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub dyrektora izby administracji skarbowej, który nie wydał orzeczenia dyscyplinarnego w pierwszej instancji. Przepis art. 169 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 189. W postępowaniu odwoławczym nie można wymierzyć kary surowszej niż orzeczona w zaskarżonym orzeczeniu dyscyplinarnym.

Art. 190. Od orzeczeń dyscyplinarnych wydanych w postępowaniu odwoławczym lub postępowaniu z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przysługuje prawo do wniesienia skargi do sądu administracyjnego na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 191. Kary orzeczone w postępowaniu dyscyplinarnym wykonuje kierownik jednostki organizacyjnej z dniem uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego.

Art. 192. 1. Kara dyscyplinarna, o której mowa w art. 167 ust. 1 pkt 1, ulega zatarciu po upływie 6 miesięcy od dnia doręczenia prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego.

2. Kary dyscyplinarne, o których mowa w art. 167 ust. 1 pkt 2 i 3, ulegają zatarciu po upływie 12 miesięcy od dnia doręczenia prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego.

3. Kary dyscyplinarne, o których mowa w art. 167 ust. 1 pkt 6, 7 i 9, ulegają zatarciu po upływie 2 lat od dnia doręczenia prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego.

4. Kary dyscyplinarne, o których mowa w art. 167 ust. 1 pkt 4, 5 i 8, ulegają zatarciu po upływie 2 lat od wykonania tych kar.

5. Na wniosek ukaranego zatarcie może nastąpić po upływie roku od dnia wykonania kary.

6. Zatarcie kary dyscyplinarnej wydalenia z KASi zniszczenie odpisu orzeczenia dyscyplinarnego następuje z upływem okresu, o którym mowa w art. 167 ust. 2.

7. Odpisy orzeczeń dyscyplinarnych dołączone do akt osobowych podlegają zniszczeniu z upływem terminów, o których mowa w ust. 1-6.

Art. 193. Jeżeli urzędnik skarbowy zostanie ponownie ukarany dyscyplinarnie przed zatarciem poprzednio wymierzonej kary dyscyplinarnej, okres wymagany do zatarcia tej kary liczy się od dnia wykonania nowej kary.

Art. 194. Koszty biegłych powołanych przez organ dyscyplinarny i koszty zleconych przez organ dyscyplinarny ekspertyz ponosi ten organ.

Art. 195. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania postępowania wyjaśniającego, dyscyplinarnego, postępowania odwoławczego, orzekania kar dyscyplinarnych, ich wykonywania, mając na względzie rzetelność i sprawność prowadzonego postępowania.

Art. 196. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

DZIAŁ IX PRZEPISY KOŃCOWE

Art. 231. Uprawnienia przewidziane w art. 5, art. 28 ust. 9, art. 33, art. 35, art. 169 ust. 5, art. 171 ust. 6, art. 172 ust. 3, art. 174 ust. 7, art. 183 ust. 3, art. 196 ust. 8, art. 198 ust. 2, art. 230 ust. 1 minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje po zasięgnięciu opinii ogólnopolskich związków zawodowych funkcjonujących w KAS

Art. 232. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. Nr, poz.).